

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 51

39e jaargang

21 februari 1996

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Nummer

Inhoud

Bladzijde

I Mededelingen

Europees Parlement

Schriftelijke vragen met antwoord:

96/C 51/01	E-404/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Financiering „Coupe d'Europe des Saveurs Régionales” (aanvullend antwoord)	1
96/C 51/02	E-2051/95 van Wolfgang Nußbaumer aan de Commissie Betreft: Financiering van transeuropese netten	1
96/C 51/03	E-2135/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: De audiovisuele sector en werkgelegenheid	2
96/C 51/04	E-2138/95 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Onderzoek naar oplichting bij landbouwcoöperaties	3
96/C 51/05	E-2159/95 van Markus Ferber aan de Commissie Betreft: Toekomstige communautaire initiatieven ter stimulering van het concurrentievermogen van de Europese lucht- en ruimtevaartindustrie ten opzichte van de Verenigde Staten en de Aziatische landen	4
96/C 51/06	E-2173/95 van Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Europese waterbescherming/mandaat van de Commissie in internationale waterbeschermingscommissies	4
96/C 51/07	E-2196/95 van Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Europese waterbescherming/drinkwatercocktail	5
96/C 51/08	E-2220/95 van Josu Imaz San Miguel aan de Commissie Betreft: Gebruik van illegale drijfnetten	6

Prijs: 19,50 ecu

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 51/09	E-2239/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Voltooing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor West-Griekenland (EFRO)	7
96/C 51/10	E-2258/95 van Erich Schreiner aan de Commissie Betreft: EMU-voorlichtingscampagne	7
96/C 51/11	E-2259/95 van Erich Schreiner aan de Commissie Betreft: EMU-voorlichtingscampagne	7
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2258/95 en E-2259/95	8
96/C 51/12	E-2279/95 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Definitieve zetel van het Instituut voor Europees-Latijnsamerikaanse betrekkingen ...	8
96/C 51/13	E-2300/95 van Michl Ebner aan de Commissie Betreft: Aan Zuid-Tirol (Italië) uitgekeerde middelen	9
96/C 51/14	E-2340/95 van Michl Ebner aan de Commissie Betreft: Aan Trentino (Italië) uitgekeerde middelen	9
	Gecombineerd aanvullend antwoord op de schriftelijke vragen E-2300/95 en E-2340/95	9
96/C 51/15	E-2312/95 van Frode Kristoffersen aan de Commissie Betreft: Toegang van de burger tot de informatiemaatschappij	10
96/C 51/16	E-2315/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Visserijovereenkomst tussen de Europese Unie en Canada	10
96/C 51/17	E-2321/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Visserijovereenkomst met Marokko	10
96/C 51/18	E-2325/95 van Marie-Paule Kestelijn-Sierens aan de Commissie Betreft: EOGFL-steun	11
96/C 51/19	E-2350/95 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Opheffing van administratieve hindernissen voor het concurrentievermogen van de Europese ondernemingen	11
96/C 51/20	E-2351/95 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Actie „Cultuur en sociale uitsluiting”	12
96/C 51/21	E-2365/95 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Moeilijkheden in de visserij	12
96/C 51/22	E-2376/95 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Communautaire steun voor industriële projecten in China	13
96/C 51/23	E-2378/95 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Uitvoering van de visserijovereenkomsten van de Europese Unie met de Seychellen, Angola, Gambia, Guinee-Bissau, Sao Tomé en Principe, Mauretanië, Mauritius, Madagascar, Kaapverdië en Argentinië	13

96/C 51/24	E-2379/95 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: De onderhandelingen met Marokko en de sardineconservenindustrie	14
96/C 51/25	E-2420/95 van Graham Mather aan de Commissie Betreft: Controle op de naleving van de richtlijn inzake het vervoer van levende dieren	14
96/C 51/26	P-2450/95 van Ivar Virgin aan de Commissie Betreft: De classificering door de Europese Unie van groente en fruit	15
96/C 51/27	E-2454/95 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Sluiting Lee Europe leper — uitvoering EP-resolutie van 13 juli 1995	15
96/C 51/28	E-2458/95 van Phillip Whitehead aan de Commissie Betreft: Vrijheid van verkeer	16
96/C 51/29	P-2469/95 van Phillip Whitehead aan de Commissie Betreft: Richtlijn aansprakelijkheid voor produkten met gebreken	17
96/C 51/30	E-2472/95 van Werner Langen aan de Commissie Betreft: Herziening van de marktordening voor bananen	17
96/C 51/31	E-2504/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Toediening van hormonen in de runderteelt	18
96/C 51/32	E-2516/95 van Kenneth Stewart aan de Commissie Betreft: Merseyside, doelstelling 1	18
96/C 51/33	E-2523/95 van Carles-Alfred Gasòliba i Böhm aan de Commissie Betreft: Geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwprodukten en levensmiddelen	20
96/C 51/34	E-2535/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Omzetting van de richtlijnen betreffende de gezondheidsvoorschriften en veterinairerechtelijke voorschriften voor het doden van vrij wild en het in de handel brengen van vlees van vrij wild	20
96/C 51/35	E-2536/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Omzetting van de richtlijn tot vaststelling van de gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van rauwe melk, warmtebehandelde melk en produkten op basis van melk	20
96/C 51/36	E-2537/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Omzetting van de richtlijn houdende vaststelling van gemeenschappelijke analysemethoden voor de officiële controle van veevoeders	21
96/C 51/37	E-2538/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Omzetting van de richtlijn houdende vaststelling van gemeenschappelijke analysemethoden voor de officiële controle van diervoeders	21
96/C 51/38	E-2539/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Omzetting van de richtlijn inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee	21
96/C 51/39	E-2540/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Omzetting van de richtlijn tot vaststelling van maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen	21

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 51/40	E-2541/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Omzetting van de richtlijn tot vaststelling van de eisen waaraan teeltmateriaal en plantgoed moeten voldoen	21
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2535/95 tot en met E-2541/95	21
96/C 51/41	E-2552/95 van Carmen Fraga Estévez aan de Commissie Betreft: Mauretaans verzoek om een biologische vangststop (visserijovereenkomst EU/Maure-tanië)	22
96/C 51/42	E-2563/95 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Konver	22
96/C 51/43	E-2569/95 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Invoerheffing op de brandstof van zware vrachtwagens aan de Franse grens	23
96/C 51/44	E-2578/95 van James Provan aan de Commissie Betreft: Verordeningen inzake elektromagnetische compatibiliteit en radiobouwpakketten aan amateurs	23
96/C 51/45	E-2582/95 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Bouw van de nieuwe bruinkoolcentrale Schwarze Pumpe	24
96/C 51/46	E-2584/95 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Cohesiefonds en MER	25
96/C 51/47	E-2585/95 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Financiële hulp voor de Noordkoreaanse atoomindustrie	25
96/C 51/48	E-2594/95 van Marianne Thyssen aan de Commissie Betreft: Subsidiefraude bij vleesexport	26
96/C 51/49	E-2602/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Urban-programma	26
96/C 51/50	E-2603/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Het begrip „ramp” en het GLB	27
96/C 51/51	E-2604/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Gevolgen van de droogte voor de landbouw en de veeteelt	27
96/C 51/52	E-2605/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Gevolgen van de droogte voor de landbouwincomens	28
96/C 51/53	E-2608/95 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Steun uit de Structuurfondsen en toepassing van Richtlijn 91/493/EEG	28
96/C 51/54	E-2609/95 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Toepassing van Richtlijn 91/493/EEG	29
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2608/95 en E-2609/95	29
96/C 51/55	P-2610/95 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: Het programma telematicatoepassingen	29

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 51/56	E-2614/95 van Michl Ebner aan de Commissie Betreft: Nieuwe initiatieven in de zin van de Conventie van Madrid	30
96/C 51/57	E-2623/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Amerikaanse wijn	31
96/C 51/58	E-2628/95 van Christof Tannert aan de Commissie Betreft: Toepassing van de verzendprocedure	31
96/C 51/59	E-2629/95 van Karl Schweitzer aan de Commissie Betreft: Transeuropees waternet	32
96/C 51/60	E-2632/95 van Caroline Jackson aan de Commissie Betreft: Welzijn van varkens in Frankrijk	32
96/C 51/61	E-2636/95 van Iñigo Méndez de Vigo aan de Commissie Betreft: De Europese wetgeving in verband met de droogte	32
96/C 51/62	E-2638/95 van Niels Sindal en Kirsten Jensen aan de Commissie Betreft: Aanduiding van de ingrediënten van leverworst	33
96/C 51/63	E-2643/95 van Spalato Belleré aan de Commissie Betreft: Bijna gebeurde vliegtuigramp	33
96/C 51/64	E-2733/95 van Amedeo Amadeo en Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Luchtvervoer	33
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2643/95 en E-2733/95	34
96/C 51/65	E-2646/95 van Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: Verordening (EEG) nr. 404/93 — bananenproductie in ACS-landen	34
96/C 51/66	E-2652/95 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Toegang tot de centrale bibliotheek van de Europese Commissie	35
96/C 51/67	E-2665/95 van Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Overschrijding in Spanje van de regionaal vastgestelde niet-bevloeide landbouwgronden	36
96/C 51/68	E-2667/95 van Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Boete voor overschrijding van de basisoppervlakten	36
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2665/95 en E-2667/95	36
96/C 51/69	E-2666/95 van Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Overschrijding in Spanje van de regionaal vastgestelde bevloeide landbouwgronden ..	36
96/C 51/70	E-2668/95 van Gérard Deprez aan de Commissie Betreft: Richtlijn 64/433/EEG en verwarring over de herkomst van slachtvee	37
96/C 51/71	E-2672/95 van Susan Waddington aan de Commissie Betreft: Harmonisatie van BTW op toeristische dienstverlening	37

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 51/72	E-2676/95 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Discriminatie van vrouwen bij aanwerving	38
96/C 51/73	E-2692/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Omzetting richtlijn inzake veterinaire rechtelijke voorschriften voor het in de handel brengen van aquicultuurdieren en cultuurprodukten	38
96/C 51/74	E-2694/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Omzetting richtlijn betreffende het in de handel brengen van gewasbeschermingsmiddelen in Spanje	39
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2692/95 en E-2694/95	39
96/C 51/75	E-2697/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Omzetting richtlijn voorwaarden voor fruitgewassen en teeltmateriaal in Spanje	39
96/C 51/76	E-2702/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Jachthaven bij Ayi Charalambis op Mykonos	39
96/C 51/77	E-2703/95 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Aanleg van een jachthaven bij Ayi Charalambis op Mykonos	40
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2702/95 en E-2703/95	40
96/C 51/78	E-2708/95 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Communautaire initiatieven — Urban	40
96/C 51/79	E-2714/95 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Stillegging van een spoorwegverbindingsproject tussen Ferrol en As Pontes de García Rodríguez	41
96/C 51/80	E-2720/95 van Mathias Reichhold aan de Commissie Betreft: Dubbele heffing van tolgeld in Oostenrijk: overtreding van de communautaire mededingingsregels	41
96/C 51/81	E-2727/95 van Christoph Konrad aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging van de overeenkomst van 9 februari 1994 over het heffen van tolgeld voor het gebruik van bepaalde wegen met zware bedrijfsvoertuigen en van Richtlijn 93/89/EEG over belasting en tolgeld	41
96/C 51/82	E-2734/95 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Herstructurering informatica-industrie Olivetti	42
96/C 51/83	E-2743/95 van Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: TIR-carnet	43
96/C 51/84	E-2745/95 van Jannis Sakellariou aan de Commissie Betreft: Verandering van vestigingsplaats van industriële ondernemingen door de steunverlening van de Europese Unie	44
96/C 51/85	E-2748/95 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: Telematica in de vervoersector	44
96/C 51/86	P-2762/95 van Edouard des Places aan de Commissie Betreft: Europese regeling voor schape- en geitenvlees en premierechten	45
96/C 51/87	P-2763/95 van Vassilis Ephremidis aan de Commissie Betreft: Afschaffing van het melkquotum voor Griekenland	45
96/C 51/88	P-2764/95 van Blaise Aldo aan de Commissie Betreft: De orkaan Luis op de Caraïbische eilanden	46

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 51/89	P-2766/95 van Ioannis Theonas aan de Commissie Betreft: Langdurig werklozen in Griekenland in grote moeilijkheden	47
96/C 51/90	P-2767/95 van Lilli Gyldenkilde aan de Commissie Betreft: Milieu-arrest	48
96/C 51/91	E-2768/95 van Stanislaw Tillich aan de Commissie Betreft: Verdeling van de middelen van het programma Synergy voor 1995	48
96/C 51/92	E-2772/95 van Anne McIntosh aan de Commissie Betreft: Bescherming van de rechten van de burgers van de Europese Unie	49
96/C 51/93	P-2783/95 van Honor Funk aan de Commissie Betreft: Hoogte BTW en voorbelasting op landbouwprodukten in de Lid-Staten van de Europese Unie	49
96/C 51/94	P-2784/95 van Susan Waddington aan de Commissie Betreft: Het EVA-programma en het gebruik van chimpansees voor onderzoekdoeleinden	51
96/C 51/95	E-2791/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Besluit van het Comité van beheer voor de katoensector	51
96/C 51/96	E-2798/95 van Imelda Read aan de Commissie Betreft: Ruimtevaart en reclame	52
96/C 51/97	E-2807/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Criteria voor het meten van de werkloosheid	52
96/C 51/98	E-2823/95 van Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Schending Europese wetgeving overheidsaanbestedingen	52
96/C 51/99	E-2847/95 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Komende verkiezingen op 12 november in Guatemala	53
96/C 51/100	P-2854/95 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Kozloduj	54
96/C 51/101	E-2860/95 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Stedelijk initiatief in Spanje	54
96/C 51/102	E-2865/95 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Reumatische ziekten	55
96/C 51/103	E-2866/95 van Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Trage afhandeling klacht	55
96/C 51/104	E-2871/95 van Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Onderzoek van de gevolgen van de zomertijd	56
96/C 51/105	E-2893/95 van Iñigo Méndez de Vigo aan de Commissie Betreft: Protest tegen Japan	56
96/C 51/106	E-2896/95 van Bartho Pronk aan de Commissie Betreft: Sociale dialoog met midden- en kleinbedrijf (aanvullende vraag)	57

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 51/107	E-2897/95 van Christian Rovsing aan de Commissie Betreft: Maatregelen tegen publicatie van onjuiste statistische gegevens	57
96/C 51/108	E-2905/95 van Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Harmonisatie van de veiligheidsnormen voor zwembaden	58
96/C 51/109	E-2919/95 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Onderzoekreactor Garching — hoogverrijkt uranium	58
96/C 51/110	P-2931/95 van Caroline Jackson aan de Commissie Betreft: Overtredingen van de vogelrichtlijn op Chios	59
96/C 51/111	E-2932/95 van Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Tomatentelers en tuinders	59
96/C 51/112	E-2935/95 van Bernie Malone aan de Commissie Betreft: Moord op pasgeboren meisjes in de deelstaat Bihar in India	60
96/C 51/113	E-2947/95 van Christine Crawley aan de Commissie Betreft: Sarah Balabagan	60
96/C 51/114	E-2952/95 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Steun van de Europese Unie voor industriële projecten in China	61
96/C 51/115	E-2961/95 van Martina Gredler aan de Commissie Betreft: De beslissing van het Europese Hof van Justitie vereist een herziening van de richtlijn tot gelijke behandeling van mannen en vrouwen	61
96/C 51/116	E-2975/95 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Aralmeer	61
96/C 51/117	E-2976/95 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Mogelijke overeenkomst over de Spratly-eilanden	62
96/C 51/118	E-2978/95 van Karl Olsson aan de Commissie Betreft: De situatie op de Eiermarkt in Zweden	63
96/C 51/119	P-3032/95 van Jörn Svensson aan de Commissie Betreft: Eierproductie	63
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2978/95 en P-3032/95	63
96/C 51/120	E-2987/95 van Irene Crepaz aan de Commissie Betreft: Genot van in een Lid-Staat rechtmatig verworven aanspraken op moederschapsverlof en moederschapsgeld in een andere Lid-Staat van de Europese Unie	64
96/C 51/121	E-2991/95 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Minimumleeftijd voor aanspraak op een weduwenpensioen	64
96/C 51/122	E-2993/95 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Tsjernobyl	65
96/C 51/123	E-3013/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Beroep van advocaat	65
96/C 51/124	E-3022/95 van Iñigo Méndez de Vigo aan de Commissie Betreft: Anti-dumpingrecht voor uit Turkije ingevoerde tassen en textielwaren	66
96/C 51/125	E-3039/95 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Richtlijn over de ondernemingsraden	66

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
96/C 51/126	E-3040/95 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Ideeënwedstrijd om de werkloosheid in de Lid-Staten te verminderen	67
96/C 51/127	P-3054/95 van Ivar Virgin aan de Commissie Betreft: Milieu-effectanalyses van kernproeven	67
96/C 51/128	E-3209/95 van James Fitzsimons aan de Commissie Betreft: Steun van de Europese Unie aan universiteiten in Ierland	68
96/C 51/129	E-3253/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Mensenrechten — terugkeer van de stoffelijke overschotten van leden van het Huis van Savoye	68
96/C 51/130	E-3276/95 van Spalato Belleré aan de Commissie Betreft: Overbrenging van de stoffelijke resten van de leden van de Italiaanse koninklijke familie naar Italië	68
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3253/95 en E-3276/95	68
96/C 51/131	E-3433/95 van Erhard Meier aan de Commissie Betreft: EU-steun voor Oostenrijk	68

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-404/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Commissie

(15 februari 1995)

(96/C 51/01)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2051/95

van Wolfgang Nußbaumer (NI)

aan de Commissie

(12 juli 1995)

(96/C 51/02)

Betreft: Financiering „Coupe d'Europe des Saveurs Régionales”

Het Europees Parlement heeft in het kader van de begroting 1995 1 miljoen ecu uitgetrokken voor de „Coupe d'Europe des Saveurs Régionales”.

Deze manifestatie heeft ten doel de regionale kwaliteitsproducten van Europa te promoten.

De financiering vindt plaats in het kader van artikel B 1-383 „Maatregelen voor kwaliteitsverbetering”.

Kan de Commissie mededelen via welke steunmaatregelen zij wil bewerkstelligen dat deze manifestatie inderdaad wordt georganiseerd?

Aanvullend antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie

(10 november 1995)

De Commissie heeft op 26 juli 1995 ingestemd met een financiële bijdrage voor de organisatie van de „Coupe d'Europe des Saveurs Régionales”. Deze bijdrage bestaat in de medefinanciering van het door de regio Poitou-Charentes ingediende programma ten bedrage van maximaal 50 % van de totale begroting en tot een bedrag van ten hoogste 1 miljoen ecu.

Betreft: Financiering van transeuropese netten

Tijdens de zitting van de Raad van ministers van Verkeer die op 20 juni 1995 in Luxemburg werd gehouden, slaagde de Raad er door onenigheid over de verdeling van de kredieten niet in tot overeenstemming te komen over een ontwerp van officiële conclusies inzake de financiering van de prioritaire projecten van de transeuropese netten. Door een veto van Italië en Spanje kon er bijvoorbeeld geen besluit worden genomen over de verdeling van de kredieten voor de veertien in Essen vastgestelde prioritaire projecten voor de periode 1997—1999. Een van deze prioritaire projecten, waarvan de financiering door de Europese Unie voor de periode 1997—1999 thans op losse schroeven staat, is de verbinding München (D)—Verona (I).

Welke financiering overweegt de Commissie na het Italiaanse veto voor het oorspronkelijke voorstel voor de verbinding München—Verona?

Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie

(18 oktober 1995)

Voor de financiering van het transeuropese vervoernetwerk zijn in de eerste plaats de Lid-Staten verantwoordelijk, hoewel de Gemeenschap bijdraagt in de financiering, met name door structurele bijstand en directe ondersteuning. In het geval van de verbinding München—Verona (de Brennerverbinding) is er slechts één communautaire financieringsbron beschikbaar: de begrotingslijn transeuropese netwerken (TEN) (B 5-700). De bijdrage ten laste van deze lijn is beperkt. Verordening (EG) nr. 2236/95 van de Raad ⁽¹⁾, waarbij het beheer van deze begrotingslijn wordt geregeld,

staat in principe bijdragen toe tot 50 % voor haalbaarheidsstudies, rentesubsidies en garanties, met dien verstande dat in totaal niet meer dan 10 % van de kosten van het gehele project mag worden gefinancierd. Gezien echter de TEN-begrotingsvooruitzichten voor de jaren 1995—1999 (ongeveer 1 800 miljoen ecu) kan tot 1999 in totaal slechts 2 % van de globale investeringskosten voor de 14 prioritaire projecten (circa 90 miljard ecu) worden gefinancierd.

Zoals overeengekomen op de Top van Cannes zal de Commissie voor de 14 projecten een aanzienlijk deel van de begrotingslijn toewijzen. De financieringsopzet van de verbinding München—Verona blijft onder verantwoordelijkheid vallen van de drie betrokken Lid-Staten, Duitsland, Oostenrijk en Italië. Deze Lid-Staten hebben eerst een gezamenlijke analyse laten uitvoeren om de financieringsaspecten van de verbinding te evalueren, waarvan de resultaten niet vóór eind 1996 beschikbaar zullen zijn. Intussen gaan de moderniseringswerkzaamheden in Oostenrijk en Italië voort ten laste van de communautaire TEN-begrotingslijn. De werkzaamheden aan de hoofdconstructie, de Brenner-tunnel, zullen naar verwachting niet vóór het jaar 2000 kunnen beginnen.

Afgezien van subsidiëring kan de Gemeenschap projecten ook medefinancieren door middel van leningen van de Europese Investeringsbank en waarborgen van het Europees Investeringsfonds. In casu verstrekt de Europese Investeringsbank een lening van 362 miljoen ecu voor werkzaamheden aan de Italiaanse spoorroutes die toegang geven tot de Brenner-tunnel. Mogelijke deelneming van het Europees Investeringsfonds valt niet uit te sluiten.

(¹) PB nr. L 228 van 23. 9. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2135/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(19 juli 1995)

(96/C 51/03)

Betreft: De audiovisuele sector en werkgelegenheid

De beleidsvormen van de Europese Unie in de audiovisuele sector verdwijnen in de praktijk van tafel (Richtlijn 89/552/EEG (¹)) of komen terecht in een impasse van besluiteloosheid (pluriformiteit en concentraties in de massamedia). Tegelijkertijd wordt waargenomen dat de mobiliteit in deze sector en in de communicatiesector in ruimere zin zich verplaatst, hetgeen tot uitdrukking komt in de zogeheten „informatiemaatschappij”, die door DG XIII van de Commissie wordt gepropageerd. Die verschuiving van het belang en het zwaartepunt van het beleid vindt plaats buiten medeweten van de betrokken sectoren met uitzondering van bepaalde eigenaren, zoals blijkt uit de raadpleging door

DG XV van de betrokken professionele en politieke instanties over de pluriformiteit in de periode 1993—1995. De achtergrond van deze verschuiving zou het concurrentievermogen van de Europese bedrijven en de beloofde werkgelegenheid in de nieuwe sectoren zijn.

Kan de Commissie de volgende vragen beantwoorden:

1. In welke sectoren van de audiovisuele sector en op grond van welke informatie en onderzoek treedt een stijging van de werkgelegenheid op in bovenvermelde sector? Wanneer er een vermindering van de werkgelegenheid optreedt, waaruit blijkt die dan en wat wordt eraan gedaan?
2. Hoe was het verloop van de werkgelegenheidsindex waarvan de stijging een strategisch doel is van de Europese Unie, zoals uiteengezet wordt in het Witboek van 1993, in de periodes 1985—1989 en 1989—1995?
3. Wat is het beeld van de werkgelegenheid in de audiovisuele sector en in de Europese audiovisuele ruimte, in totaal en per land, en welke conclusies trekt de Commissie uit deze tendensen?

(¹) PB nr. L 298 van 17. 10. 1989, blz. 23.

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**

(8 november 1995)

Bij de ontwikkeling van een audiovisueel beleid van de Gemeenschap moet rekening gehouden worden met de bijzondere kenmerken van deze sector, zijn sociale en culturele dimensies inbegrepen. Het vooruitzicht van een wereldwijde informatiemaatschappij brengt deze specifieke zorgen die van groot belang blijven niet in gevaar, maar biedt nieuwe mogelijkheden in de vorm van groei en werkgelegenheid binnen de audiovisuele sector.

Het Witboek 1993 van de Commissie waarnaar het geachte Parlements lid verwijst, heeft voorbeelden gegeven van deze potentiële groei. Het baseert zich daarbij op een raming van Eurostat van 1,8 miljoen mensen die werkzaam zijn in de audiovisuele software. Op grond van andere studies blijkt het aantal mensen dat in deze sector werkzaam is, inclusief gelegheden- en deeltijdwerkers, juist te zijn.

Alleen al om twee redenen is het problematisch de groei-mogelijkheden van de audiovisuele sector te voorspellen. In de eerste plaats moet worden erkend dat er op Gemeenschapsniveau onvoldoende statistieken van de audiovisuele sector voorhanden zijn. Cijfers over de werkgelegenheid worden niet systematisch bijgehouden en zowel de jaren als de Lid-Staten zijn onder elkaar niet vergelijkbaar. Bovendien zal de groei volgens het Witboek grotendeels afhangen

van industriële keuzes die nog door de sector gemaakt moeten worden.

Desalniettemin zijn er cijfers beschikbaar uit verschillende andere bronnen, zoals het Omsyc-verslag 1993 en de studie over de audiovisuele wereldmarkt Idate 1994—1995. Uit deze cijfers kan worden opgemaakt dat in de periode 1983—1992 de omzet van de audiovisuele sector nominaal met 204 % en met 9 % van het BBP gestegen is. Van 1985 tot en met 1992 was de groeiquote hoger, namelijk 15 %. In de televisieomroepmarkt bijvoorbeeld was in Europa de gemiddelde jaarlijkse groei in de periode 1987—1992 hoger (5,2 %) dan in Noord-Amerika (2,5 %).

Uit deze studies kan ook de conclusie worden getrokken dat in dezelfde periode de werkgelegenheid zich in de televisieomroepsector heeft verdubbeld en in de sector van de kabeltelevisie zich heeft verdrievoudigd.

Terwijl enige traditionele gebieden relatief statisch gebleven zijn en andere, zoals de bioscopen, met tegenslagen te kampen hadden, is de werkgelegenheid in de sector van de verkoop van video's naar schatting met 250 % gestegen. In het algemeen laten recente in opdracht van de Commissie uitgevoerde studies zien, dat de werkgelegenheid in deze sector 0,7 % uitmaakt van de werkgelegenheid in de Gemeenschap, met een stijging van 37 % in de periode 1983—1992, wat overeenkomt met een gemiddelde jaarlijkse stijging van 4 %.

De ontwikkeling van de digitale televisie en een brede scala van nieuwe audiovisuele diensten (speciale kanalen, abon-neetelevisie) zal deze groeitendens consolideren. Dienover-eenkomstig ontwikkelt de vraagzijde in de Europese sector van de audiovisuele software zich in sterk stijgende lijn. Daarbij komt dat uit de aard en de opbouw van de werkgelegenheid duidelijk blijkt dat in deze sector een opmerkelijk potentieel voor de schepping van werkgelegenheid voorhanden is.

De Commissie bracht haar mening over de mogelijkheden en uitdagingen duidelijker onder woorden in haar Groen-boek 1994 „Strategische opties voor de versterking van de programma-industrie in de context van het audiovisuele beleid van de Europese Unie” ⁽¹⁾, waarover het Parlement een resolutie heeft aangenomen. Bovendien heeft de Commissie onlangs twee voorstellen aan het Parlement en aan de Raad overgelegd over een Gemeenschapsprogramma, om de opleiding, de ontwikkeling en de distributie in de audiovisuele industrie te ondersteunen (Media II) ⁽²⁾ en ze heeft een voorstel voor een Richtlijn ingediend tot wijziging van Richtlijn 89/552/EEG „televisie zonder grenzen” ⁽³⁾. Daarenboven is de Commissie bezig met de voorbereiding van een ander voorstel over een financieel instrument om de investeringen in de Europese programma-industrie te bevorderen.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 96 def.

⁽²⁾ Doc. COM(94) 523 def.

⁽³⁾ Doc. COM(95) 86 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2138/95

van **Cristiana Muscardini (NI)**

aan de Commissie

(19 juli 1995)

(96/C 51/04)

Betreft: Onderzoek naar oplichting bij landbouwcoöperaties

1. Weet de Commissie dat er in de Veneto landbouwcoöperaties failliet zijn gegaan nadat ze aanzienlijke financiële bijdragen van de Gemeenschap hadden opgestreken?

2. Kan de Commissie een onderzoek en controles instellen om vast te stellen of dit faillissement na kortstondig in bedrijf te zijn geweest een handigheidje was van deze coöperaties die juist waren opgericht om de Europese belastingbetalers geld uit de zak te kloppen en die spoorloos zijn verdwenen, met de bedoeling de ontvangen bijdragen of een deel hiervan over te dragen aan geestverwante politieke partijen?

3. Wat wil de Commissie doen om in de toekomst soortgelijke zakkenvullerij ten koste van overheidsgeld tegen te gaan?

**Antwoord van mevrouw Gradin
namens de Commissie**

(2 oktober 1995)

Volgens de reeds van kracht zijnde wetgeving moeten de Lid-Staten mededeling doen van de fraudegevallen en onregelmatigheden en van de desbetreffende follow-up. Tot op dit moment heeft de Commissie in deze zaak geen mededeling ontvangen, maar ze is erover geïnformeerd dat in Italië tegen de door het geachte Parlements lid bedoelde coöperatieve verenigingen juridische procedures zijn ingeleid. In het kader van deze procedures werkt de Commissie met de justitiële autoriteiten in Italië samen.

Wat de algemene vraag van het geachte Parlements lid betreft, meent de Commissie dat haar werkprogramma 1995 ⁽¹⁾ een aantal specifieke prioriteiten bevat, zoals de bijzondere aandacht voor de hoge-risicosectoren in het kader van „praktische maatregelen op het terrein”, versterking van het partnerschap tussen de Commissie en de Lid-Staten alsook de verbetering van het rechtskader in de verschillende activiteitensectoren.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 23.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2159/95**van Markus Ferber (PPE)****aan de Commissie***(28 juli 1995)**(96/C 51/05)*

Betreft: Toekomstige communautaire initiatieven ter stimulering van het concurrentievermogen van de Europese lucht- en ruimtevaartindustrie ten opzichte van de Verenigde Staten en de Aziatische landen

Kan de Commissie met betrekking tot de volgende vragen inlichtingen verstrekken:

1. Welke mogelijkheden zijn er volgens de Commissie om door toekomstige communautaire initiatieven, gefinancierd met middelen uit de Structuurfondsen, steun te verlenen aan de herstructurering van de Europese lucht- en ruimtevaartindustrie?
2. Beschouwt de Commissie de Structuurfondsmiddelen uitsluitend als instrument om het concurrentievermogen binnen de Europese Unie te verbeteren?
3. De wereldwijde concurrentiestrijd in de lucht- en ruimtevaartindustrie wordt steeds meedogenlozer. Zou de Europese Unie daarom niet meer middelen moeten uittrekken voor de verbetering van het Europese concurrentievermogen ten opzichte van de Verenigde Staten en de Aziatische producenten?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(5 oktober 1995)

1. De aandacht van het geachte Parlementslid wordt gevestigd op het feit dat de financiële middelen van de Structuurfondsen, volgens artikel 130 A, B, C en D van het Verdrag moeten worden gebruikt om de economische en sociale samenhang van de Gemeenschap te versterken. Zij zijn dus niet bestemd voor het financieren van de herstructurering van een bepaalde industrietak, maar veeleer om de gevolgen van deze herstructurering voor de economie van de regio waar deze industrieën zijn gevestigd, op te vangen.
2. De versterking van het concurrentievermogen binnen de Gemeenschap is weliswaar een van de doelstellingen van de Structuurfondsen, maar slechts in zoverre ze bijdraagt tot de economische en sociale samenhang van de Gemeenschap. In het kader van het regionaal beleid wordt evenwel met belangstelling uitgekeken naar mogelijkheden om de economische, industriële en technologische ontwikkeling van bepaalde probleemgebieden in de Gemeenschap te stimuleren door er ondernemingen op het gebied van de lucht- en ruimtevaart te vestigen, omdat deze ondernemingen zouden bijdragen tot de verspreiding van technologische kennis en het concurrentievermogen en het onderzoek- en O- en O-potentieel van het gebied zouden versterken. De Structuurfondsen zouden daarin financieel kunnen bijdragen, overeenkomstig de geldende regels, met name wat de selectie betreft van de gebieden die voor steun in aanmerking komen en in overeenstemming met de beginselen waardoor zij zich

doorgaans laten leiden ten aanzien van de vestiging van bedrijven.

3. De uitdagingen waaraan de Europese lucht- en ruimtevaartindustrie op commercieel gebied het hoofd moet bieden, zijn door de Commissie behandeld in haar mededeling „De Europese luchtvaartindustrie: eerste bevindingen en voorstellen voor communautaire acties” ⁽¹⁾. Gezien het essentiële belang van de technologische onderbouw voor deze industrie, heeft de Commissie onlangs de oprichting van een „Task Force Het vliegtuig van de nieuwe generatie” aangekondigd, die de mogelijkheden moet onderzoeken om doeltreffender gebruik te maken van de middelen waarover de Gemeenschap als geheel op onderzoekgebied beschikt, het verband tussen het concurrentievermogen van de industrie en het wetenschappelijk onderzoek duidelijker te laten uitkomen en het vermogen van de industrie om het hoofd te bieden aan de concurrentie en om te innoveren, te vergroten.

⁽¹⁾ Doc. COM(92) 164 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2173/95**van Ursula Schleicher (PPE)****aan de Commissie***(28 juli 1995)**(96/C 51/06)*

Betreft: Europese waterbescherming/mandaat van de Commissie in internationale waterbeschermingscommissies

Verschillende internationale verdragen over waterbescherming, met name de VN/ECE-overeenkomst inzake bescherming en gebruik van grensoverschrijdende waterlopen en internationale meren, bevatten voor de stroomgebieden in kwestie bepalingen inzake samenwerking tussen de oeverstaten in het kader van samenwerkingsovereenkomsten. De Europese Unie is in de meeste gevallen verdragsluitende partij bij deze verdragen.

1. Welke rol speelt de Commissie in de internationale waterbeschermingscommissies?
2. Kan de Commissie een zekere rol spelen en de helpende hand bieden, en zo niet, waarom niet?
3. Acht de Commissie betere samenwerking noodzakelijk en hoe zou deze eruit kunnen zien?
4. Moet de rol van de Commissie in internationale waterbeschermingscommissies beter worden doordacht en in een duidelijk mandaat worden beschreven?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(15 november 1995)

De Raad heeft het Verdrag inzake de bescherming en het gebruik van grensoverschrijdende waterlopen en internatio-

nale meren namens de Gemeenschap goedgekeurd bij Besluit 95/308/EG ⁽¹⁾.

In het kader van de internationale verdragen vervult de Commissie als vertegenwoordigster van de Gemeenschap een voortrekkersrol. Zij draagt met haar ervaring bij tot de uitwerking van gerichte actieprogramma's en draagt daartoe alle informatie aan; verder stelt zij zo nodig passende maatregelen voor in het kader van het toepassingsgebied van de verdragen. Daarnaast verleent zij ook indirect financiële steun voor de verwezenlijking van de doelstellingen ter vermindering en uitbanning van verontreiniging in bepaalde regio's (bijvoorbeeld: Phare). Zij ziet er ook op toe dat de communautaire besluiten worden gerespecteerd door de Lid-Staten die partij zijn bij genoemde verdragen.

De Commissie beschouwt de samenwerking met de verdragssluitende partijen dan ook als uitstekend en zij acht het onnodig haar standpunt te herijken en een mandaat op te stellen, omdat zij de Gemeenschap immers vertegenwoordigt.

⁽¹⁾ PB nr. L 186 van 5. 8. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2196/95

van Ursula Schleicher (PPE)

aan de Commissie

(28 juli 1995)

(96/C 51/07)

Betreft: Europese waterbescherming/drinkwatercocktail

Het voorstel voor een wijziging van de drinkwaterrichtlijn betekent, alhoewel het tegendeel wordt beweerd, in zoverre een stap achteruit dat hierin niet meer de oorspronkelijke zuiverheid van het drinkwater als kwaliteitsdoel wordt voorgeschreven, maar alleen de geschiktheid voor consumptie. Het gezondheidsbeschermingsniveau van deze richtlijn wordt hiermee echter gehandhaafd. De organoleptische parameters resp. indicatorparameters worden niet meer bindend op Europees niveau vastgelegd, alhoewel zij van groot belang zijn voor de drinkwaterprofylaxe.

1. Is het mogelijk dat een Lid-Staat niet alleen in epidemiologisch maar ook in algemeen hygiënisch opzicht strengere eisen stelt aan drinkwater om de zuiverheid hiervan te waarborgen?
2. Kunnen de Lid-Staten hieruit een saneringsplicht afleiden?
3. Wordt hierdoor in het bijzonder een consistent beschermingsniveau ten aanzien van de eisen van de mineraalwaterrichtlijn tot stand gebracht?

4. Is het richtlijnvoorstel inzake drinkwater wellicht alleen maar gericht op bescherming van de consument, en zo ja, is artikel 130 S dan wel de juiste rechtsgrondslag?
5. Is het juist dat de consument meer natuurlijk mineraalwater of gebotteld water gebruikt omdat hij gelooft dat de kwaliteit van dit drinkwater beter is?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(31 oktober 1995)

1. Water dat voldoet aan de in het voorstel voor een herziene drinkwaterrichtlijn ⁽¹⁾ neergelegde parameterwaarden zal gezond zijn en aan alle hygiëne-eisen voldoen. Bepaalde plaatselijke omstandigheden kunnen het evenwel noodzakelijk maken een aantal specifieke aspecten nader te controleren. Overeenkomstig het voorstel voor een herziene drinkwaterrichtlijn zijn de Lid-Staten derhalve verplicht aanvullende, niet in bijlage I opgenomen eisen vast te stellen wanneer de bescherming van de volksgezondheid op hun nationaal grondgebied of op delen daarvan dat noodzakelijk maakt. Het staat hen vanzelfsprekend vrij strengere eisen vast te leggen dan die welke in bijlage I zijn neergelegd, alsmede normen voor niet in bijlage I opgenomen parameters vast te stellen. Zij mogen dit echter uitsluitend doen op een wijze die verenigbaar is met het EG-Verdrag en mogen zulke normen niet als handelsbelemmering hanteren.
2. Op basis van het EG-Verdrag mogen de Lid-Staten wanneer zij dit wensen hun eigen nationale waterbehandelingseisen voor drinkwater vaststellen.
3. De parameterwaarden in het voorstel voor een herziene drinkwaterrichtlijn kunnen afwijken van de bestaande waarden of van de in het voorstel tot herziening van de mineraalwaterrichtlijn op te nemen waarden. Dit is onder meer een gevolg van het feit dat natuurlijk mineraalwater onbehandeld water is dat wordt gewonnen uit zeer specifieke, niet aan verontreiniging blootstaande bronnen, terwijl leidingwater en ander gebotteld water doorgaans wordt behandeld om het geschikt voor consumptie te maken.
4. Het voorstel voor een herziene drinkwaterrichtlijn is niet uitsluitend gericht op de bescherming van de consument. De centrale doelstelling van het voorstel is de bescherming van de volksgezondheid. Derhalve vormt artikel 130 S van het Verdrag de juiste juridische grondslag.
5. Hoewel de markt voor gebotteld water en met name natuurlijk mineraalwater de laatste jaren zeer sterk is gegroeid, kan daaruit niet zonder meer worden afgeleid dat in de Gemeenschap de consument natuurlijk mineraalwater en gebotteld water in toenemende mate verkiest boven leidingwater omdat hij gelooft dat die produkten van betere kwaliteit zijn dan drinkwater.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 612 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2220/95**van Josu Imaz San Miguel (PPE)****aan de Commissie****(28 juli 1995)****(96/C 51/08)***Betreft:* Gebruik van illegale drijfnetten

In de ochtenduren van zondag 2 juli jl. nam het Franse vissersschip „Fils de l'Océan” de vlucht nadat zijn net verward was geweest met dat van de Spaanse vissersboot „Siempre María Yolanda”. Na het net uit de schroef te hebben vrijgemaakt met behulp van het patrouillevaartuig „Chilreu” stelden de controleurs op de visvangst vast dat de lengte van het drijfnet langer was dan vijf kilometer waarmee inbreuk werd gemaakt op Verordening (EEG) nr. 345/92 ⁽¹⁾.

Dit incident bewijst andermaal de noodzaak om de inspectie- en controlemaatregelen in de Golf van Biskaje te versterken om erop toe te zien dat de Europese wetgeving wordt nageleefd. De schending van de verordening met voorvallen van deze aard kan als gevolg hebben dat er een golf van incidenten in deze wateren plaatsvindt, zoals vorige zomer het geval was.

De Commissie heeft te kennen gegeven het hiermee eens te zijn in een verklaring van mevrouw Bonino, lid van de Commissie, van 29 juni in het Europees Parlement. Het zou echter wenselijk zijn dat deze controlemaatregelen zouden worden geconcretiseerd en met name ten aanzien van de volgende punten: een adequate inspectie in de haven, een controle op de netten vergezeld van een identificatiestelsel, het verbod van vervoer van reservenetten door dezelfde vissers, een strikte controle van de reservenetten die door de patrouilleboten worden geleverd, het verbod van niet aan boten bevestigde netten, alsmede een controle op de hoogte van de netten waardoor een juiste meting kan worden bereikt.

Naar men meent zou het treffen van bovengenoemde maatregelen op de aangegeven wijze het doel van de Commissie in haar verklaring voor het Europees Parlement versterken en het risico van incidenten als bovengenoemd verminderen.

Welke maatregelen ten aanzien van bovengenoemde onderwerpen denkt de Commissie te nemen om ervoor te zorgen dat de voorschriften ten aanzien van het gebruik van drijfnetten en andere netten worden geëerbiedigd?

Hoe denkt de Commissie de toepassing van de nodige sancties tegen het in overtreding zijnde vissersschip te nemen in overeenstemming met de bevestiging van mevrouw Bonino voor het Europees Parlement, dat degenen die zich niet aan de voorschriften houden zullen worden vervolgd?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie****(15 september 1995)**

In verband met het voorval waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, kan worden bevestigd dat de inspecteurs van de Gemeenschap, die zich aan boord bevonden van de patrouilleboten P-68 „Chilreu” (Spanje), RHM „Centaure” (Frankrijk) en „Northern Horizon” (Commissie), op de visgronden aanwezig waren toen het incident zich voordeed. Zij waren er getuige van hoe de Franse en de Spaanse kapitein elk een eigen versie van de feiten hebben gegeven.

De netten van de drijfnetvisser „Fils de l'Océan” en het vaartuig zelf zijn door een inspecteur van de Franse overheid geïnspecteerd in het bijzijn van een inspecteur van de Gemeenschap. De lengte van het net aan boord was conform de communautaire wetgeving.

De Commissie heeft de patrouilleboot „Northern Horizon” voor vier maanden gehuurd om de vangst van witte tonijn in de internationale wateren van de Noordoostelijke Atlantische Oceaan efficiënt te kunnen inspecteren en ook om de drijfnetvisserij in de Middellandse Zee te controleren. Het is de eerste keer dat de Commissie voor dat doel een schip huurt.

Volgens het gemeenschappelijk visserijbeleid zijn de Lid-Staten zelf verantwoordelijk voor de inspectie van alle vissersvaartuigen in de wateren onder hun soevereiniteit of jurisdictie en daarbuiten voor de inspectie van schepen die hun vlag voeren. Bij de vangst van witte tonijn en in de Middellandse Zee moet dus elke Lid-Staat de onder zijn vlag varende schepen inspecteren. Inspecteurs van de Gemeenschap mogen geen directe inspecties uitvoeren (identiteit van de bemanning noteren en feiten rapporteren die tot vervolging kunnen leiden). Aan boord van de „Northern Horizon” bevinden zich daarom naast de twee inspecteurs van de Gemeenschap ook inspecteurs van de betrokken Lid-Staten (Spanje, Frankrijk, Ierland en het Verenigd Koninkrijk).

Om de activiteiten van de nationale patrouilleboten op elkaar af te stemmen en om verwarring en misverstanden te vermijden bij de verschillende vloten in het gebied, worden aan boord van de „Northern Horizon” regelmatig vergaderingen belegd met de kapiteins van de patrouilleboten en de inspecteurs. Bovendien wordt dagelijks over de radio ook de meest recente en nauwkeurige informatie over de ontwikkelingen in de betrokken visserijtak megedeeld.

De inspectieopdracht van de „Northern Horizon” heeft betrekking op alle vissersvaartuigen van de Gemeenschap die op witte tonijn vissen, ongeacht de vlag die ze voeren of de toegepaste vangstmethode.

Overeenkomstig artikel 31 van Verordening (EEG) nr. 2847/93 van de Raad ⁽¹⁾ moet elke Lid-Staat de nodige

⁽¹⁾ PB nr. L 42 van 18. 2. 1992, blz. 15.

sancties treffen tegen eenieder die het gemeenschappelijk visserijbeleid overtreedt.

(¹) PB nr. L 261 van 20. 10. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2239/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(31 juli 1995)

(96/C 51/09)

Betreft: Voltooing van niet-afgeronde projecten in het kader van het eerste communautaire bestek voor West-Griekenland (EFRO)

In het regionaal operationeel programma voor West-Griekenland zijn onder code VII twee werkzaamheden gepland ten bedrage van 1 965 000 ecu voor de voltooiing van drie fasen van projecten voor de verbetering van de irrigatie op een gebied van ongeveer 1 100 hectare.

Kan de Commissie, overwegende dat deze werken uiterlijk per 31 juli 1995 een minimale functionele autonomie moeten hebben en in gebruik moeten zijn genomen, de volgende vragen beantwoorden:

1. In hoeverre is uitputtend gebruik gemaakt van het subprogramma?
2. Welke projecten zijn niet afgerond, en welke aanlegfasen resteren nog?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(6 november 1995)

De Commissie bevestigt dat in het operationele meerfondsenprogramma voor West-Griekenland (onderdeel EOGFL, maatregel VII.2) een bedrag van 1,965 miljoen ecu was opgenomen als totale kosten van onvoltooide werkzaamheden die waren gepland in de geïntegreerde mediterrane programma's. Het ging bij dit bedrag om de volgende resterende werkzaamheden in het kader van de drie nog te voltooien projecten:

- Waterbouwkundig project „Aroanios”, eerste fase: werkzaamheden voor het aftappen van water, inclusief de aanleg van een hoofdpijpleiding, technische werkzaamheden, werkzaamheden voor de opslag van water in de bedding van de Aroanios, voltooiing van het wegnnet; nog te verrichten uitgaven: 1,724 miljoen ecu.
- Waterbouwkundig project „Skepasto”: er dienden alleen nog betalingen (0,172 miljoen ecu) plaats te vinden, aangezien het project reeds in 1993 nagenoeg voltooid was.
- Waterbouwkundig project „Salmeniko”: voltooiing van het waterdistributienet en van het wegnnet; nog te verrichten uitgaven: 0,069 miljoen ecu.

Volgens de gegevens die in de laatste vergadering van het Toezichtcomité voor het programma op 27 juni 1995 zijn verstrekt, zijn alle bovengenoemde werkzaamheden inmiddels voltooid en zijn alle betalingen reeds in 1994 gedaan. Bijgevolg zijn de betrokken projecten voor 100 % uitgevoerd en betaald.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2258/95

van Erich Schreiner (NI)

aan de Commissie

(31 juli 1995)

(96/C 51/10)

Betreft: EMU-voorlichtingscampagne

In de voorstellen van de voorzitter van de Subcommissie monetaire zaken, mevrouw Randzio-Plath, van 20 april 1995 wordt het volgende benadrukt:

„De opiniepeilingen in de Gemeenschap geven een duidelijk beeld van de verschillen in de acceptatie van de Monetaire Unie in de Lid-Staten. Terwijl de meerderheid van de bevolking in de 15 Lid-Staten voor invoering van een gemeenschappelijke munt is en hiervoor met name in de Benelux-landen en de Zuid Europese landen brede steun bestaat, staat de meerderheid van de bevolkingen van Denemarken, het Verenigd Koninkrijk en Duitsland afwijzend tegenover een Europese munt. [...] Er rest nog weinig tijd tot de invoering van de Monetaire Unie. In 1996 moeten volgens het Verdrag van Maastricht de voorbereidende werkzaamheden voor de EMU worden afgerond. Derhalve moeten de voorlichtings- en argumentatiecampagnes uiterlijk op 1 januari 1996 van start gaan en jaarlijks voortgezet worden.”

1. Is de Commissie voornemens deze Europese campagne ten behoeve van de Monetaire Unie financieel te steunen?
2. Zo ja, welk bedrag wil de Commissie voor het jaar 1996 uittrekken?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2259/95

van Erich Schreiner (NI)

aan de Commissie

(31 juli 1995)

(96/C 51/11)

Betreft: EMU-voorlichtingscampagne

In de voorstellen van de voorzitter van de Subcommissie monetaire zaken, mevrouw Randzio-Plath, van 20 april 1995 wordt het volgende benadrukt:

„De politieke argumenten voor de campagne moeten door het Europees Parlement worden geformuleerd en vervolgens op professionele wijze worden uitgewerkt en

verspreid. Hierbij moet worden gestreefd naar een nauwe samenwerking met de Commissie. [...] Teneinde de acceptatie te vergroten, moeten in de campagne voor een Europese munt zowel de voordelen als de kansen en risico's onder de aandacht worden gebracht."

In bovengenoemde voorstellen worden verder echter alleen maar argumenten vóór de monetaire unie aangevoerd.

Is de Commissie van haar kant voornemens — in het kader van de EMU-voorlichtingscampagne — ook informatie te verstrekken over mogelijke risico's van de EMU?

**Gecombineerd antwoord van de heer De Silguy
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2258/95 en E-2259/95
(8 november 1995)**

De in het Groenboek inzake de concrete wijze van overgang op één munteenheid voorziene voorlichtingscampagne is een fundamentele voorwaarde voor het succes van de Economische en Monetaire Unie. Op haar vergadering van 11 oktober 1995 heeft de Commissie derhalve deze prioriteit aangehouden bij de drie grote voorlichtingsacties, die zij besloten heeft in de beide komende jaren te lanceren.

De door de Europese Raad van Madrid genomen besluiten, met name met betrekking tot het scenario, zullen het aftellingsproces voor de invoering van een munteenheid in gang zetten; zij zullen dientengevolge vergezeld moeten gaan van de lancering van een uiterst brede voorlichtingscampagne.

Twee doelstellingen van evengrote betekenis zullen daarmee worden nagestreefd:

- het verkrijgen van de ondersteuning van het publiek voor de Europese munt;
- het stimuleren van de nodige technische voorbereidingen in de gehele particuliere sector en bij de overheidsdiensten.

Deze voorlichtingscampagne zou zeer wel kunnen uitgaan van voorgaande voorbeelden van monetaire omschakeling.

Het doel van een communicatiestrategie is de verspreiding van pertinente en verifieerbare inlichtingen met het oog op de verwezenlijking van nauwkeurig afgebakende doelstellingen. Een dergelijke strategie geeft het beleid van de overheden goed door. Het gaat hier niet om een poging tot manipulatie.

In deze zin zal de Commissie een ronde-tafelconferentie na de Europese Raad van Madrid — op 22, 23 en 24 januari 1996 — organiseren, waar alle deelnemers aan de verandering de doelstellingen en methodes zullen kunnen bespreken, inclusief de organisatie en verdeling van de verantwoordelijkheden. De afwijking van de campagne zal worden vastgesteld aan de hand van het tijdschema van het referentiescenario, dat voor de overgang op één munteenheid wordt aangehouden.

Voor het voeren van deze campagne streeft de Commissie naar een nauwe coördinatie tussen de communautaire Instellingen, en in eerste instantie tussen het Parlement en de Commissie.

Al zal de taak van de communautaire Instellingen belangrijk zijn, de Lid-Staten hebben een essentiële rol te spelen bij het communicatiebeleid ten opzichte van de burgers, rekening houdend met het subsidiariteitsbeginsel en de verschillen in cultuur en de historische, en met name de monetaire achtergrond, tussen de Lid-Staten.

De financiële inspanningen die zullen worden gedaan, dienen derhalve te worden verdeeld over de communautaire Instellingen en de Lid-Staten en hun publiekrechtelijke lichamen.

De Commissie wil vanaf 1996 aanzienlijke middelen besteden voor de lancering van de campagne voor één munteenheid. Het juiste bedrag voor 1996 zal in de lopende begrotingsprocedure worden vastgesteld.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2279/95
van Gerardo Fernández-Albor (PPE)**

aan de Commissie

(31 juli 1995)

(96/C 51/12)

Betreft: Definitieve zetel van het Instituut voor Europees-Latijnsamerikaanse betrekkingen

Het Instituut voor Europees-Latijnsamerikaanse betrekkingen verricht aanzienlijke arbeid om de betrekkingen tussen de integrerende Europese landen en de samenwerking van de Latijnsamerikaanse landen in hun betrekkingen met de Europese Unie te versterken.

Bij zijn zeer positieve werkzaamheden wordt het instituut echter gehinderd door spanningen die ontstaan door ononderbroken geruchten over de vaststelling van zijn definitieve zetel.

Kan de Commissie meedelen of zij duidelijk en onomwonden voornemens is over te gaan tot een definitieve aanwijzing van de zetel van het Instituut voor de betrekkingen tussen Europa en Latijns-Amerika in de hoofdstad van Spanje waar het instituut momenteel is gevestigd zonder dat andere landen van de Gemeenschap verwarring brengen in de logische gedachte dat genoemd instituut in de hoofdstad van de Spaanse wereld waar het haar ware roeping het beste kan uitoefenen moet blijven werken?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(4 oktober 1995)

Volgens de statuten van het Irela is de algemene vergadering het orgaan dat zich moet uitspreken over de vraag of de zetel

van het Instituut verplaatst moet worden of dat een nieuwe zetel geopend moet worden in een ander land.

Leden van het Europees Parlement en ambtenaren van de Commissie maken deel uit van de algemene vergadering van het Irela.

De Commissie heeft geen zeggenschap in deze aangelegenheid omdat de besluiten, in overeenstemming met de statuten, door de organen van het Instituut zelf moeten worden genomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2300/95

van Michl Ebner (PPE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(96/C 51/13)

Betreft: Aan Zuid-Tirol (Italië) uitgekeerde middelen

Vraagsteller verzoekt om informatie over de middelen die in het decennium van 1 januari 1985 tot en met 31 december 1994 per jaar aan Zuid-Tirol zijn uitgekeerd.

Voorts verzoekt hij om informatie over de voor de bovenstaande uitkeringen bevoegde diensten van de communautaire initiatieven en structuurprogramma's.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2340/95

van Michl Ebner (PPE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(96/C 51/14)

Betreft: Aan Trentino (Italië) uitgekeerde middelen

Vraagsteller verzoekt om informatie over de middelen die in het decennium van 1 januari 1985 tot en met 31 december 1994 per jaar aan Trentino zijn uitgekeerd.

Voorts verzoekt hij om informatie over de voor de bovenstaande uitkeringen bevoegde diensten van de communautaire initiatieven en structuurprogramma's.

Gecombineerd aanvullend antwoord

van de heer Santer

namens de Commissie

op de schriftelijke vragen E-2300/95 en E-2340/95

(31 oktober 1995)

De steun alsook de leningen in het kader van de EGKS die door de Gemeenschap in het tijdvak 1985—1994 aan de autonome provincies Bolzano/Bozen en Trento werden toegekend, zijn opgenomen in een tabel die de Commissie rechtstreeks aan het geachte Parlements lid alsook aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toezendt. Bepaalde steun ten behoeve van de regio Trentino-Alto Adige kan niet over de beide provincies worden uitgesplitst; deze steun is dan ook afzonderlijk vermeld. Ook moet erop worden gewezen dat de Gemeenschap programma's op nationaal niveau medefinanciert, met name via het Europees Sociaal Fonds (ESF) uit hoofde van doelstelling 4, en het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) uit hoofde van doelstelling 5 a; hiervoor is geen regionale uitsplitsing beschikbaar.

Wat de bijdragen van de Gemeenschap aan onderzoek-ontwikkelingsprojecten betreft, moet worden vermeld dat de financiële gegevens slechts een gedeeltelijk beeld verschaffen van de voordelen die ondernemingen en andere organen en organisaties van de regio aan de communautaire programma's te danken hebben. Het voornaamste voordeel van deze programma's bestaat erin dat elke partner toegang heeft tot alle resultaten van het onderzoek, ongeacht zijn eigen financiële bijdrage en de communautaire middelen die hij ontvangt.

De in de onderstaande tabel opgenomen gegevens houden verband met de verplichtingen die werden aangegaan in het tijdvak 1985—1994, dat slechts het eerste jaar van de nieuwe programmeringsperiode van de Structuurfondsen (1994—1999) omvat. De financiële ramingen voor de gehele periode 1994-1999 zien er als volgt uit:

Financiële toewijzing 1994—1999

(in miljoen ecu)

Provincie	Programma	EFRO	EOGFL	ESF
Bolzano/Bozen	Enig programmeringsdocument, doelstelling 5b	17,93	19,92	5,19
	Operationeel programma, doelstelling 3	—	—	24,50
Trento	Enig programmeringsdocument, doelstelling 5b	7,85	9,22	2,83
	Operationeel programma, doelstelling 3	—	—	28,22

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2312/95**van Frode Kristoffersen (PPE)****aan de Commissie***(1 september 1995)**(96/C 51/15)*

Betreft: Toegang van de burger tot de informatiemaatschappij

Hoe wil de Commissie ervoor zorgen dat de informatiemaatschappij van de toekomst niet alleen iets is dat van belang is voor het bedrijfsleven, de overheid en personen met een hogere opleiding maar dat ook rechtstreeks toegankelijk is voor een groot aantal burgers van de Unie via gemakkelijk te benutten diensten, en dat antwoord biedt op vragen van algemeen belang?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**

(17 oktober 1995)

Een aantal initiatieven van de Commissie wordt thans voorbereid om zoveel mogelijk mensen toegang te geven tot de informatiemaatschappij.

Proefprojecten voor informatie-infrastructuur worden ontwikkeld. Dankzij deze projecten zullen de burgers gemakkelijker en vollediger toegang kunnen krijgen tot de scala van diensten die hun in hun stad of regio wordt aangeboden. De hoop bestaat dat, door dergelijke informatie beschikbaar te stellen via consumentvriendelijke gemeenschappelijke terminals, het aanbod gemakkelijker op de vraag kan worden afgestemd.

Er wordt aanzienlijke inspanning gestopt in onderzoek en ontwikkeling in menselijke en computerinterfaces binnen het Esprit-programma. Een van de laatste maatregelen is juist gericht op het punt dat het geachte Parlementslid ter sprake heeft gebracht en is een pro-actief initiatief in „intelligente informatie-interfaces” dat ten doel zal hebben alle mogelijkheden die de informatiemaatschappij kan bieden voor alle burgers open te stellen. „Mondigheid van de burger” is het centrale thema van dit project waarvoor naar verwachting een bijdrage van ongeveer 25 miljoen ecu door de Gemeenschap beschikbaar zal zijn.

Een ander project („Bornes informatives”) wordt ontwikkeld om consumentvriendelijke terminals op te richten die gegevens over de Gemeenschap en haar beleid zullen verstrekken. Via deze in stedelijke en landelijke gebieden beschikbare faciliteit kunnen de burgers antwoorden krijgen, niet alleen op algemene vragen over de Gemeenschap, maar ook plaatselijke informatie krijgen over wat de Gemeenschap in hun regio heeft gedaan en momenteel voor hen doet. Praktische informatie over degene met wie op regionaal en Europees niveau contact moet worden opgenomen over bepaalde problemen, zal ook toegankelijk zijn via deze faciliteit.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2315/95**van Jesús Cabezón Alonso (PSE) en****Juan Colino Salamanca (PSE)****aan de Commissie***(1 september 1995)**(96/C 51/16)*

Betreft: Visserijovereenkomst tussen de Europese Unie en Canada

Waarom is de visserijovereenkomst die tussen de Europese Unie en Canada op 16 april jl. werd gesloten nog niet door de NAFO aangenomen?

Welke praktische moeilijkheden bestaan er met betrekking tot de genoemde visserijovereenkomst waardoor de quota voor heilbot voor 1996 nog niet zijn vastgesteld?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(30 oktober 1995)

De besluiten van de Noordwestatlantische Visserijorganisatie (NAFO) worden genomen op de jaarlijkse vergadering, die gewoonlijk in september plaatsvindt. In de 17e jaarlijkse vergadering, die dit jaar is gehouden op 11—15 september, kon de NAFO een aantal besluiten nemen waardoor de bepalingen van de Visserijovereenkomst tussen de Gemeenschap en Canada van 16 april 1995 met betrekking tot stringenter rechtshandavings- en controlemaatregelen en de toewijzing van de vangstquota van zwarte heilbot in 1996 effectief in een multilateraal kader worden ingepast.

Voor de toewijzing van de individuele vangstquota voor elk bestand moet worden uitgegaan van een voor dat bestand vastgestelde totale toegestane vangst (TAC). De wetenschappelijke adviezen die de grondslag vormen voor een dergelijke verdeling van de vangsten van zwarte heilbot in 1996 waren pas juist vóór de jaarlijkse vergadering van de NAFO beschikbaar.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2321/95**van Jesús Cabezón Alonso (PSE) en****Juan Colino Salamanca (PSE)****aan de Commissie***(1 september 1995)**(96/C 51/17)*

Betreft: Visserijovereenkomst met Marokko

Bij de Europese Raad in Cannes werd het pakket financiële steun aan de landen van het Middellandse-Zeegebied voor de volgende vijf jaar goedgekeurd.

Kan de Commissie mededelen in hoeverre de toekenning aan Marokko van een deel van deze steun afhankelijk is van de mate waarop genoemd land zich kwijt van zijn verplichtingen in het kader van de nieuwe visserijovereenkomst tussen de Gemeenschap en Marokko en van zijn bevredigende naleving hiervan?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**
(13 november 1995)

De financiële samenwerking en de onderhandelingen over een nieuwe visserijovereenkomst zijn twee zeer belangrijke elementen van onze betrekkingen met Marokko en krijgen alle aandacht die ze verdienen.

De toekenning van de middelen voor de financiële samenwerking met Marokko is afhankelijk van de sluiting van een nieuwe Euro-mediterrane associatieovereenkomst EG/Marokko; zij is niet afhankelijk van het resultaat van de onderhandelingen voor een nieuwe visserijovereenkomst.

Over de visserijovereenkomst moet, zoals voor elke soortgelijke overeenkomst geldt, worden onderhandeld in een klimaat van wederzijds vertrouwen en respect. Elke partij zou, rekening houdend met haar rechtmatige belangen, blijk moeten geven van een werkelijke bereidheid tot onderhandelen en rekening moeten houden met de problemen van de andere partij, om tot een evenwichtig resultaat te komen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2325/95
van Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR)
aan de Commissie
(1 september 1995)
(96/C 51/18)

Betreft: EOGFL-steun

Kan de Commissie bevestigen dat het landbouwbedrijf Floreal uit Lochristi (Stationstraat 71, B-Lochristi) in het jaar 1994 het bedrag van 700 miljoen Bfr. in de vorm van rechtstreekse subsidiëring uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw ontvangen heeft?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**
(30 oktober 1995)

De Commissie beschikt niet over gegevens inzake bedragen van individuele betalingen die voor rekening van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw komen, maar uitsluitend over totaalcijfers inzake door de Lid-Staten betaalde bedragen. Zij kan daarom de gestelde vraag niet beantwoorden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2350/95
van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)
aan de Commissie
(1 september 1995)
(96/C 51/19)

Betreft: Opheffing van administratieve hindernissen voor het concurrentievermogen van de Europese ondernemingen

De Unie van industriële en werkgevers in Europa (Unice) heeft de voorzitter van de Commissie, de heer Santer, een voorlopig verslag doen toekomen in het kader van een studie met betrekking tot de wetgeving. De heer Périgot, voorzitter van Unice, bevestigt hierin dat de verschillende voorschriften een belangrijke belemmering vormen voor het concurrentievermogen van de Europese ondernemingen omdat deze volgens hem de innovatie in de weg staan, de doeltreffendheid van de exploitatie verminderen en de nodige structurele veranderingen vertragen. De ontevredenheid van de ondernemingen betreft niet alleen de communautaire wetgeving als geheel, maar richt zich vooral tegen bepaalde gedeelten, zoals het milieu en de arbeidsvoorschriften.

Kan de Commissie, gezien het feit dat onlangs de Groep Molitor een verslag heeft ingediend op verzoek van de Commissie dat de conclusies van Unice schijnt te bevestigen, mededelen hoe zij staat tegenover de mogelijkheid van een vereenvoudiging en versoepeling van de communautaire wetgeving en of zij denkt bepaalde stappen in deze richting te ondernemen?

**Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**
(6 november 1995)

De Commissie is ervan overtuigd, dat het aan het daglicht brengen en de vermindering van ongerechtvaardigde wettelijke en administratieve hindernissen bijdraagt aan het succes van de politiek om het concurrentievermogen en de werkgelegenheid te stimuleren. Sinds in dit kader de regelgeving voor de realisering van de interne markt een halt toegeroepen is, is het aantal wetgevingsvoorstellen van de Commissie op grond van haar jaarlijkse werkprogramma's aanmerkelijk afgenomen.

Vanuit deze invalshoek spant de Commissie zich in, de regelgeving van haar voorstellen en de communautaire wetgevingsprocedure te vereenvoudigen. Zij heeft eveneens acties ondernomen de bestaande wetgeving, met behoud van het „acquis communautaire”, te vereenvoudigen. Aldus zouden de voorstellen die op dit moment om redenen van vereenvoudiging, herschikking en codificatie bij het Parlement en de Raad in behandeling zijn, kunnen leiden tot de intrekking van 170 bestaande wetteksten.

De Commissie wil haar actie op dit gebied uitbreiden en kan daarbij in het bijzonder steunen op de resultaten van de

werkzaamheden van de groep van onafhankelijke deskundigen in verband met de wettelijke en administratieve vereenvoudiging (Groep Molitor), die zij op dit moment bestudeert.

De Commissie zal voor het begin van de Europese Raad in Madrid haar uitvoerige reactie geven op het rapport van deze groep en ze zal gedetailleerd aangeven, welke initiatieven ze genomen heeft of van plan is te nemen teneinde de kwaliteit en doeltreffendheid van de communautaire wetgeving op het gebied van het concurrentievermogen en de werkgelegenheid te verhogen.

Om effect te sorteren moeten deze acties door vergelijkbare initiatieven op nationaal niveau ondersteund worden. Het Comité voor de verbetering en de vereenvoudiging van het ondernemingsklimaat, door de Commissie in december 1994 in het leven geroepen, speelt in samenwerking met de Lid-Staten en de ondernemingen een belangrijke rol bij de organisatie van gemeenschappelijke acties in verband met de uitwisseling van goede ervaringen en nieuwe ideeën op het gebied van de reglementaire en administratieve omgeving van de ondernemingen in het algemeen maar het midden- en kleinbedrijf in het bijzonder.

De voornaamste boodschap van de studie van Unice is de noodzaak voor alle wetgevende autoriteiten om, alvorens tot wetgeving over te gaan, nauwkeurig te onderzoeken welke invloed ervan uitgaat en of er geen alternatieven ter beschikking staan teneinde negatieve gevolgen voor het concurrentievermogen van de ondernemingen zoveel mogelijk binnen de perken te houden. Maar er moet ook op gewezen worden dat de drie gebieden die de ondernemingen als de meest negatieve voor hun concurrentievermogen (werkgelegenheid, belastingen en ondernemingsrecht) bestempelen, tot de bevoegdheid van de Lid-Staten behoren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2351/95

van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(96/C 51/20)

Betreft: Actie „Cultuur en sociale uitsluiting”

In het kader van de actie „Cultuur en sociale uitsluiting”, die door de Commissie en een aantal verenigingen wordt ondernomen, worden netten van steden gevormd waar zogenaamde moeilijke stadswijken zijn teneinde de strijd aan te binden tegen uitsluiting door middel van de cultuur. Een eerste net wordt gevormd door Manchester, Frankfurt, Toulouse, Lille, Barcelona, Valencia, Amadora, Napels en Antwerpen.

Hoe ziet het actieplan ten aanzien van deze steden eruit?

Kan de Commissie mededelen of er reeds andere netten zijn gevormd en zo ja, de namen van deze steden vermelden?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(27 oktober 1995)

De Commissie heeft in samenwerking met de internationale beweging ATD Vierde Wereld op 8 en 9 juni 1995 in Brussel een colloquium georganiseerd over het onderwerp „de cultuur en de menselijke bijdrage ter bestrijding van de armoede”.

De bedoeling van het colloquium was na te denken over de deelname van de minstbedeelden aan het culturele leven. Tevens diende het colloquium ertoe de aandacht van de Commissie te vestigen op het soort acties dat zij in de toekomst gaat ondernemen. Ter herinnering: in het werkprogramma van de Commissie voor 1995 wordt het onderwerp van de sociale uitsluiting als een van de prioritaire hoofdlijnen van haar culturele actieprogramma gezien. Het Parlement heeft er altijd op aangedrongen dat in de toekomstige culturele programma's rekening wordt gehouden met de minstbedeelde burgers.

Het samenwerkingsverband van steden met sociaal problematische wijken is een initiatief van de Europese Culturele Stichting die opdracht heeft gegeven tot een studie over de vernieuwende experimenten van bepaalde steden op het gebied van de bestrijding van de sociale uitsluiting. Op grond van deze studie, die op dit moment gaande is, zouden concrete beleidslijnen moeten kunnen worden aangegeven die eventueel in partnerschap met de verschillende betrokken organisaties worden uitgevoerd.

Er bestaan ook andere samenwerkingsverbanden van steden, waarvan het samenwerkingsverband „Voorsteden van Europa” genoemd moet worden, dat in het teken staat van de kunst ter bestrijding van de uitsluiting.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2365/95

van Jaak Vandemeulebroucke (ARE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(96/C 51/21)

Betreft: Moeilijkheden in de visserij

Is de Commissie ervan op de hoogte dat de communautaire markten overspoeld worden door goedkope vis uit voornamelijk Oost-Europa?

Meent de Commissie dat dit verenigbaar is met de prijspolitiek die de Unie voert in haar gemeenschappelijk visserijbeleid? Op welke manier treedt de Unie tegen deze goedkope invoer op?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(13 november 1995)

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, zouden de voorbije maanden marginale hoeveelheden

kabeljauw, in de vorm van verse filets, tegen vrij lage prijzen uit Midden- en Oost-Europa op bepaalde markten in de Gemeenschap zijn ingevoerd.

Voor de andere aanbiedingen van kabeljauw constateert de Commissie sinds mei 1995 een daling van de hoeveelheden die tegen lage prijzen uit vooral Rusland en Polen worden ingevoerd.

Het is de taak van de nationale autoriteiten om bij de invoer toe te zien op de strikte naleving van de gezondheids- en de handelsvoorschriften ter zake.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2376/95

van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(96/C 51/22)

Betreft: Communautaire steun voor industriële projecten in China

Worden projecten voor de industriële ontwikkeling in China met communautaire begrotingsmiddelen gesteund? Zo ja, welke projecten zijn dat?

Welke Europese ondernemingen leiden deze projecten of nemen eraan deel?

Hoeveel arbeidsplaatsen zijn door deze projecten in China geschapen?

Is de onschadelijkheid van deze projecten voor het milieu onderzocht?

Hanteren de betrokken ondernemingen bij de produktie in China de normen voor veiligheid op het werk en emissie van schadelijke stoffen die bij de produktie in de EU-landen gelden?

Antwoord van Sir Leon Brittan

namens de Commissie

(2 oktober 1995)

In het kader van haar algemene strategie inzake economische samenwerking neemt de Commissie financieel deel aan het opzetten in China van projecten voor industriële ontwikkeling in een groot aantal sectoren. Tot de selectiecriteria van de projecten behoort onder meer dat er een bijdrage aan de ontwikkeling van dit land wordt geleverd. De parameters die gebruikt worden voor het beoordelen van deze bijdrage omvatten met name het scheppen van lokale werkgelegenheid onder voorwaarden die voorkomen dat er een onrechtmatig gebruik van de arbeidskrachten wordt gemaakt, het effect op het milieu en de reikwijdte van het project in de zin van verbetering van de status van de vrouw en van de beroepsmogelijkheden voor vrouwen.

Wat de eerbiediging betreft van de normen inzake bescherming van de arbeid stelt de Commissie, in haar recente mededeling over een beleid op lange termijn voor de

betrekkingen tussen de Gemeenschap en China, de invoering voor van een dialoog met China op het gebied van het sociale beleid, die het mogelijk maakt dat er gesproken kan worden over de ontwikkeling van internationaal erkende arbeidsnormen, met inbegrip van de normen van de Internationale Arbeidsorganisatie op gebieden zoals dat van de kinderarbeid of het werk in de gevangenissen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2378/95

van José Apolinário (PSE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(96/C 51/23)

Betreft: Uitvoering van de visserijovereenkomsten van de Europese Unie met de Seychellen, Angola, Gambia, Guinee-Bissau, Sao Tomé en Principe, Mauretanië, Mauritius, Madagascar, Kaapverdië en Argentinië

Kan de Commissie een overzicht geven van het aantal vergunningen dat elke Lid-Staat in het kader van bovengenoemde overeenkomsten is toegekend, het aantal betrokken schepen en het gebruik dat van elke overeenkomst wordt gemaakt?

Antwoord van mevrouw Bonino

namens de Commissie

(4 oktober 1995)

De visserijovereenkomst met Argentinië is een overeenkomst van de tweede generatie. Krachtens deze overeenkomst kunnen joint ventures en tijdelijke samenwerkingsverbanden tussen reders uit de Gemeenschap en Argentinië worden opgericht, waarbij geen gebruik van een stelsel van vergunningen gemaakt wordt.

Op grond van deze overeenkomst zijn 21 projecten voor joint ventures en tijdelijke samenwerkingsverbanden goedgekeurd. Deze projecten betreffen:

- 19 Spaanse schepen,
- 2 Franse schepen,
- 1 Italiaans schip,
- 1 Grieks schip.

Wat de visserijovereenkomsten tussen de Gemeenschap en de landen in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan betreft, zendt de Commissie de overzichtstabellen met de gevraagde gegevens rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement.

Het geachte Parlements lid wordt geattendeerd op het feit dat in een aantal visserijovereenkomsten, met name met Mauretanië en Guinee-Bissau, is bepaald dat vergunningen voor drie of voor zes maanden kunnen worden afgegeven, zodat tot vier vergunningen per jaar kunnen worden afgegeven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2379/95**van Sérgio Ribeiro (GUE/NGL)****aan de Commissie***(1 september 1995)**(96/C 51/24)*

Betreft: De onderhandelingen met Marokko en de sardineconserverindustrie

Bij de moeizame onderhandelingen over een visserijovereenkomst met Marokko zou door de onderhandelaars van de Commissie zijn voorgesteld om Marokkaanse sardineconserven vrij te stellen van invoerrechten.

Deze bedrijfstak is zeer arbeidsintensief en door de grote loonverschillen tussen Marokko en de Lid-Staten die sardineconserven produceren, is dan ook sprake van concurrentievervalsing en duidelijke „dumping”. Bovendien is de sardineconserverindustrie in Portugal nog een belangrijke traditionele bedrijfstak die vis van de eigen vloot verwerkt.

Gebruikt de Commissie een belangrijke bedrijfstak van een Lid-Staat niet als „wisselgeld” door genoeg te nemen met oneerlijke concurrentie die strijdig is met de beginselen van „fair trade”, die een vergelijkbaar loonpeil en sociale voorwaarden veronderstelt, en heeft zij zich voldoende rekenschap gegeven van de gevolgen van deze eventuele handelsconcessie?

Antwoord van mevrouw Bonino**namens de Commissie***(19 oktober 1995)*

Aangezien de visserijovereenkomst met Marokko van 1992 is afgelopen, geldt opnieuw de regeling die bij de samenwerkingsovereenkomst van 1976 werd ingesteld, met name met betrekking tot de invoer van sardineconserven.

Daar geen overeenstemming werd bereikt over de vaststelling van minimumprijzen zoals bepaald in de samenwerkingsovereenkomst, waren van 1978 tot en met 1988 twee tariefcontingenten geopend, overeenkomstig de op grond van de samenwerkingsovereenkomst bestaande verplichting om een regeling toe te passen die een voor beide partijen aanvaardbaar tariefvoordeel inhoudt.

De situatie is nu identiek aan die van 1978, en op grond daarvan heeft de Commissie bij de Raad een voorstel ingediend voor een verordening⁽¹⁾ om bovengenoemde contingenten opnieuw te openen.

In dit voorstel bepaalt de Commissie dat de contingenthoeveelheden moeten worden verminderd met de hoeveelheden die in de eerste vier maanden van 1995 zijn ingevoerd in het kader van de bijzondere handelsregeling die is vastgesteld in de visserijovereenkomst.

De Commissie memoreert dat de betrekkingen met Marokko moeten worden gezien in een ruimer kader, dat verder reikt dan de visserijsector, en dat de betrekkingen binnen de visserijsector zelf niet tot uitsluitend de belangen van de conserverindustrie in één bepaald land beperkt blijven.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 367 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2420/95**van Graham Mather (PPE)****aan de Commissie***(1 september 1995)**(96/C 51/25)*

Betreft: Controle op de naleving van de richtlijn inzake het vervoer van levende dieren

Op de bijeenkomst van de ministers van Landbouw van juni 1995 is een compromis bereikt over de invoering van een acht-urenregeling voor het vervoer van levende dieren. Dit voorstel, dat door de meerderheid van de Lid-Staten is goedgekeurd, garandeert een aanvaardbaar en billijk systeem op communautair niveau. Een van de grote problemen van de nieuwe regeling is de controle op de tenuitvoerlegging ervan. Welke maatregelen is de Commissie van plan te treffen om de naleving van de richtlijn door de Lid-Staten te waarborgen? Hoeveel inspecteurs zullen er daartoe in de diverse Lid-Staten worden ingezet? Hoeveel inspecties zullen er volgens de Commissie elke maand moeten worden verricht?

Antwoord van de heer Fischler**namens de Commissie***(6 oktober 1995)*

Het is in de eerste plaats aan de Lid-Staten erop toe te zien dat aan de communautaire wetgeving de hand wordt gehouden, terwijl de Commissie verantwoordelijk is voor de uniforme toepassing van de regels in de Gemeenschap. Als de Commissie weet dat een richtlijn in een bepaald geval niet naar behoren wordt toegepast door de autoriteiten van een Lid-Staat, doet zij de nodige stappen bij de betrokken Lid-Staat en leidt zij, als de zaak niet bevredigend wordt opgelost, de procedure van artikel 169 van het EG-Verdrag in. Dit kan ertoe leiden dat de betrokken Lid-Staat voor het Hof van Justitie wordt gedaagd.

Hoeveel inspecteurs in elke Lid-Staat worden ingeschakeld, valt onder de verantwoordelijkheid van de Lid-Staat zelf.

Artikel 8 van Richtlijn 91/628/EEG van de Raad⁽¹⁾ inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer, laatstelijk

gewijzigd bij Richtlijn 95/29/EG ⁽²⁾, bepaalt dat de inspecties moeten worden uitgevoerd op een voldoende aantal van de dieren die in het betrokken jaar worden vervoerd binnen elke Lid-Staat. Bovendien mogen de inspecties worden uitgevoerd op hetzelfde moment als de controles voor andere doeleinden.

De Lid-Staten moeten jaarlijks bij de Commissie een rapport indienen, met het aantal uitgevoerde inspecties en gedetailleerde gegevens over alle gemelde overtredingen en de maatregelen die in verband daarmee door de bevoegde autoriteit zijn genomen. De Commissie zal deze rapporten grondig onderzoeken.

(¹) PB nr. L 340 van 11. 12. 1991.

(²) PB nr. L 148 van 30. 6. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2450/95

van Ivar Virgin (PPE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(96/C 51/26)

Betreft: De classificering door de Europese Unie van groente en fruit

De Europese Unie reguleert tegenwoordig in detail de kwaliteits- en andere eisen, zoals grootte, kleur en dergelijke, van groente en fruit die binnen de Gemeenschap op de markt worden gebracht. Deze bepalingen zijn natuurlijk bedoeld om partijen gemakkelijk te kunnen classificeren en ook om de burger te beschermen tegen inferieure en gevaarlijke produkten. Wat bij de invoering van deze verordeningen echter over het hoofd is gezien, is de neiging van de markt om zichzelf te „reguleren” en daardoor slechte produkten uit de verkoop te halen.

Een handelsovereenkomst betreft gewoonlijk twee partijen, een koper en een verkoper. Wanneer de partners het eens zijn over kwaliteit, prijs, enz. van het betreffende produkt, gaat men over tot het sluiten van de overeenkomst. Mijn vraag aan de Commissie luidt: welke criteria worden toegepast om te bepalen in welke gevallen er regelgeving moet komen voor bijvoorbeeld de kwaliteit van groente en fruit? Wanneer is het volgens de Commissie gerechtvaardigd om op dit gebied de regelgeving te verminderen of bepaalde wetten af te schaffen ten gunste van civielrechtelijke beslissingen? Is de Commissie van mening dat het subsidiariteitsbeginsel niet mag worden toegepast op het maken van wetgeving op het gebied van kwaliteitseisen voor bijvoorbeeld groente en fruit?

Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie

(20 oktober 1995)

In haar mededeling aan de Raad over de ontwikkelingen en perspectieven van het beleid van de Gemeenschap in de

sector groenten en fruit ⁽¹⁾ heeft de Commissie gewezen op het belang van de rol van de handelsnormen als systeem voor de classificering van de produkten, dat voor doorzichtigheid van de markt en eerlijkheid in het handelsverkeer zorgt, waardoor produkten van inferieure kwaliteit worden geëlimineerd.

Dankzij deze normen kunnen ook kostenbesparingen worden gerealiseerd, en kunnen transacties worden afgesloten zonder dat de produkten daarbij feitelijk aanwezig zijn.

De Commissie is dan ook van oordeel dat toepassing van de normen verplicht moet zijn, onverminderd bepaalde uitzonderingen die zijn opgenomen in de nieuwe ontwerpverordening houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit ⁽²⁾, zoals in verband met bestaande gebruiken waarbij produkten op traditionele wijze worden bereid.

De normen komen niet in de plaats van de in de verschillende Lid-Staten geldende civielrechtelijke regelgeving, maar door het bestaan van de normen kan een markt worden ontwikkeld waar het risico dat zich conflicten voordoen, aanzienlijk kleiner is.

(¹) Doc. COM(94) 360 def. van 27. 7. 1994.

(²) Doc. COM(95) 434 def. van 4. 10. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2454/95

van Jaak Vandemeulebroucke (ARE)

aan de Commissie

(1 september 1995)

(96/C 51/27)

Betreft: Sluiting Lee Europe leper — uitvoering EP-resolutie van 13 juli 1995

De paragrafen 9 en 10 van de door het Europees Parlement op 13 juli 1995 goedgekeurde resolutie over de delocatie van bedrijven in de Europese Unie (B 4-966, 977, 999, 1005 en 1038/95) vragen de Europese Commissie „bedrijven die werknemers niet van tevoren inlichten en raadplegen bij massale ontslagen en/of bedrijven die misbruik maken van investeringsubsidies of steunverlening uit communautaire programma's deze steun te ontfangen”. De Commissie wordt ook verzocht inlichtingen te verstrekken over de steun die bedrijven uit hoofde van de Structuurfondsen ontvangen.

Mag ik in het concrete geval van Lee Europe van de Commissie een overzicht ontvangen van de Europese subsidies die de firma Lee Europe met hoofdzetel Brussel en vestigingen in België (Ieper, Sint-Niklaas), Noord-Ierland, het Verenigd Koninkrijk, en de Republiek Ierland over de voorbije tien jaar ontving? Zo ja, welke?

Betrokken firma heeft tevens vestigingen in Polen. Kan de Commissie mij medelen of betrokken firma uit hoofde van de steunprogramma's aan Midden- en Oost-Europa gelden ontving? Zo ja, welke?

Lee Europe is een dochteronderneming van VF Pennsylvania, die behalve Lee Europe ook een aantal andere ondernemingen controleert, waaronder Wrangler, Riders, Rustler, Marithe & François Girbaud, Vanity Fair, Vassarette, Barbizon, Nutmeg, Cutler, Healthex, Jantzen, JanSport and Red Kap, Siltex, Bolero, Variance, Gemma, Intima Cherry, Lou, Carina en Belcor.

Kan de Commissie mij meedelen of Europese steun werd verleend aan een of meerdere van deze bedrijven? Zo ja, welke?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**
(3 november 1995)

In de voorbije tien jaar zijn geen subsidies uit de Structuurfondsen verleend voor de vestigingen van Lee Europe in Ieper (West-Vlaanderen) en Sint-Niklaas (Oost-Vlaanderen). Ook voor zijn vestigingen in Noord-Ierland heeft Lee Europe in de voorbije tien jaar geen subsidies uit de Structuurfondsen ontvangen.

Lee Ireland vervaardigt jeans en andere kledij in zijn fabriek in Ardee, in het graafschap Louth. Dit bedrijf is opgericht in 1979 en biedt werk aan 320 personen. Sinds 1984 heeft het van de Ierse autoriteiten 665 000 Iers pond aan subsidies ontvangen. De Gemeenschap heeft een deel daarvan gefinancierd op basis van een bijstandspercentage van ten hoogste 50%. De steun van de Ierse autoriteiten werd toegekend overeenkomstig de „Industrial Development Acts”, die formeel zijn goedgekeurd op grond van de communautaire voorschriften inzake staatssteun.

Voorts is aan Lee Europe geen steun toegekend in het kader van de programma's voor Polen of een ander land van Midden- of Oost-Europa.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2458/95
van Phillip Whitehead (PSE)
aan de Commissie
(1 september 1995)
(96/C 51/28)

Betreft: Vrijheid van verkeer

Wat voor bepalingen zijn er om personen, die een permanent verblijfsrecht in een Uniestaat hebben, in staat te stellen, vrij door de Unie te reizen?

Zouden dergelijke personen om een Schengenvisum moeten verzoeken? En zo ja, waarom? Dat zou immers inhouden, dat in Europa personen met een permanent verblijfsrecht wel kunnen stemmen, maar niet vrij rondreizen?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**
(10 november 1995)

In het Verdrag van Schengen is het beginsel van de wederzijdse erkenning van visa en de gelijkwaardigheid van verblijfstitel en visa vastgelegd. Deze gelijkstelling houdt voor een onderdaan van een derde land die houder is van een door een andere Lid-Staat afgegeven verblijfstitel in dat hij geen visum nodig heeft om naar een andere Verdragsluitende Lid-Staat te reizen; zijn verblijfstitel is gelijkgesteld met een visum. De toepassing van dit Verdrag is thans echter beperkt tot zeven Lid-Staten, nl.: België, Duitsland, Spanje, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en Portugal. Alleen de onderdanen van derde landen die houder zijn van een verblijfstitel welke is afgegeven door een dezer Lid-Staten, hebben geen visum meer nodig om zich naar de zes andere leden van de Groep van Schengen te reizen.

Op het niveau van de Gemeenschap vloeien soortgelijke bepalingen, die tot hetzelfde resultaat tussen de 15 Lid-Staten leiden, voort uit twee door de Commissie voorgestelde en thans bij de Raad in behandeling zijnde rechtsinstrumenten:

- enerzijds het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende het recht van onderdanen van derde landen binnen de Gemeenschap te reizen ⁽¹⁾ waarvan artikel 3, eerste alinea, bepaalt:

„De Lid-Staten kennen het recht van reizen toe aan onderdanen van derde landen die houder zijn van een door een andere Lid-Staat afgegeven geldige verblijfstitel.”

Met deze bepaling wordt beoogd, de hierboven bedoelde beginselen toepasselijk te doen worden in het geheel der Lid-Staten, voor alle reizen binnen de Gemeenschap;

- anderzijds de ontwerp-overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die op 10 december 1993 door de Commissie aan de Raad is voorgesteld, en waarvan artikel 8, eerste lid ⁽²⁾, bepaalt:

„Een Lid-Staat mag geen visum verlangen van een persoon die toegang tot zijn grondgebied wenst voor een kort verblijf of voor doorreis, op voorwaarde dat deze persoon in het bezit is van een door een andere Lid-Staat afgegeven verblijfstitel of machtiging op grond waarvan hij in die Staat mag verblijven.”

Wat het stemrecht voor onderdanen van derde landen betreft, gaat het bij de verlening daarvan om een nationale maatregel die souverain door enkele Lid-Staten is getroffen, en die niet onder het Gemeenschapsrecht ressorteert.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 346 def. van 12. 7. 1995.

⁽²⁾ PB nr. C 11 van 15. 1. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2469/95**van Phillip Whitehead (PSE)****aan de Commissie***(1 september 1995)**(96/C 51/29)*

Betreft: Richtlijn aansprakelijkheid voor produkten met gebreken

Volgens artikel 21 van Richtlijn 85/374/EEG ⁽¹⁾ doet de Commissie de Raad om de vijf jaar een verslag toekomen over de toepassing van deze richtlijn en legt hem indien nodig passende wijzigingsvoorstellen voor.

Wanneer denkt de Commissie dit verslag voor te leggen? Is de Commissie voornemens een voorstel tot wijziging van de huidige richtlijn in te dienen?

Kan de Commissie bevestigen dat artikel 7 van de richtlijn (betreffende verweer tegen aansprakelijkheid) in het Verenigd Koninkrijk niet naar behoren werd toegepast?

Zo ja, wanneer denkt de Commissie dan gerechtelijke stappen te ondernemen tegen de Britse Regering?

⁽¹⁾ PB nr. L 210 van 7. 8. 1985, blz. 29.

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(12 oktober 1995)

De Commissie finaliseert thans haar verslag op grond van artikel 21 van de richtlijn. Zodra het door de Commissie is goedgekeurd, zal het aan de Raad en het Parlement worden toegezonden. Op grond van artikel 21 van de richtlijn is de Commissie verplicht een verslag uit te brengen en zo nodig voorstellen voor wijzigingen van de richtlijn te doen. Derhalve zal in het verslag ook de behoefte aan wetgeving aan de orde komen.

Naar de mening van de Commissie heeft het Verenigd Koninkrijk artikel 7, onder e), van de richtlijn en de uitsluiting van de aansprakelijkheid voor het ontwikkelingsrisico niet naar behoren ten uitvoer gelegd. De Commissie heeft de zaak voor het Hof van Justitie gebracht ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zaak C-300/95.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2472/95**van Werner Langen (PPE)****aan de Commissie***(1 september 1995)**(96/C 51/30)*

Betreft: Herziening van de marktordening voor bananen

1. Is het juist dat de Commissie het begrip „newcomer” in Verordening (EEG) nr. 404/93 ⁽¹⁾ in die zin interpreteert dat wie „één keer newcomer, altijd newcomer” is?

2. Op welke bepalingen van Basisverordening (EEG) nr. 404/93 baseert de Raad deze interpretatie en waarom wijkt zij bij de marktordening voor bananen van de „newcomer”-bepalingen in andere marktordeningen af?

3. Is het juist dat „newcomers” in de zin van Verordening (EEG) nr. 404/93 tot nog toe hoogstens licenties voor hoeveelheden tussen 30 en 70 ton per jaar hebben gekregen en is de Commissie zich ervan bewust dat echte concurrentie bij jaarlijkse contingenten tussen 30 en 70 ton op grond van de structuur van de dollarbananenhandel onmogelijk is?

4. Is het juist dat de Commissie een jaarlijks maximum-contingent voor de invoer van dollarbananen vaststelt?

5. Is de Commissie ervan op de hoogte dat de dollarbananenhandel vrijwel beheerst wordt door een internationaal oligopolie, en wat is de reden om dit oligopolie door de uitsluiting van concurrentie door „newcomers” in de praktijk te beschermen?

⁽¹⁾ PB nr. L 47 van 25. 2. 1993, blz. 1.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(20 oktober 1995)

1 en 2. In artikel 18, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad houdende een gemeenschappelijke marktordening voor bananen is een nieuwe marktdeelnemer („newcomer”) gedefinieerd als een in de Gemeenschap gevestigde marktdeelnemer die in of na 1992 is begonnen bananen uit derde landen of niet-traditionele ACS-bananen af te zetten. De communautaire regelgeving bevat geen uniforme bepalingen met betrekking tot de toegang van nieuw marktdeelnemers tot de tariefcontingenten die in de verschillende gemeenschappelijke marktordeningen bestaan. Elke sectorregeling bevat specifieke bepalingen die zijn afgestemd op de aard van de tariefcontingenten en op de marktstructuur.

3. Dit is het gevolg van het aan de nieuwe marktdeelnemers toegewezen deel van het tariefcontingent, van het aantal aanvragen en van het feit dat elke nieuwe marktdeelnemer een toewijzingsaanvraag indient voor de totale

hoeveelheid die voor deze categorie marktdeelnemers beschikbaar is. De communautaire regeling voorziet echter in de mogelijkheid invoercertificaten over te dragen, en wel enerzijds binnen categorie C (nieuwe marktdeelnemers), en anderzijds door marktdeelnemers van categorie A of B aan marktdeelnemers van categorie C. Een nieuwe marktdeelnemer kan dus een veel grotere hoeveelheid bananen afzetten dan zijn jaarlijkse toewijzing.

4. De omvang van het tariefcontingent voor de invoer van bananen uit derde landen („dollarbananen”) en niet-traditionele ACS-bananen wordt vastgesteld door de Raad. De Commissie mag deze omvang aanpassen als het verbruik in de Gemeenschap stijgt. Invoer buiten het tariefcontingent is toegestaan, maar dan tegen betaling van het volledige recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

5. Bij de uitwerking van de regeling voor het tariefcontingent waren er twee punten van zorg: de bestaande handelsbetrekkingen mochten niet worden verstoord, maar er moest ook enige ontwikkeling van de afzetstructuur mogelijk worden gemaakt. Met deze doelstellingen is rekening gehouden bij de verdeling van het tariefcontingent, waarbij onderscheid is gemaakt enerzijds tussen de importeurs van dollarbananen en de marktdeelnemers die bananen uit de Gemeenschap of ACS-bananen afzetten, en anderzijds tussen de traditionele en de nieuwe marktdeelnemers.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2504/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(15 september 1995)

(96/C 51/31)

Betreft: Toediening van hormonen in de runderteelt

De Amerikanen hebben de Europese Unie bedreigd bij de WTO (Wereldhandelsorganisatie) een klacht in te dienen tegen de communautaire wetgeving die de toediening van groeihormonen aan runderen verbiedt, indien deze kwestie niet vóór eind 1995 wordt opgelost.

Per 1 juli 1995 moesten nieuwe sanitaire maatregelen worden toegepast inzake het gebruik van hormonen in de veeteelt.

1. Kan de Commissie mededelen hoe het thans staat met het „geschil”?
2. Welke houding denkt zij in de toekomst aan te nemen ten opzichte van de Lid-Staten die hormonen bevattend vlees blijven exporteren?
3. Welke maatregelen denkt zij te nemen om het hoofd te bieden aan de inkomstenderving die de Europese producenten ondergaan tengevolge van de oneerlijke VS-concurrentie?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(19 oktober 1995)

1. Het is inderdaad zo dat in de Verenigde Staten door de vleessector zware druk op de administratie wordt uitgeoefend om een werkgroep („panel”) in het kader van de Wereldhandelsorganisatie te laten oprichten met betrekking tot het hormonenvraagstuk. De Commissie heeft de Verenigde Staten echter medegedeeld dat zij vóór het einde van het jaar een wetenschappelijke conferentie over dit probleem wil organiseren. De conferentie zou richtsnoeren moeten geven over de wetenschappelijke aspecten van dit vraagstuk. Aan de hand daarvan zal de Commissie dan maatregelen voor de toekomst kunnen vaststellen.

2. Op grond van de Richtlijnen 81/602/EEG⁽¹⁾ en 88/146/EEG⁽²⁾ van de Raad is de toediening voor mestdooeleinden van stoffen met thyreostatische werking of stoffen met oestrogene, androgene en gestagene werking aan landbouwhuisdieren verboden. De handel in of het slachten van landbouwhuisdieren waaraan deze stoffen zijn toegediend en de afzet van vlees van deze landbouwhuisdieren zijn eveneens verboden. De Lid-Staten hebben tot taak erop toe te zien dat uitvoerrestituties alleen worden betaald voor gezond vlees dat geschikt is voor menselijke consumptie en dat conform de communautaire wetgeving is geproduceerd.

3. Op grond van bovengenoemde richtlijnen van de Raad is ook de invoer uit derde landen van dieren waaraan voor mestdooeleinden stoffen met thyreostatische, oestrogene, androgene en gestagene werking zijn toegediend en van vlees van dergelijke dieren, verboden. Voor producenten uit de Gemeenschap gelden voor de produktie en de afzet van vlees dezelfde regels als voor leveranciers uit derde landen. De Commissie vindt niet dat de communautaire rundvleesproducenten op grond van de gemeenschappelijke marktordening voor rundvlees ten opzichte van producenten uit derde landen benadeeld worden. De enige geplande aanpassing van de communautaire wetgeving is momenteel het in oktober 1993 aan het Parlement en de Raad toegezonden voorstel⁽³⁾, dat voornamelijk betrekking heeft op een verscherping van de controlemaatregelen, en dat momenteel nog bij de Raad in behandeling is.

⁽¹⁾ PB nr. L 222 van 7. 8. 1981.

⁽²⁾ PB nr. L 70 van 16. 3. 1988.

⁽³⁾ Doc. COM(93) 441 def., gewijzigd bij doc. COM(94) 293 en 294 def. (PB nr. C 222 van 10. 8. 1994).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2516/95

van Kenneth Stewart (PSE)

aan de Commissie

(15 september 1995)

(96/C 51/32)

Betreft: Merseyside, doelstelling 1

Is het de Commissie bekend dat in sommige gevallen kredietaanvragen zijn ingediend door dezelfde mensen die

zitting hebben in de commissie die de aanvragen beoordeelt?

Er bestaat geen beroepsprocedure voor het geval een verzoek aan de normen voldoet en toch wordt afgewezen. Wie zijn de besluitvormers en waarom zijn alle gegevens geheim en worden alle besluiten achter gesloten deuren genomen?

Twaalf parlementsleden uit de regio Merseyside klagen in een aan mij gerichte brief over het feit dat zij geen gegevens kunnen krijgen van de diverse commissies, met inbegrip van de voornaamste Stuurgroep.

Slechts tien leden van de Stuurgroep zijn gekozen, de rest is afkomstig van semi-overheidsinstellingen. Ik vraag mij af hoe dit kan worden gezien als een samenwerkingsverband met de mensen van Merseyside.

Het opleidingsbeleid is veel te overdreven, na afloop van de opleiding zijn er geen banen beschikbaar en het is de vraag of dit door de Britse Regering niet wordt gebruikt om de schijn op te houden dat zij iets aan het probleem doet.

Het is absoluut noodzakelijk dat u een volledig onderzoek instelt naar de hele manier waarop Merseyside, doelstelling 1, functioneert, en op werkelijk democratische grondslag nieuwe voorwaarden formuleert.

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**
(23 oktober 1995)

Het Toezichtcomité en de twee werkgroepen voor het Merseyside-programma van doelstelling 1 zijn samengesteld uit de voornaamste regionale partners waaronder plaatselijke autoriteiten, opleidingsinstanties, officiële instanties, de vrijwilligerssector, de particuliere sector, de overheid en de Commissie. Met uitzondering van de Commissie zijn zij ook de belangrijkste sponsors van het project. Het evenwicht in de vertegenwoordiging wordt vastgesteld door de regionale directeur van de overheidsinstantie („government office”) voor Merseyside, maar er zij op gewezen dat het Toezichtcomité voor Merseyside de ruimste vertegenwoordiging van gekozen leden heeft van alle dergelijke comités in het Verenigd Koninkrijk.

Op grond van de door het Toezichtcomité voor het programma overeengekomen criteria worden de projecten door het programmasecretariaat beoordeeld. Deze criteria zijn binnen het partnerschap uitvoerig besproken. Omdat er meer projecten dan middelen zijn, worden alleen de projecten met de hoogste waardering voor steun uit de Structuurfondsen aanvaard. Het is dan ook zeer goed mogelijk dat een project aan de doelstellingen van het programma beantwoordt, maar toch niet voor steun wordt geselecteerd. Wanneer een project wordt afgewezen, kan de aanvrager het

secretariaat en de sectorcoördinatoren om toelichting vragen. De Commissie heeft aangedrongen op een formeler systeem voor het instellen van beroep, zodat sponsors of derden die menen dat een project niet correct is beoordeeld, het project opnieuw kunnen laten onderzoeken. Deze kwestie wordt nu binnen het partnerschap bekeken.

Wat de toegang tot informatie betreft, meent de Commissie dat de informatie normaal gesproken via de sectorvertegenwoordigers naar de verschillende comités zal doorstromen. Op die manier krijgen de plaatselijke autoriteiten informatie via hun vertegenwoordigers, enz. In principe is er echter geen enkele reden waarom niet alle niet-vertrouwelijke documenten bij het secretariaat zouden kunnen worden aangevraagd.

In juli hield het partnerschap een ééndaagse conferentie om verder aandacht te besteden aan het programma van doelstelling 1; voor eind 1995 is een tweede conferentie gepland. Bij deze bijeenkomsten kunnen meer Merseyside-organisaties bij de bespreking van belangrijke beleidsvraagstukken worden betrokken dan in het kader van een comité mogelijk is. Verder wordt overwogen een nieuwsbrief over doelstelling 1 in te voeren.

Het doel van het programma in zijn geheel is het creëren van 49 000 banen. Het is de bedoeling het verband tussen projecten die steun krijgen uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) en van het Europees Sociaal Fonds (ESF) maximaal te versterken. Op die manier kunnen van de arbeidsmarkt uitgesloten personen — met name de vele langdurig werklozen in Merseyside — gebruik maken van de door materiële en immateriële investeringen gecreëerde mogelijkheden. Dit is een kernpunt van de maatregel in het kader waarvan voor elke betrokkene een integratieparcours („pathway to integration”) wordt uitgestippeld waarbij steun uit het ESF en uit het EFRO wordt geconcentreerd op de 38 Merseyside-gebieden met de grootste ontwikkelingsachterstand.

De resultaten van de dit jaar uitgevoerde economische analyse van Merseyside hebben het partnerschap gesterkt in zijn besluit erop toe te zien dat de steun van het ESF bijdraagt tot duurzaam economisch herstel. Dit zal worden bereikt via een sterkere concentratie op groeipolen, en op sectoren en beroepen met groeimogelijkheden. Bij het systeem voor de beoordeling van ESF-projecten voor 1996 wordt op deze factoren de nadruk gelegd. Deze concentratie op gebieden met groeimogelijkheden is de beste garantie dat personen die een opleiding volgen, na die opleiding ook een baan vinden.

De Commissie hecht veel belang aan de tenuitvoerlegging van het Merseyside-programma van doelstelling 1, en zal de situatie van nabij blijven volgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2523/95
van Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR)
aan de Commissie
(15 september 1995)
(96/C 51/33)

Betreft: Geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwprodukten en levensmiddelen

De Verordeningen (EEG) nr. 2081/92 ⁽¹⁾ en (EEG) nr. 2082/92 ⁽²⁾ inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwprodukten en levensmiddelen, en de specificiteitscertificering voor landbouwprodukten en levensmiddelen, werden ten tijde van hun goedkeuring beschouwd als zeer positieve maatregelen ter bevordering van een op kwaliteit gericht beleid in de levensmiddelensector. De uitvoeringsbepalingen voor deze verordeningen zijn echter nooit in werking getreden.

Hoe denkt de Commissie te voorkomen dat deze verordeningen, die indertijd binnen de betrokken sector hoge verwachtingen wekten, een dode letter worden? Is de Commissie niet van mening dat de bevordering van een op kwaliteit gericht levensmiddelenbeleid binnen de huidige conjunctuur van zeer open markten een noodzakelijke voorwaarde is voor het ondersteunen van plaatselijke en regionale kwaliteitsprodukten die volgens traditionele, speciale methoden zijn bereid?

⁽¹⁾ PB nr. L 208 van 24. 7. 1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 208 van 24. 7. 1992, blz 9.

Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie
(26 oktober 1995)

Na de inwerkingtreding van Verordening (EEG) nr. 2081/92 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwprodukten en levensmiddelen zijn door de Lid-Staten, met inbegrip van Oostenrijk, Finland en Zweden, 1 400 geografische benamingen aangemeld.

De Commissie heeft de ingediende dossiers aan de geldende criteria getoetst en vanaf juli 1994 heeft zij verzocht om een groot aantal aanvullende gegevens die nodig werden geacht voor de registratie. Het betrof daarbij met name de afbakening van het geografische gebied, de gegevens die het verband tussen het produkt en dat gebied bewijzen, en de beschrijving van het produkt.

De Commissie heeft veel van die gegevens pas in de loop van 1995 ontvangen. Het Wetenschappelijk Comité voor oorsprongsbenamingen, geografische aanduidingen en specificiteitscertificeringen is herhaaldelijk bijeengeroepen om verschillende technische aangelegenheden te bespreken.

In het najaar van 1995 is een eerste ontwerp van verordening van de Commissie voorgelegd aan het regelgevende Comité. Dit ontwerp bevat een eerste lijst van de als beschermde oorsprongsbenaming of beschermde geografische aanduiding te registreren benamingen.

De besluiten over de registratie van de in het kader van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2081/92 meegedeelde benamingen zullen door de Commissie worden genomen volgens de procedure van artikel 15 van die verordening, d.w.z. nadat de Lid-Staten er in het genoemde regelgevende Comité over hebben gestemd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2535/95
van José Valverde López (PPE)
aan de Commissie
(20 september 1995)
(96/C 51/34)

Betreft: Omzetting van de richtlijnen betreffende de gezondheidsvoorschriften en veterinairerechtelijke voorschriften voor het doden van vrij wild en het in de handel brengen van vlees van vrij wild

Kan de Commissie mededelen of de Spaanse Regering Richtlijn 92/45/EEG ⁽¹⁾ betreffende de gezondheidsvoorschriften en veterinairerechtelijke voorschriften voor het doden van vrij wild en het in de handel brengen van vlees van vrij wild in nationale wetgeving heeft omgezet?

⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 35.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2536/95
van José Valverde López (PPE)
aan de Commissie
(20 september 1995)
(96/C 51/35)

Betreft: Omzetting van de richtlijn tot vaststelling van de gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van rauwe melk, warmtebehandelde melk en produkten op basis van melk

Kan de Commissie mededelen of de Spaanse Regering Richtlijn 92/46/EEG ⁽¹⁾ tot vaststelling van de gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van rauwe melk, warmtebehandelde melk en produkten op basis van melk heeft omgezet in nationale wetgeving?

⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2537/95**van José Valverde López (PPE)****aan de Commissie***(20 september 1995)**(96/C 51/36)*

Betreft: Omzetting van de richtlijn houdende vaststelling van gemeenschappelijke analysemethoden voor de officiële controle van veevoeders

Kan de Commissie mededelen of de Spaanse Regering Richtlijn 92/89/EEG ⁽¹⁾ tot wijziging van bijlage I bij Richtlijn 43/46/EEG houdende vaststelling van gemeenschappelijke analysemethoden voor de officiële controle van veevoeders in nationale wetgeving heeft omgezet?

⁽¹⁾ PB nr. L 344 van 26. 11. 1992, blz. 35.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2538/95**van José Valverde López (PPE)****aan de Commissie***(20 september 1995)**(96/C 51/37)*

Betreft: Omzetting van de richtlijn houdende vaststelling van gemeenschappelijke analysemethoden voor de officiële controle van diervoeders

Kan de Commissie mededelen of de Spaanse Regering Richtlijn 92/95/EEG ⁽¹⁾ tot wijziging van Richtlijn 76/372/EEG houdende vaststelling van gemeenschappelijke analysemethoden voor de officiële controle van diervoeders in nationale wetgeving heeft omgezet?

⁽¹⁾ PB nr. L 327 van 13. 11. 1992, blz. 54.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2539/95**van José Valverde López (PPE)****aan de Commissie***(20 september 1995)**(96/C 51/38)*

Betreft: Omzetting van de richtlijn inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee

Kan de Commissie mededelen of de Spaanse Regering Richtlijn 92/116/EEG ⁽¹⁾ tot wijziging en bijwerking van Richtlijn 71/118/EEG inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee in nationale wetgeving heeft omgezet?

⁽¹⁾ PB nr. L 62 van 15. 3. 1993, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2540/95**van José Valverde López (PPE)****aan de Commissie***(20 september 1995)**(96/C 51/39)*

Betreft: Omzetting van de richtlijn tot vaststelling van maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen

Kan de Commissie mededelen of de Spaanse Regering Richtlijn 93/57/EEG ⁽¹⁾ tot wijziging van de bijlagen bij de Richtlijnen 86/362/EEG en 86/363/EEG tot vaststelling van maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen in en op granen respectievelijk in en op levensmiddelen van dierlijke oorsprong in nationale wetgeving heeft omgezet?

⁽¹⁾ PB nr. L 211 van 23. 8. 1993, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2541/95**van José Valverde López (PPE)****aan de Commissie***(20 september 1995)**(96/C 51/40)*

Betreft: Omzetting van de richtlijn tot vaststelling van de eisen waaraan teeltmateriaal en plantgoed moeten voldoen

Kan de Commissie mededelen of de Spaanse Regering Richtlijn 93/61/EEG ⁽¹⁾ tot vaststelling van de schema's met de eisen waaraan teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen, met uitzondering van zaad, overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 92/93/EEG van de Raad moeten voldoen, in nationale wetgeving heeft omgezet?

⁽¹⁾ PB nr. L 250 van 7. 10. 1993, blz. 19.

**Gecombineerd antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2535/95 tot en met
E-2541/95**

(3 november 1995)

Alle richtlijnen waarvan sprake is in de bovengenoemde schriftelijke vragen, namelijk de Richtlijnen 92/45/EEG, 92/46/EEG, 92/89/EEG, 92/95/EEG, 92/116/EEG, 93/57/EEG en 93/61/EEG, welke richtlijnen betrekking hebben op de landbouw, zijn omgezet in Spaans nationaal recht. De betrokken nationale maatregelen zijn aan de Commissie medegedeeld.

De Commissie wijst het geachte Parlementslid er voorts op dat zij in haar jaarlijks verslag over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht ⁽¹⁾, en met name in bijlage IV daarvan, een overzicht geeft van de stand van zaken wat de omzetting door de Lid-Staten van alle geldende communautaire richtlijnen betreft.

⁽¹⁾ PB nr. C 254 van 29. 9. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2552/95**van Carmen Fraga Estévez (PPE)****aan de Commissie***(20 september 1995)**(96/C 51/41)*

Betreft: Mauretaans verzoek om een biologische vangst-stop (visserijovereenkomst EU/Mauretanië)

De Islamitische Republiek Mauretanië heeft voor haar visgronden voor oktober dit jaar een biologische visserijstop afgekondigd, die zal gelden voor alle visvaartuigen en alle vissoorten die in die wateren worden gevangen.

Deze vangststop wordt niet gerechtvaardigd aan de hand van objectieve en wetenschappelijke criteria (zoals artikel 3 van de overeenkomst bepaalt), aangezien de Mauretaanse autoriteiten in hun „Guide de l'Armateur”, die is gebaseerd op studies van het „Centre national de recherche océanographique et de la pêche” (CNROP), voor de heek een productie aangeven van 133 000 ton per jaar, terwijl de vangst van de communautaire vloot wordt geraamd op 18 000 ton per jaar.

Is de Commissie niet van oordeel dat het Mauretaanse voorstel moet worden verworpen?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(8 november 1995)

De elementen op grond waarvan Mauretanië zijn visserijzone in oktober 1995 voor alle bodemvisserij heeft gesloten, zijn aan de Commissie uiteengezet tijdens een vergadering over deze kwestie in Nouakchott op 11 september 1995.

Mauretanië heeft geregeld melding gemaakt van moeilijkheden met het behoud van de visstand, vooral voor jonge vis. De reders van de Gemeenschap, aan wie op grond van de visserijovereenkomst was gevraagd nieuwe vangsttechnieken uit te proberen om dit probleem op te lossen, hebben op dit vlak nog niets concreets ondernomen. Anderzijds heeft de Gemeenschap Mauretanië in het kader van het Stabex-systeem gevraagd strikte maatregelen te nemen voor het behoud van de koppotigen.

Bovendien heeft Mauretanië gewezen op het feit dat het zeer moeilijk is de visstand in zijn wateren, met name wat de door het geachte Parlementslid genoemde visserijtak betreft, nauwkeurig te evalueren, aangezien de kapiteins zich niet houden aan de verplichting regelmatig het visserijlogboek over te leggen, zoals in de visserijovereenkomst is bepaald. In de gezamenlijke commissie (8 en 9 juli) en in een brief van augustus 1995 heeft Mauretanië de Unie hieraan nog herinnerd.

De Gemeenschap kan dan ook geen bezwaar maken tegen de sluiting van de visserijzone, behalve voor de tonijnvisserij, tijdens de maand oktober 1995, temeer daar deze sluiting voor alle vloten geldt die in de Mauretaanse wateren vissen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2563/95**van Richard Howitt (PSE)****aan de Commissie***(22 september 1995)**(96/C 51/42)*

Betreft: Konver

Wanneer denkt de Commissie met de Britse Regering tot overeenstemming te komen over de laatste voor het Konverprogramma 1995 in aanmerking komende gebieden?

Kan de Commissie verzekeren dat geen geld verloren gaat aan projecten in de forensenstreek Southend in mijn kiesdistrict, die op de nominatie staan om voor de eerste keer voor steun in aanmerking te komen?

Wat zijn de redenen dat er nog steeds geen overeenstemming is bereikt?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(19 oktober 1995)

De Commissie en de Lid-Staten hebben in december 1994 overeenstemming bereikt over de lijst van de voor Konver in aanmerking komende gebieden, die is bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽¹⁾.

Zoals in punt 5.2 van de mededeling van de Commissie tot vaststelling van de richtsnoeren in het kader van een communautair initiatief voor de omschakeling van de defensiesector ⁽²⁾ is bepaald, hadden de Britse autoriteiten de mogelijkheid extra gebieden voor te dragen die in hoge mate afhankelijk zijn van de defensiesector (militaire bases en wapenindustrie).

⁽¹⁾ PB nr. C 402 van 31. 12. 1994.

⁽²⁾ PB nr. C 180 van 1. 7. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2569/95

van Glyn Ford (PSE)
aan de Commissie
(22 september 1995)
(96/C 51/43)

Betreft: Invoerheffing op de brandstof van zware vrachtwagens aan de Franse grens

Was denkt de Commissie van de praktijk van de Franse douane en accijnzen, die invoerrechten heffen op alle brandstof in brandstoftanks van meer dan 200 liter, terwijl zo'n heffing in geen enkel ander EU-land bestaat — vooral dan omdat de praktijk de kosten van wegvervoermaatschappijen die goederen naar Frankrijk vervoeren aanzienlijk de hoogte in drijft, in tegenstelling met degenen die vanuit Frankrijk goederen vervoeren en die niet dezelfde lasten te dragen krijgen?

Heeft de Commissie de zaak al ter sprake gebracht bij de Franse autoriteiten, en zo nee, denkt ze eraan om het te doen?

Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie
(19 oktober 1995)

De Commissie heeft kennis genomen van de bezorgdheid van het geachte Parlementslid met betrekking tot de belastingregeling welke wordt toegepast op brandstof in reservoirs van vrachtwagens.

Dienaangaande zijn de Lid-Staten verplicht geen accijnsrechten toe te passen op de „normale reservoirs” van vrachtwagens wanneer deze brandstof met betaling van alle accijnsrechten in een andere Lid-Staat is gekocht. Onder normale reservoirs wordt met name verstaan:

„...de door de fabrikant blijvend in of aan alle voertuigen van hetzelfde type als het betrokken voertuig aangebrachte reservoirs, waarvan de blijvende inrichting het rechtstreeks verbruik van de brandstof mogelijk maakt, zowel voor de voortbeweging van het voertuig als, in voorkomend geval, de werking van koelsystemen en andere systemen tijdens het vervoer”.

Deze bepalingen, neergelegd in Richtlijn 94/74/EG ⁽¹⁾, zijn van toepassing per 1 juli 1995. De Commissie zal zeer zeker bij de Lid-Staten stappen nemen in geval is gebleken, dat deze niet zijn nageleefd.

⁽¹⁾ PB nr. L 365 van 31. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2578/95

van James Provan (PPE)
aan de Commissie
(27 september 1995)
(96/C 51/44)

Betreft: Verordeningen inzake elektromagnetische compatibiliteit en radiobouwpakketten aan amateurs

In het Verenigd Koninkrijk leveren enkele bedrijven elektronische bouwpakketten aan radioamateurs. Deze bedrijven zijn meestal kleine deeltijdondernemingen en de hobbysector is in Groot-Brittannië verder ontwikkeld dan elders in Europa. De EMC-verordeningen voor alle elektronische producten worden echter per 1 januari 1996 van kracht en de bureaucratische druk op deze amateursector zal dan onaanvaardbaar zijn.

Meestal voldoen de bouwpakketten in kwestie waarschijnlijk aan de technische normen of kan hiervoor gemakkelijk worden gezorgd. De druk ten gevolge van de naleving van de normen, zelfs via de meest eenvoudige procedure van zelfcertificatie, zal zwaarder zijn dan de meeste bedrijven willen dragen. De meeste bouwpakketten hebben een korte levensduur van twee tot drie jaar en worden in relatief geringe aantallen verkocht. Zelden blijven zij lang ongewijzigd en nieuwe ontwikkelingen halen bestaande apparatuur altijd in. De werkzaamheden in verband met de registratie van een produkt vergen veel extra ontwikkelingstijd en -kosten, waardoor de sector niet in staat zal zijn te concurreren met op grote schaal geproduceerde apparatuur. Tevens kunnen er bij de publikatie van tekeningen in technische tijdschriften problemen ontstaan als de apparatuur niet geregistreerd is.

Is de Commissie bereid een stelsel van algemene vrijstellingen te overwegen voor kleine produkthoeveelheden van bijvoorbeeld maximaal 200 eenheden? Dit dient niet te worden beschouwd als een kans om met technische voorschriften te wapperen, maar om amateurs in staat te stellen nieuwe technieken te ontwikkelen en kleine elektronicabedrijven de gelegenheid te geven zich een plaats te verwerven in programma's ten behoeve van de oprichting van bedrijven. Is de Commissie bereid iets te doen ter verlichting van de problemen waarmee deze hobbysector te maken zal krijgen?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(22 november 1995)

Richtlijn 89/336/EEG inzake elektromagnetische compatibiliteit (EMC) valt binnen het kader van juridische en technische harmonisatiemaatregelen die door de Commissie worden voorgesteld en door de Raad worden vastgesteld teneinde het vrije verkeer van goederen te waarborgen en op die manier te komen tot de verwezenlijking van de interne markt. Op dit specifieke gebied zijn harmonisatiemaatregelen vastgesteld door de Lid-Staten met het oog op de

bescherming van apparatuur voor radiocommunicatie en elektrische apparaten die nadelige gevolgen kunnen ondervinden van elektromagnetische storing.

Met het oog daarop is de EMC-richtlijn tot stand gekomen, waarin eisen worden geformuleerd voor de bescherming van het gemeenschappelijk belang waaraan door de fabrikanten moet worden voldaan. De richtlijn geldt voor alle apparatuur met elektrische of elektronische onderdelen en derhalve ook voor de apparatuur van radioamateurs wanneer deze in de Gemeenschap in de handel wordt gebracht en wordt verkocht.

Daarentegen valt radioapparatuur die wordt gebruikt door radioamateurs in de zin van definitie nr. 53 van artikel 1 van het Radioreglement, dat een onderdeel vormt van het Internationaal Verdrag betreffende de telecommunicatie, buiten het toepassingsgebied van de EMC-richtlijn.

Bovendien dient eraan te worden herinnerd dat de EMC-richtlijn reeds op 1 januari 1992 in werking is getreden en dat daarvoor een overgangperiode is vastgesteld die op 31 december 1995 afloopt. Aan het eind van deze periode wordt de toepassing van de richtlijn door de Lid-Staten verplicht. Deze overgangperiode van vier jaar is bedoeld om elke fabrikant, ook de fabrikanten van apparatuur voor radioamateurs, voldoende tijd te geven om zich aan de eisen van de nieuwe Europese wetgeving aan te passen.

De Commissie hecht bijzonder veel belang aan het behoud en de verbetering van het concurrentievermogen van de Europese industrie. In dit verband is de naleving van de essentiële eisen van de EMC-richtlijn door elke fabrikant van elektrische apparatuur een essentiële en doorslaggevende factor voor de verbetering van zijn concurrentievermogen, aangezien hij op die manier kan profiteren van het vrije verkeer van zijn produkt en van het feit dat dit in ongeacht welke Lid-Staat in de handel kan worden gebracht.

Derhalve moet de moeite die het midden- en kleinbedrijf en in dit geval de fabrikanten van apparatuur voor radioamateurs moeten doen om de eisen van de EMC-richtlijn in acht te nemen gelet op de onbetwistbare voordelen die hieraan voor de fabrikant verbonden zijn, als een rendabele investering worden beschouwd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2582/95

van Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)

aan de Commissie

(27 september 1995)

(96/C 51/45)

Betreft: Bouw van de nieuwe bruinkoolcentrale Schwarze Pumpe

De bouw van de Duitse met bruinkool gestookte centrale Schwarze Pumpe zal door de Europese Investeringsbank met meer dan een miljard mark worden gesteund. Er bestaan echter twijfels of de Bondsregering in het kader van de goedkeuring van het project aan alle eisen van de MER-

procedure van het project heeft voldaan. Voor het stoken van de centrale moet onder andere een grote landbouwoppervlakte worden geofferd aan de winning van bruinkool in dagbouw zonder dat de ecologische gevolgen van de dagbouw volledig zijn onderzocht. De Commissie heeft in deze aangelegenheid reeds een procedure tegen de Bondsrepubliek ingeleid.

1. Welke zijn exact de argumenten van de Commissie op grond waarvan zij een procedure tegen de Bondsrepubliek is begonnen?
2. Wat is de huidige stand van de procedure?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(13 november 1995)

1. Zoals het geachte Parlementslicid terecht opmerkt en zoals de Commissie in haar antwoord op schriftelijke vraag P-2070/95 van mevrouw Schroedter ⁽¹⁾ heeft medegedeeld, heeft de Commissie de inbreukprocedure van artikel 169 van het Verdrag ingeleid met betrekking tot de dagbouw in de nieuwe Duitse Länder.

Overeenkomstig Richtlijn 85/337/EEG ⁽²⁾ dient, indien een Lid-Staat het op grond van de kenmerken van het project noodzakelijk acht, een milieu-effectbeoordeling te worden opgemaakt voordat een vergunning voor een dergelijk project wordt afgegeven. In toepassing van de bepalingen van deze richtlijn heeft Duitsland alle dagbouwwinningen bij ordonantie onderworpen aan een effectbeoordeling. In Duitsland is dus een milieu-effectbeoordeling in de zin van Richtlijn 85/337/EEG verplicht voordat een vergunning tot dagbouw wordt afgeleverd.

Het verdrag inzake de Duitse eenwording voorziet echter in een overgangperiode voor de beoordeling van projecten in de nieuwe Duitse Länder. De desbetreffende overgangsmaatregel wordt dermate geïnterpreteerd dat de noodzaak van een milieu-effectbeoordeling vervalt in bijna alle gevallen waarin een exploitatievergunning wordt verleend voor projecten met betrekking tot bestaande ontginningen. Daarom was de Commissie van oordeel dat deze overgangsmaatregel in strijd was met Richtlijn 85/337/EEG en dat Duitsland bij het verlenen van de vergunning voor een nieuwe dagbouwwinning in Jänschwalde, Brandenburg, niet voldaan had aan de verplichtingen van de richtlijn.

De in Jänschwalde gewonnen bruinkool gaat niet naar de door het geachte Parlementslicid genoemde centrale „Schwarze Pumpe”. Deze installatie, waarvoor de Europese Investeringsbank in overleg met de Commissie een lening heeft toegestaan, werd overeenkomstig Richtlijn 85/337/EEG aan een milieu-effectbeoordeling onderworpen.

2. De Commissie zal over het verdere verloop van de inbreukprocedure beslissen op grond van het antwoord van de Duitse Regering op de ingebrekestelling.

⁽¹⁾ PB nr. C 273 van 18. 10. 1995.

⁽²⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2584/95
van Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)

aan de Commissie
 (27 september 1995)
 (96/C 51/46)

Betreft: Cohesiefonds en MER

Slecht 38,6 % van de gelden die in het afgelopen jaar uit het Cohesiefonds voor milieuprojecten ter beschikking stonden werden door de vier ontvangende landen ook werkelijk gebruikt. Bij de gelden die voor infrastructuurverbeteringen waren bedoeld, bedraagt het aandeel van de inderdaad verlangde steun 60,2 %.

1. Kan de Commissie door eigen initiatieven trachten om het aandeel van de milieuprojecten in de vier ontvangende landen te vergroten en zo ja, op welke wijze zal zij dit doen?
2. Werden bij alle infrastructuurprojecten die via het Cohesiefonds werden gesteund MER's uitgevoerd?
3. Zijn er verzoeken om steun van de vier ontvangende landen geweigerd omdat de projecten niet voldeden aan de eisen van de Europese milieubeschermingsnormen? Zo ja, welke?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie
 (31 oktober 1995)

1. De Commissie heeft erop toegezien dat een beter evenwicht tot stand kwam tussen milieuprojecten en vervoerprojecten. Zij heeft met dat doel aan de onder het Cohesiefonds vallende Lid-Staten een schrijven gericht, waarin zij hun verzocht te zorgen voor het evenwicht tussen beide categorieën projecten zoals is voorgeschreven bij Verordening (EG) nr. 1164/94⁽¹⁾. Sedert 1994 is het evenwicht hersteld en zijn de betalingsverplichtingen voor milieuprojecten gelijk aan die voor vervoerprojecten.

Ten aanzien van de handhaving van de gelijkheid van de twee sectoren in de praktijk zal de Commissie vooral wat de timing betreft een soepele aanpak volgen, daarbij rekening houdend met de kenmerken van elk afzonderlijk geval. Naargelang van de diverse behoeften van de cohesie-Lid-Staten, bijvoorbeeld als het gaat om waterbeheer, waterzuivering en afvalverwerking, zal de Commissie er in partnerschapsverband samen met de Lid-Staten voor zorgen dat de Cohesiefondsprojecten maximaal aan de milieu-eisen voldoen. Vervoerprojecten, waarbij bijvoorbeeld geïnvesteerd wordt in openbaar vervoer, kunnen het antwoord zijn op een milieuprobleem. Met name via een betere toepassing van objectieve selectiecriteria zal de Commissie zorgen voor meer garanties wat de milieukwaliteit van de Cohesiefondsprojecten betreft. Projecten die in milieu- en economisch opzicht niet verantwoord zijn, zullen ook in de toekomst worden afgewezen.

2. Voor elk project vindt bij de indiening van de steunaanvraag een milieu-effectcontrole plaats.

3. Verzoeken om bijstand van de onder het Cohesiefonds vallende Lid-Staten zijn om diverse redenen afgewezen, met name omdat de projecten niet met de communautaire richtsnoeren in overeenstemming waren. Alleen voor de goedgekeurde projecten wordt op het beheer toegezien. De Commissie beschikt dus niet over een overzicht van afgewezen projecten dat is opgesplitst naar reden van afwijzing.

⁽¹⁾ PB nr. L 130 van 25. 5. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2585/95
van Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)

aan de Commissie
 (27 september 1995)
 (96/C 51/47)

Betreft: Financiële hulp voor de Noordkoreaanse atoom-industrie

De Commissie is voornemens om aan de Noordkoreaanse atoomindustrie steun te verlenen voor ongeveer 25 miljoen mark. Dit initiatief is genomen in het kader van een overeenkomst over de omstructureren van het Koreaanse atoomprogramma.

Naar verluidt zullen de grafietreactoren door lichtwaterreactoren worden vervangen.

1. Is het voorstel van de Commissie door de Raad behandeld en zo ja, met welk resultaat?
2. Welke doeleinden wil de Commissie met haar voorstel bereiken?
3. Uit welke begrotingslijn zal deze financiële hulp komen en gaat het hierbij om Euratomleningen?
4. Hebben zich reeds Europese firma's voor de uitvoering van de in Korea geplande werkzaamheden gemeld en zo ja, welke zijn dit en in welke omvang zijn zij hierbij betrokken?

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
 (20 november 1995)

1. In juli 1995 heeft de Commissie voorgesteld met de Lid-Staten te studeren op een mogelijke bijdrage van de Gemeenschap aan de KEDO, de organisatie voor energie-ontwikkeling van het Koreaanse schiereiland. Een dergelijke bijdrage wordt thans in werkgroepen van de Raad onderzocht. Het is nog niet mogelijk te weten wat de uitkomst daarvan zal zijn.

2. De vraag moet worden beoordeeld in het licht van de traditionele bijdrage van de Gemeenschap aan de internationale inspanningen op het gebied van de non-proliferatie. In maart 1995 hebben de Verenigde Staten, Japan en Zuid-Korea de KEDO opgericht, een internationale organisatie, met als voornaamste doelstelling Noord-Korea lichtwaterreactoren, alsook in de tussenliggende jaren alternatieve energievormen (olie) te leveren. De KEDO zal functioneren in het tussen de Verenigde Staten en Noord-Korea in oktober 1994 overeengekomen kader, waarbij Noord-Korea zich ertoe heeft verbonden om niet langer te dreigen met terugtrekking uit het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens, om niet verder te gaan met zijn grafietgemodereerde reactoren en om deel te nemen aan de Noord-Zuid dialoog. In overeenstemming met het overeengekomen kader zullen de Verenigde Staten en Noord-Korea tevens overgaan tot een algehele normalisering van de politieke en economische betrekkingen.

Enkele Lid-Staten leveren reeds een bijdrage aan de KEDO en één Lid-Staat is lid van de KEDO. De voorgestelde Europese bijdrage zou ten doel hebben de non-proliferatie in stand te helpen houden en zowel verzoening op het Koreaanse schiereiland als vrede en veiligheid in Oost-Azië te bevorderen. Het initiatief past derhalve bij de gemeenschappelijke actie om het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens voor onbepaalde duur te verlengen. Het past tevens in de strategie van de Gemeenschap van 1994 jegens Azië.

3. Over het bedrag van de Gemeenschapsbijdrage aan de KEDO en over de betrokken begrotingslijnen is nog geen besluit genomen; over de eventuele voorwaarden voor een dergelijke bijdrage is evenmin iets besloten. Voor het ogenblik bestaan er evenwel geen plannen om Euratom-leningen aan te wenden.

De Commissie is niet op de hoogte van aanbestedingen door Europese bedrijven in verband met projecten van de KEDO.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2594/95

van Marianne Thyssen (PPE)

aan de Commissie

(27 september 1995)

(96/C 51/48)

Betreft: Subsidiefraude bij vleesexport

Naar verluidt wordt veel fraude gepleegd met subsidie van export van vlees, in casu varkensvlees, rundvlees en pluimveevlees.

Heeft de Commissie een idee van de omvang van deze fraude? Hoe groot is de fraude in vergelijking met de in totaal toegekende restituties voor varkensvlees, rundvlees en pluimveevlees?

Kan de Commissie deze gegevens specificeren per vleessoort (varkensvlees, rundvlees en pluimveevlees), per land van

oorsprong (land van de fraudeur), volgens de activiteit van de fraudeur (trading, slachthuis, e.d.) en het land van bestemming?

Antwoord van mevrouw Gradin namens de Commissie

(8 november 1995)

Gedurende het jaar 1994 (het laatste jaar waarover de Commissie over actuele informatie beschikt) hebben de Lid-Staten mededeling gedaan van de volgende gevallen van fraude of onregelmatigheden op het gebied van uitvoerrestituties voor rundvlees, varkensvlees en pluimveevlees:

- in 70 gevallen betrof het onverschuldigd betaalde restituties voor rundvlees ten bedrage van ongeveer 53 miljoen ecu. Alle Lid-Staten, behalve Portugal, zijn hierbij betrokken (in het bijzonder Italië met een aandeel van ongeveer 33 miljoen ecu en Duitsland met een aandeel van ongeveer 11 miljoen ecu);
- in 32 gevallen was sprake van onverschuldigd betaalde restituties voor varkensvlees ten bedrage van 360 000 ecu. Het betreft hier België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Nederland, Portugal en het Verenigd Koninkrijk;
- in 11 gevallen was sprake van onverschuldigd betaalde restituties voor pluimveevlees ten bedrage van 151 000 ecu. Het betreft hier België, Frankrijk, Nederland en het Verenigd Koninkrijk.

Ter vergelijking: het gehele bedrag van de restituties bedroeg in 1994 voor rundvlees 1 708 miljoen ecu, voor varkensvlees 259 miljoen ecu en voor pluimveevlees 213 miljoen ecu.

De Commissie wil er bovendien op wijzen dat:

- deze 113 gevallen betrekking hadden op een aantal verschillende derde landen van bestemming;
- in het merendeel van de gevallen de pleger van de fraude of de onregelmatigheid een exporteur was van de Lid-Staat die de zaak bij de Commissie aanhangig had gemaakt. De meeste fraudes werden gepleegd met behulp van vervalste documenten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2602/95

van Jesús Cabezón Alonso (PSE) en
Juan Colino Salamanca (PSE)

aan de Commissie

(27 september 1995)

(96/C 51/49)

Betreft: Urban-programma

Welke Spaanse gemeenten krijgen subsidies uit hoofde van het Urban-programma van de Europese Unie?

Met het oog op welke prioritaire doelstellingen worden deze subsidies verstrekt?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**
(25 oktober 1995)

De Commissie heeft bij Beschikking C(95) 1659 van 19 juli 1995 haar goedkeuring gehecht aan het operationele programma in het kader van Urban voor de volgende Spaanse steden: Badajoz, Badalona, Baracaldo, Cádiz, Cartagena, Huelva, La Coruña, Langreo, Madrid, Málaga, Sabadell, Salamanca, Sevilla, Toledo, Valencia, Valladolid en Vigo.

Met het communautaire initiatief Urban wordt beoogd iets aan de problemen van de steden, en vooral van de probleembuurten, te doen via een geïntegreerde benadering die erop is gericht de oprichting van bedrijven te bevorderen, de infrastructuur en het milieu te verbeteren, passende opleidingsmogelijkheden te bieden, activiteiten te ontwikkelen ten behoeve van gelijke kansen en een sociale infrastructuur tot stand te brengen.

Dit initiatief zal de verantwoordelijke autoriteiten helpen in hun streven de nodige maatregelen te treffen om economische bedrijvigheid aan te trekken, een klimaat van vertrouwen en veiligheid te scheppen voor de betrokken inwoners en dezen in het normale economische en sociale leven te integreren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2603/95

van **Jesús Cabezón Alonso (PSE)** en
Juan Colino Salamanca (PSE)

aan de Commissie
(27 september 1995)
(96/C 51/50)

Betreft: Het begrip „ramp” en het GLB

Is de Commissie voornemens te werken aan een objectieve definitie van het begrip „ramp”, die het mogelijk moet maken risico's en gevolgen voor de landbouwproductie in de Europese Unie te meten en/of te kwantificeren?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**
(30 oktober 1995)

De Commissie is niet van plan welke wijziging dan ook van de regelgeving inzake natuurrampen voor te stellen. Het leidende beginsel van die regelgeving is het subsidiariteitsbeginsel: voor de hulpverlening na een natuurramp is de Lid-Staat bevoegd. In geval van een natuurramp kan de Commissie echter op drie terreinen optreden: zij kan noodhulp verlenen, controle uitoefenen op de nationale steun en bijstand uit de Structuurfondsen toekennen.

De noodhulp wordt verleend aan de personen die door de natuurramp zijn getroffen. De afgelopen jaren heeft de Commissie gemiddeld zeven- à achttien maal per jaar dergelijke hulp gegeven na een aardbeving, een overstroming of een wervelstorm.

Wat staatssteun betreft, kunnen de Lid-Staten in geval van een natuurramp nationale steun toekennen en kunnen zij de landbouwers stimuleren een verzekering tegen bepaalde risico's te sluiten door een deel van de premie voor hun rekening te nemen. De Lid-Staten zijn echter verplicht dergelijke steunmaatregelen te melden aan de Commissie, die erop toeziet dat de beginselen van het Verdrag in acht worden genomen.

Als een Lid-Staat een beoogde steunmaatregel aanmeldt, gaat de Commissie na of het wel degelijk een „natuurramp” betreft, namelijk of de produktie meer dan 30 % (20 % in de probleemgebieden) lager is dan de gemiddelde produktie in de afgelopen drie jaren. Zij beoordeelt ook of er een verband is tussen de geleden schade en het beoogde steunbedrag. Staatssteun voor een verzekeringspolis mag tot 80 % van de verschuldigde premie bedragen. De landbouwer moet ten minste 20 % van die premie voor zijn rekening nemen. Als de verzekering ook andere risico's dekt dan natuurrampen, veeziekten en ziekten in gewassen, mag de nationale subsidie niet meer dan 50 % van de premie bedragen.

Tenslotte kunnen de Lid-Staten in het kader van het structuurbeleid van de Gemeenschap prioritaire zwaartepunten voorstellen of specifieke maatregelen nemen met het oog op het voorkomen van bepaalde door weersomstandigheden veroorzaakte problemen die tot het actieterrein van de Structuurfondsen behoren. Het gaat daarbij met name om irrigatie en drainage, het herstel van beschadigd productiepotentieel in land- en bosbouw en het treffen van passende preventieve voorzieningen. Voorts onderzoekt de Commissie of een deel van het bedrag dat de Structuurfondsen als reserve voor de communautaire initiatieven opzij hebben gelegd, kan worden gebruikt ter ondersteuning van structurele programma's in de Lid-Staten die momenteel problemen in verband met natuurrampen hebben.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2604/95

van **Jesús Cabezón Alonso (PSE)** en
Juan Colino Salamanca (PSE)

aan de Commissie
(27 september 1995)
(96/C 51/51)

Betreft: Gevolgen van de droogte voor de landbouw en de veeteelt

Beschikt de Commissie over studies waaruit conclusies kunnen worden getrokken ten aanzien van de als gevolg van de droogte geleden schade in de landbouw, de veeteelt en de agroalimentaire industrie in de zuidelijke Lid-Staten van de Europese Unie?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**
(30 oktober 1995)

De Commissie is zich bewust van de ernstige gevolgen van de droogte in verschillende Lid-Staten. Zij beschikt over informatie betreffende:

- de situatie op het vlak van de waterhuishouding;
- de aan de droogte toegeschreven daling van de landbouwproductie;
- de voorzieningsproblemen die eruit voortvloeien, met name voor de diervoederindustrie.

De Commissie heeft tot nu toe evenwel geen specifieke studie over de consequenties van de droogte uitgevoerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2605/95
van Jesús Cabezón Alonso (PSE) en
Juan Colino Salamanca (PSE)
aan de Commissie
(27 september 1995)
(96/C 51/52)

Betreft: Gevolgen van de droogte voor de landbouwinkomens

In het kader van het GLB wordt steun verstrekt per bebouwd landbouwoppervlak en per stuk vee. Heeft de Commissie plannen om maatregelen te treffen ter verzachting van de gevolgen van de droogte voor de inkomens van landbouwers en veehouders?

Op welke wijze zouden de EOGFL-kredieten kunnen worden aangewend ter compensatie van de inkomensverliezen van landbouwers en veehouders die in ernstige mate zijn getroffen door de droogte in enkele landen van de Europese Unie?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**
(31 oktober 1995)

De vergoeding aan de landbouwers van schade door droogte of door enige andere natuurramp, valt in principe onder de bevoegdheid van de betrokken Lid-Staat. Via het beleid van de Gemeenschap op de verschillende terreinen en bepaalde maatregelen van de Commissie kan echter tot op zekere hoogte een bijdrage worden geleverd om het negatieve effect van dergelijke rampen op het inkomen van de landbouwers enigszins te verhelpen.

In de eerste plaats zij erop gewezen dat de bij de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) inge-

voerde steun per hectare losstaat van de reële produktie, en dus ook wordt toegekend wanneer de produktie ten gevolge van de weersomstandigheden aanzienlijk lager uitvalt. Deze steun waarborgt op die manier een gedeeltelijke bescherming van het inkomen van de producenten tegen onverwachte produktiedalingen. Men kan zich voorstellen hoe erg bepaalde belangrijke Spaanse regio's (Andalusië, Castilla-La Mancha) eraan toe zouden zijn geweest wanneer de hervorming niet had plaatsgevonden en de compenserende steun het effect van vier jaren droogte niet enigszins had verholpen.

Veder kan de Commissie bij door de droogte veroorzaakte problemen hulp bieden via bepaalde maatregelen zoals:

- een versoepeling van de sanctieregeling bij overschrijding van het basisareaal voor het verkoopseizoen 1994/1995 in Spanje, om rekening te houden met de gevolgen van de droogte voor de overschakeling van teelten met een zeer hoog waterverbruik (rijst en katoen) op akkerbouwgewassen;
- Verordening (EG) nr. 1460/95 van de Raad, voorgesteld door de Commissie, op grond waarvan Spanje en Portugal worden gemachtigd om vóór 16 oktober een voorschot ten belope van 50 % van de steun voor granen en eiwithoudende gewassen voor het verkoopseizoen 1995/1996 te betalen;
- een overdracht van graan van andere Lid-Staten naar Spanje om de markt te bevoorraden en zodoende het negatieve effect van de te hoge prijzen voor de veehouders te beperken.

Verder onderzoekt de Commissie momenteel de mogelijkheid om een gedeelte van de reserve van de Structuurfondsen voor de communautaire initiatieven te gebruiken voor de ondersteuning van structuurprogramma's in de Lid-Staten die momenteel te lijden hebben van de gevolgen van natuurrampen (zoals aanhoudende droogte). Er zij echter op gewezen dat de Commissie volgens de geldende regelgeving geen gebruik mag maken van de middelen van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) om dergelijke inkomensverliezen van de landbouwers te compenseren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2608/95
van Jesús Cabezón Alonso (PSE)
aan de Commissie
(27 september 1995)
(96/C 51/53)

Betreft: Steun uit de Structuurfondsen en toepassing van Richtlijn 91/493/EEG

Om redenen waarvoor noch ondernemers noch werknemers verantwoordelijk zijn is in sommige bedrijven in Lid-Staten van de Europese Unie een volledige toepassing van Richtlijn 91/493/EEG ⁽¹⁾ tot vaststelling van sanitaire voorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van visserijprodukten, niet mogelijk geweest.

Sommige van deze bedrijven hebben een steunaanvraag ingediend bij het FIOV en de Structuurfondsen teneinde de met het oog op deze richtlijn noodzakelijke aanpassingen door te voeren.

Onder welke voorwaarden kan deze bedrijven worden meegedeeld dat zij de aangevraagde steun niet zullen mislopen, ook al voltooiën zij de aanpassing van hun produktiestructuren op een latere datum dan die welke is voorzien in genoemde richtlijn?

(¹) PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 15.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2609/95

van **Jesús Cabezón Alonso (PSE)**

aan de Commissie

(27 september 1995)

(96/C 51/54)

Betreft: Toepassing van Richtlijn 91/493/EEG

Beschikt de Commissie over informatie over toepassing in de verschillende Lid-Staten van Richtlijn 91/493/EEG tot vaststelling van sanitaire voorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van visserij- en aquacultuurprodukten?

Zijn er Lid-Staten die hebben gevraagd om een tijdelijke opschorting voor wat betreft de toepassing van deze richtlijn?

Welk standpunt zou de Commissie innemen indien een Lid-Staat om gegronde redenen zou verzoeken de toepassing van deze richtlijn uit te stellen?

**Gecombineerd antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

op de schriftelijke vragen E-2608/95 en E-2609/95

(3 november 1995)

Richtlijn 91/493/EEG tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van visserijprodukten is op 22 juli 1991 door de Raad goedgekeurd. Met het oog op de inwerkingtreding van de interne markt was de uiterste datum voor de omzetting ervan in het nationale recht van de Lid-Staten vastgesteld op 1 januari 1993.

In artikel 7 van deze richtlijn is bepaald dat de bevoegde instanties van de Lid-Staten overgaan tot erkenning van een inrichting nadat zij zich ervan hebben vergewist dat die inrichting voldoet aan de bepalingen van de richtlijn.

Op grond van lid 2 van artikel 7 kunnen de Lid-Staten evenwel aan de inrichtingen een aanvullende termijn verlenen om te voldoen aan bepaalde voor de erkenning van de inrichtingen gestelde eisen inzake structuur en uitrusting. Deze aanvullende termijn, die op 31 december 1995 verstrijkt, kan worden verleend op de volgende voorwaarden:

— de inrichting was reeds op 31 december 1991 werkzaam;

— de inrichting moet deze afwijking bij zijn nationale instantie hebben aangevraagd vóór 1 juli 1992, d.w.z. 2,5 jaar vóór de in de richtlijn vastgestelde uiterste datum.

Aan het eind van dat lid 2 is ook nog bepaald dat, indien financiële bijstand van de Gemeenschap wordt gevraagd, alleen projecten die aan de eisen van de richtlijn voldoen, kunnen worden aanvaard.

De Commissie is niet van plan het halen van deze datum 31 december 1995 als voorwaarde te stellen voor de toekenning van financiële steun voor de verbetering van een oude inrichting of de bouw van een nieuwe inrichting. De bedrijven die steun hebben aangevraagd, maar de werkzaamheden voor het voldoen aan de normen niet op die datum hebben voltooid, zullen het recht op die steun dus niet verliezen. Deze bedrijven zullen daarentegen vanaf 1 januari 1996 niet langer op de lijst van de erkende bedrijven kunnen staan totdat alle in de richtlijn gestelde eisen worden nageleefd.

Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt met betrekking tot de aanpassing van de inrichtingen aan de normen, heeft de visserijsector in de Gemeenschap zich reeds een zeer grote inspanning getroost of zijn nog belangrijke werkzaamheden aan de gang. Een verschuiving van de in de richtlijn vastgestelde datum zal heel slecht vallen bij de bedrijven die reeds de nodige investeringen hebben gedaan, en zou een verlenging betekenen van de concurrentiedistorsies in het voordeel van de bedrijven die zich niet dezelfde inspanning hebben getroost. Aangezien geen enkele Lid-Staat of beroepsorganisatie een verzoek in die richting heeft gedaan, is de Commissie niet van plan aan de Raad en het Parlement een verschuiving voor te stellen van de betrokken uiterste datum, die nu dus op 31 december 1995 is vastgesteld. Ook met het oog op de goede werking van de interne markt kan niet worden overwogen de betrokken termijn te verlengen ten behoeve van een enkele Lid-Staat die daar eventueel om zou verzoeken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2610/95

van **Eryl McNally (PSE)**

aan de Commissie

(19 september 1995)

(96/C 51/55)

Betreft: Het programma telematicatoepassingen

Naar ik vernomen heb zijn er vóór de termijn (15 maart 1995) ongeveer 1 400 voorstellen voor het programma telematicatoepassingen binnengekomen en zijn er veel klachten van deskundigen en gebruikers geweest over de resultaten van deze oproep om voorstellen in te dienen.

Naar ik begrepen heb heeft de Commissie zelf al een onderzoek ingesteld naar haar eigen verwerking van deze oproep in het kader van de werkgroep/management-commissie-structuur die in het leven geroepen is in het kader van het programma telematicatoepassingen en zijn er reeds enkele rapporten verzonden, bijvoorbeeld op het terrein van de volksgezondheid, waarin wordt meegedeeld dat de selectieprocedure van de voorstellen een bevredigend en

transparant verloop heeft gehad. Deze rapporten komen evenwel niet overeen met de klachten die ontvangen zijn.

Kan de Commissie mij meedelen welke wetenschappelijke, technische en ethische methoden er gehanteerd zijn bij de uitvoering van dit onderzoek, dat tot resultaat had dat gebruikers en anderen tot de conclusies kwamen dat de procedure in grote lijnen bevredigend en transparant verlopen is? Kan de Commissie volledig uiteenzetten welke data vergaard zijn; hoe de resultaten van het onderzoek geïnterpreteerd zijn; welke testcriteria er gehanteerd zijn; door wie de onderzoekresultaten en de interpretatie daarvan zijn opgeleverd en in hoeverre deze de conclusies van de Commissie ondersteunen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**
(25 oktober 1995)

De vraag van het geachte Parlementslid betreft de wetenschappelijke, technische en ethische methoden die in 1995 werden toegepast bij de beoordeling van de eerste oproep tot het indienen van voorstellen voor het programma inzake telematicatoepassingen, in het bijzonder voor de sector „telematicatoepassingen in de gezondheidszorg”.

Voor alle sectoren werd de traditionele wetenschappelijke methodologie gebruikt. De Commissie koos onafhankelijke externe deskundigen uit haar uitgebreide lijst van contactpersonen (deze werden voorgedragen door nationale vertegenwoordigers van het programmacomit  en door wetenschappelijke en professionele instellingen). De Commissie stelde vervolgens verschillende deskundigenteams samen om de 1 375 voorstellen te bestuderen (260 voor de gezondheidssector). Elk voorstel werd bestudeerd door een team van drie deskundigen. Binnen het team werd vervolgens voor elk voorstel een definitieve consensus bereikt die gebaseerd was op gestandaardiseerde evaluatiecriteria (wetenschappelijke en technische uitmuntendheid, conformiteit met het toepassingsgebied en de doelstellingen van het programma, meerwaarde voor Europa, kwaliteit van het projectbeheer, verbintenis tot het exploiteren van de resultaten, wetenschappelijke geloofwaardigheid van het partnerschap, afweging van de mogelijke sociale en economische gevolgen van het project, enz.).

Aangezien een groot aantal van de indieners van voorstellen (kleine en middelgrote ondernemingen, gebruikers, universitaire partners) niet in staat was hun voorstellen in elektronische vorm in te dienen, was de Commissie verplicht om voor de ontvangst en de behandeling van de voorstellen met papier te werken. In de toekomst echter zullen diskettes, elektronische post en andere elektronische hulpmiddelen waarschijnlijk meer worden gebruikt.

De gevolgde ethische normen waren de algemeen gangbare. Elke deskundige moest een verklaring ondertekenen om belangenconflicten te vermijden en geheimhouding te verzekeren. De namen van de deskundigen werden niet aan de indieners van de voorstellen bekendgemaakt.

Op basis van deze evaluatie formuleerde de Commissie een voorstel voor de lijst van geselecteerde en reservevoorstellen.

Op 21 juni gaf het programmacomit  een unaniem positieve beoordeling. De Commissie nam haar beslissing op 26 juli. Door de overweldigende reactie op de oproep — voor het gehele programma waren er meer dan 12 keer zoveel aanvragen als goedgekeurde voorstellen (15 keer zoveel voor de gezondheidssector) — moesten vanzelfsprekend bepaalde uitstekende voorstellen verworpen worden. Bovendien moesten ook bepaalde technisch goede voorstellen worden verworpen omdat ze niet pasten binnen het nieuwe concept van gebruikersgerichtheid van het programma.

Om de gebruikte evaluatieprocedure te verbeteren, werd in juli een groep opgericht bestaande uit tien van de bij de evaluatie betrokken externe deskundigen, drie leden van het programmacomit  en drie ambtenaren van de Commissie. Hun verslag werd ingediend op 27 juli en de aanbevelingen erin worden nu nauwkeurig door de Commissie onderzocht. Indien deze aanbevelingen pertinent blijken, zullen ze bij volgende evaluaties in acht worden genomen. Het verslag van deze groep onafhankelijke deskundigen staat natuurlijk ter beschikking van het geachte Parlementslid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2614/95

van **Michl Ebner (PPE)**
aan de Commissie
(27 september 1995)
(96/C 51/56)

Betreft: Nieuwe initiatieven in de zin van de Conventie van Madrid

De „European Outline Convention on transfrontier cooperation between territorial Communities or Authorities” van Madrid op 21 mei 1980 was ongetwijfeld een belangrijke stap in de richting van de Europese integratie.

Naast regelingen van bovenaf is het van essentieel belang dat alles wordt gedaan om een natuurlijk samengroeien van de bevolking mogelijk te maken. Daardoor kunnen nationale vooroordelen worden weggenomen en de identificatie als Europeaan worden versterkt.

De grensoverschrijdende samenwerking tussen lokale verenigingen en overheden, die tot verscheidene waardevolle en succesvolle projecten heeft geleid, is een uiterst lofwaardig initiatief gebleken.

Naar aanleiding van het bovenstaande zij de Commissie erop gewezen dat nieuwe initiatieven in deze richting vaart brengen in het Europese integratieproces en dat de positieve aanvaarding van de Europese Unie door de bevolking zou kunnen worden versterkt.

Wat denkt de Commissie te doen om de bovengenoemde overeenkomst te hernieuwen en de totaal onverstandige 25-kilometerzone in het grensoverschrijdende verkeer af te schaffen?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie
(20 november 1995)**

Met uitzondering van Griekenland en het Verenigd Koninkrijk zijn alle Lid-Staten partij bij de Europese Kaderovereenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen of autoriteiten ⁽¹⁾ die op 25 mei 1980 in Madrid is ondertekend en op 20 december 1981 in werking is getreden.

De Gemeenschap als zodanig is geen partij bij deze Overeenkomst die uitsluitend voorziet in deelneming van de Lid-Staten. Derhalve is zij niet gemachtigd wijzigingen in de tekst voor te stellen.

(¹) Reeks van de Europese Verdragen, nr. 106.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2623/95
van Amedeo Amadeo (NI)
aan de Commissie
(2 oktober 1995)
(96/C 51/57)**

Betreft: Amerikaanse wijn

De Verenigde Staten willen een douanecompensatie van de Europese Unie als schadeloosstelling voor de hen door de uitbreiding van de Unie tot Oostenrijk, Finland en Zweden toegebrachte schade.

Bovendien wensen de Verenigde Staten vermindering van de douanerechten op in Europa uit Californië ingevoerde wijn van 12 ecu tot 4,5 ecu per hl. Dit zou natuurlijk zeer nadelig zijn voor onze wijnbouwers die zich reeds in moeilijkheden bevinden ten gevolge van de accijnzen van de laatste jaren.

Kan de Commissie mededelen of deze berichten waar zijn en zo ja, welke houding zij hierbij overweegt aan te nemen?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie
(7 november 1995)**

Na de toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden per 1 januari 1995 is de Gemeenschap met bepaalde derde landen onderhandelingen in het kader van artikel XXIV.6 van de GATT-overeenkomst begonnen.

Aangezien deze onderhandelingen zich nog in een voorbereidende fase bevinden, kunnen over de uiteindelijke resultaten voor afzonderlijke produkten zoals wijn nog geen voorspellingen worden gedaan.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2628/95
van Christof Tannert (PSE)
aan de Commissie
(2 oktober 1995)
(96/C 51/58)**

Betreft: Toepassing van de verzendprocedure

De gemeenschappelijke verzendprocedure moet ook worden toegepast voor Polen, Hongarije, de Tsjechische Republiek en de Slowaakse Republiek. De voorwaarde hiervoor is de aanbevolen autonome toepassing van de procedure, die zo mogelijk minstens één jaar voor de geplande toetreding tot de gemeenschappelijke verzendingsprocedure moet plaatsvinden. De Tsjechische Republiek heeft deze stap reeds op 1 april 1994 gedaan, Slowakije sedert 1 september 1994 en Hongarije sedert 1 januari 1995. Polen is bij de aanbevolen autonome overname van de procedure van (naar mogelijkheid) minimaal één jaar voor de geplande toetreding die voor 1 juli 1996 wordt verwacht, reeds in tijdmoelijkheden geraakt en is hiertoe pas op 1 september 1995 toegetreden.

Kan de Commissie mededelen of 1 juli 1996 als toetredings-termijn wordt aangehouden? Kan de Commissie mededelen of de opname van verdere derde landen in de verzendprocedure is gepland? Hoe is een en ander geregeld?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie
(23 november 1995)**

Tot de uitbreiding van de regeling voor het gemeenschappelijk douanevervoer tot Polen, Hongarije, de Tsjechische Republiek en de Slowaakse Republiek werd besloten door de Gemengde Commissie EEG/EVA „Gemeenschappelijk douanevervoer”, op haar vergadering van 26 oktober jl. te Interlaken.

Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt, en vooral die betreffende het door die vier landen bereikte voorbereidingsstadium, worden geen afwijkingen overwogen van de datum van toetreding tot de overeenkomst betreffende het gemeenschappelijk douanevervoer, die op 1 juli 1996 is vastgesteld.

Andere landen zoals Slovenië, Roemenië, Bulgarije, de Baltische landen en Turkije hebben mondeling of schriftelijk de wens te kennen gegeven in de afzienbare toekomst tot die overeenkomst toe te treden.

Het is redelijk aan te nemen dat de voor de vier zogenaamde Visegrad-landen vastgestelde voorwaarden mutatis mutandis ook voor die nieuwe kandiderende landen zullen worden toegepast.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2629/95**van Karl Schweitzer (NI)****aan de Commissie***(2 oktober 1995)**(96/C 51/59)*

Betreft: Transeuropees waternet

Bestaat door artikel 130 S van het Toetredingsverdrag de mogelijkheid dat de Lid-Staten

- aan de oprichting van een transeuropees waternet dwingend moeten deelnemen ofwel
- zijn de afzonderlijke Lid-Staten nadien verplicht dit transeuropees waternet uit hun eigen bronnen te financieren?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(13 november 1995)

Het geachte Parlementslid doelt klaarblijkelijk op artikel 130 S van het EG-Verdrag in plaats van op het Toetredingsverdrag. In artikel 129 B van het EG-Verdrag wordt geen melding gemaakt van een transeuropees waternet. Zoiets zou worden aangemerkt als een maatregel op het gebied van de waterhuishouding. Zoals bepaald in artikel 130 S, lid 2, kunnen dergelijke maatregelen alleen worden vastgesteld door de Raad wanneer deze met eenparigheid van stemmen besluit. Dienovereenkomstig kunnen de Lid-Staten geen verplichtingen worden opgelegd ten aanzien van de invoering van transeuropese waternetwerken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2632/95**van Caroline Jackson (PPE)****aan de Commissie***(2 oktober 1995)**(96/C 51/60)*

Betreft: Welzijn van varkens in Frankrijk

Is de Commissie de documentaire film bekend die onlangs is uitgebracht door Compassion in World Farming en waarin wordt getoond hoe jonge zeugen — tijdens een uiterst pijnlijke ingreep — zonder verdoving en zonder veel aandacht voor hygiëne op een open markt in Trie sur Baise in Frankrijk worden gesteriliseerd?

Zo ja, wat doet zij om dit soort barbaarse praktijken te verbieden?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(19 oktober 1995)

Er bestaan specifieke richtlijnen met betrekking tot het welzijn van dieren die worden vervoerd, de omstandigheden waaronder dieren op landbouwbedrijven worden gehouden, en de eisen waaraan slachterijen met het oog op het welzijn van de dieren moeten voldoen, maar algemene communautaire regelgeving inzake wreedheid jegens dieren ontbreekt en een dergelijke regelgeving is ook niet voorgesteld. Daarom is de wijze waarop vrouwelijke dieren mogen worden gesteriliseerd, in eerste instantie een kwestie die onder het nationale recht van de betrokken Lid-Staat valt.

In het onderhavige geval is het echter niet uitgesloten dat zou kunnen worden gesteld dat het vervoer van de dieren nog aan de gang was, aangezien zij zich naar verluidt op een markt bevonden toen de ingreep werd uitgevoerd. Dan zou Richtlijn 91/628/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de bescherming van dieren tijdens het vervoer van toepassing zijn, waarin onder meer is bepaald dat het verboden is onnodig lijden te veroorzaken bij een dier dat wordt vervoerd. De Commissie zal hierover contact opnemen met de Franse autoriteiten.

⁽¹⁾ PB nr. L 340 van 11. 12. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2636/95**van Iñigo Méndez de Vigo (PPE)****aan de Commissie***(2 oktober 1995)**(96/C 51/61)*

Betreft: De Europese wetgeving in verband met de droogte

De langdurige droogte waaronder de landen rond de Middellandse Zee momenteel te lijden hebben, vormt een ernstige bedreiging voor de landbouw, het toerisme en andere economische sectoren van vitaal belang. Een recent verslag van het Comité van de Regio's behandelt dit probleem en stelt diverse initiatieven voor.

Is de Commissie voornemens een specifieke Europese wetgeving met betrekking tot de droogte aan te nemen?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(7 november 1995)

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte Parlementslid met betrekking tot de schade die de langdurige droogte in sommige Lid-Staten heeft aangericht.

De Lid-Staten kunnen nu reeds, in het kader van de communautaire structurele bijstand, cofinanciering uit de Structuurfondsen voorstellen voor maatregelen om de nadelige gevolgen van onvoorziene klimatologische omstandigheden op te vangen. In artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 2085/93 van de Raad ⁽¹⁾ tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 4256/88 ⁽²⁾ is met name bepaald dat uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Oriëntatie, een financiële bijdrage kan worden geleverd voor acties met betrekking tot:

- de renovatie van irrigatienetten en drainagesystemen;
- het herstel van het produktiepotentieel in land- en bosbouw dat door een natuurramp is gehavend en de invoering van adequate preventieve instrumenten.

Onder bepaalde voorwaarden kan voor investeringen zoals de bouw van waterbekkens ook aanspraak worden gemaakt op financiering uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en het Cohesiefonds.

Bovendien zijn in het kader van de begeleidende maatregelen bij de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid sommige acties uitgewerkt gericht op een vermindering van het waterverbruik en op bescherming van de waterreserves.

Tenslotte heeft de Commissie voorgesteld een deel van de voor de communautaire initiatieven bestemde kredieten te gebruiken om aan het initiatief Interreg een nieuw onderdeel toe te voegen voor de financiering van acties ter beheersing van de gevolgen van de droogte in bepaalde voor doelstelling 1 in aanmerking komende regio's in Zuid-Europa.

⁽¹⁾ PB nr. L 193 van 31. 7. 1993.

⁽²⁾ PB nr. L 374 van 31. 12. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2638/95

van Niels Sindal (PSE) en Kirsten Jensen (PSE)

aan de Commissie

(2 oktober 1995)

(96/C 51/62)

Betreft: Aanduiding van de ingrediënten van leverworst

De wijze waarop ingrediënten van voedingsmiddelen worden aangeduid is soms zeer ondoorzichtig, hetgeen nadelig of schadelijk kan zijn voor de consumenten van de Unie. Het kan voorkomen dat een consument die een kalfsleverworst heeft gekocht, daarna moet constateren dat de worst geen kalfsvlees, maar varkensvlees bevat.

Kan de Commissie daarom mededelen of het strookt met het Duitse voorschrift voor vlees en vleesprodukten nr. 2.11, kalfs/rundvlees op een zodanige wijze door varkensvlees te vervangen dat er in het geheel geen kalfsvlees meer verwerkt is in een worst die onder de aanduiding kalfsleverworst wordt verkocht?

Kan de Commissie tevens mededelen of het bovenstaande strijdig is met de geldende EU-wetgeving en zo ja, wat men ter voorkoming van een dergelijke misleiding van de consument in de toekomst aan dit probleem denkt te doen?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie

(15 november 1995)

De Commissie beschikt niet over gedetailleerde gegevens over het in de door de geachte Parlementsleden gestelde vraag genoemde geval en zij kan momenteel dan ook geen afdoend antwoord geven over de hoofdzaak van de vraag.

Zeer binnenkort zal er een brief aan de Duitse instanties worden gericht met het verzoek om aanvullende informatie. De Commissie zal niet nalaten zo spoedig mogelijk een antwoord te geven op de vragen van de geachte Parlementsleden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2643/95

van Spalato Belleré (NI)

aan de Commissie

(2 oktober 1995)

(96/C 51/63)

Betreft: Bijna gebeurde vliegtuigramp

Acht de Commissie het niet wenselijk — gezien de recente bijna gebeurde botsing tussen twee vliegtuigen in het luchtruim boven Lombardije (Italië), die waarschijnlijk mede te wijten is aan menselijk falen omdat de dienstdoende luchtverkeersleiders de situatie niet snel genoeg hebben signaleerd — richtlijnen uit te vaardigen opdat elke Lid-Staat de personeelsbezetting van de luchthavens uitbreidt met het nodige aantal technici, aangezien de veiligheid in het luchtruim boven Europa en in de gehele wereld voornamelijk afhankelijk is van de zgn. „radarmensen”?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2733/95

van Amedeo Amadeo (NI) en Cristiana Muscardini (NI)

aan de Commissie

(6 oktober 1995)

(96/C 51/64)

Betreft: Luchtvervoer

De chaos in de Italiaanse luchtvaart — die een dramatisch hoogtepunt heeft bereikt toen twee vliegtuigen in de buurt van het vliegveld Linate bijna op elkaar zijn gebotst, maar die zich helaas ook in de Gemeenschap voordoet wat herhaaldelijke vertragingen en geannuleerde vluchten betreft — stelt niet alleen de momenteel steeds kwetsbaarder wordende veiligheid van de passagiers aan de orde, maar brengt tevens de luchtverkeersproblemen in de gehele Europese Unie weer in de actualiteit.

Eurocontrol schijnt niet te voldoen aan de groeiende behoeften van het steeds voller wordende luchtruim en de door de Commissie verlangde deregulatie heeft het winstbejag aangewakkerd ten nadele van de noodzakelijke controles en de versterking van de personeelsbezetting van de luchtverkeersleiding.

Is de Commissie bereid een richtlijn op te stellen waarin het aantal luchtverkeersleiders in elke luchthaven van de Gemeenschap wordt vastgesteld, alsook een richtlijn die de installatie van TACS (anti-botsingsysteem) in bestaande en nog te bouwen vliegtuigen verplicht stelt, alsmede een aanbeveling die, overeenkomstig het beginsel van vrije mededinging, de gevreesde contingentering van de vluchten in de Italiaanse luchthavens tegengaat?

**Gecombineerd antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2643/95 en E-2733/95
(26 oktober 1995)**

De Commissie is op de hoogte gebracht van het betreurenswaardige voorval waarnaar de geachte Parlementsleden verwijzen, maar beschikt momenteel niet over de nodige gegevens om conclusies te trekken. De Commissie constateert op basis van de beschikbare statistieken alleen maar dat het risico van botsingen in het Europese luchtruim de jongste tien jaar enigszins is afgenomen ondanks een verkeerstoename van meer dan 50 %.

Meer algemeen is de Commissie wel degelijk bekend met de moeilijkheden waarmee het luchtverkeer in Europa sinds het einde van de jaren tachtig wordt geconfronteerd. De Commissie volgt tevens met aandacht de ontwikkelingen die zich momenteel in Italië voordoen. Zij kan het evenwel niet eens zijn met de suggesties als zou een en ander zijn toe te schrijven aan de liberalisering, en niet aan de deregulering, van het intracommunautaire luchtverkeer waartoe de Gemeenschap conform haar institutionele mechanismen besloten heeft. De Commissie is het er evenmin mee eens dat die ontwikkeling of een tekortschieten van de met de luchtverkeersleiding belaste diensten het veiligheidsniveau van die vervoerwijze ongunstig kunnen beïnvloeden aangezien alle ter zake beschikbare indicatoren veeleer op een gunstige trend duiden.

Een en ander neemt niet weg dat door de situatie zowel aan onze economieën als aan onze burgers en luchtvaartmaatschappijen ernstig economisch nadeel wordt toegebracht. De Commissie is dan ook in overeenstemming met diverse resoluties van het Parlement van oordeel dat het thans nodig is eindelijk een beroep te doen op de communautaire mechanismen om snelle en effectieve oplossingen te vinden in samenwerking met de Lid-Staten en de andere op dit terrein bevoegde internationale organisaties zoals Eurocontrol.

In die geest heeft de Commissie op 5 juli 1995 een mededeling aangenomen inzake congestie en crisissituaties in het luchtverkeer ⁽¹⁾, die momenteel in het Parlement besproken wordt. In datzelfde perspectief werkt de Commissie aan een Witboek over het regelen van het luchtverkeer dat zij vóór het einde van dit jaar heeft aangekondigd. In het Witboek zullen een aantal acties worden beschreven die zowel op regelgevend gebied als op het gebied van de aanwending van nieuwe middelen en de tenuitvoerlegging van institutionele hervormingen moeten worden ondernomen.

In dat verband zullen soortgelijke initiatieven als door de geachte Parlementsleden worden gesuggereerd, worden onderzocht.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 318 def.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2646/95
van Maartje van Putten (PSE)
aan de Commissie
(2 oktober 1995)
(96/C 51/65)**

Betreft: Verordening (EEG) nr. 404/93 — bananenproductie in ACS-landen

1. Kan de Commissie aangeven of haar evaluatief onderzoek bekend is waaruit valt af te leiden in hoeverre door Verordening (EEG) nr. 404/93 ⁽¹⁾ de belangen van bananentelers in onderscheidene ACS-landen zijn beschermd?
2. Zo ja, welke zijn volgens de Commissie de belangrijkste conclusies uit die evaluaties en in hoeverre stemt zij daarmee in?
3. In hoeverre is de Commissie het eens met de conclusie van Europese ontwikkelingsorganisaties dat bananenteelt in ACS-landen en Europese gebieden vaak onder betere sociale voorwaarden plaatsvindt dan in gebieden waar de zogenoemde „dollarbananen” worden geproduceerd, en dat ecologisch gezien de productie van exportbananen — op een enkele uitzondering na — uiterst zorgelijk is?
4. Is de Commissie bereid te onderzoeken in hoeverre het openen van een importcontingent voor „fair trade”-bananen, waarbij importpreferenties gelden voor bananen die geproduceerd zijn onder omstandigheden die voldoen aan internationaal erkende elementaire sociale en ecologische voorwaarden, exportkansen voor ACS-bananentelers (ook na het jaar 2002) zou vergroten?

⁽¹⁾ PB nr. L 47 van 25. 2. 1993, blz. 1.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**
(7 november 1995)

1. Voor bananen uit de ACS-Staten (Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan) zijn in Verordening (EEG) nr. 404/93 bepalingen vastgesteld die in overeenstemming zijn met de in de overeenkomst van Lomé opgenomen preferentiële regeling.

Ten aanzien van de toegang tot de markt van de Gemeenschap zijn op basis van de beste verkoopcijfers uit de voorbije jaren „traditionele hoeveelheden” vastgesteld per betrokken ACS-Staat. Bij invoer van deze hoeveelheden in de Gemeenschap wordt een nulrecht toegepast. Daarnaast is in het kader van het tariefcontingent 90 000 ton gereserveerd voor de invoer van niet-traditionele ACS-bananen met nulrecht.

Overigens kunnen de ACS-marktdeelnemers die via de invoercertificaten van het tariefcontingent gebruik maken, over het algemeen voldoende bananen afzetten tegen een behoorlijke prijs. Bovendien zij erop gewezen dat de Gemeenschap ook een regeling heeft goedgekeurd die voorziet in inkomenssteun en technische bijstand voor bananentelers in de ACS-Staten.

De Commissie heeft echter nog geen grondige evaluatie gemaakt van de verschillende maatregelen die ten behoeve van de ACS-producenten zijn genomen om hun positie op de communautaire markt te handhaven. Een dergelijke studie is voor de nabije toekomst gepland.

2. De Commissie is van oordeel dat de centrale elementen van deze marktordening behouden moeten blijven, wat niet uitsluit dat in voorkomend geval technische aanpassingen worden aangebracht. Zo worden momenteel in de Raad besprekingen gevoerd over een wijzigingsvoorstel met betrekking tot gevallen van overmacht en tot de onderlinge overdracht van de aan de ACS-Staten toegekende hoeveelheden.

3. Het is wellicht juist dat de produktie- en afzetomstandigheden voor de EU- en ACS-bananen sterk verschillen van die voor dollarbananen, met vooral de genoemde ecologische gevolgen.

Men mag evenwel niet vergeten dat om redenen die verband houden met de bodemgesteldheid en met het klimaat de bananen in bepaalde produktiegebieden vaker en zwaarder moeten worden behandeld dan in andere.

4. Er moet inderdaad grondig worden nagedacht over de „fair trade” van bananen, en met name over de problematiek van de naleving van bepaalde sociale en ecologische regels. Dit onderwerp is in grote lijnen al tijdens de Uruguay-Ronde behandeld en in de Gemeenschap is het aan de orde gesteld op de voorbije tienjaarlijkse herziening van het stelsel van algemene preferenties.

Voor een dergelijke aanpak moeten passende uitvoeringssystemen worden bedacht en vooral geschikte controlemaatregelen.

In de huidige omstandigheden is het niet mogelijk voor fair-tradebananen een apart tariefcontingent te openen, wat niet uitsluit dat de Europese consument gaandeweg steeds meer een voorkeur voor deze bananen zou kunnen ontwikkelen. De Commissie van haar kant is bereid alle mogelijkheden voor dergelijke initiatieven te onderzoeken.

Wat de ACS-bananen betreft, zij eraan herinnerd dat de traditionele en de niet-traditionele ACS-bananen die in het kader van het tariefcontingent worden ingevoerd, nu al vrijgesteld zijn van de toepassing van een douanerecht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2652/95

van Luciano Vecchi (PSE)

aan de Commissie

(2 oktober 1995)

(96/C 51/66)

Betreft: Toegang tot de centrale bibliotheek van de Europese Commissie

Veel burgers hebben geklaagd dat zij, doordat de centrale bibliotheek van de Europese Commissie in augustus gesloten was, geen toegang hadden tot dit belangrijke documentatiecentrum. Dit was vooral voor sommige categorieën (bijvoorbeeld docenten) erg vervelend.

Wat waren de werkelijke redenen voor dit besluit en is de Commissie van plan om in de toekomst de bibliotheek ook in augustus open te houden?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**

(14 november 1995)

De centrale bibliotheek van de Commissie in Brussel is geen openbare bibliotheek maar staat in de eerste plaats ter beschikking van de Commissie en haar personeelsleden. In zoverre het personeel van de bibliotheek dit toestaat en er voldoende ruimte in de leeszaal beschikbaar is, is de collectie van de bibliotheek ook toegankelijk voor onderzoekers van buitenaf, docenten en post-universitaire studenten inbegrepen. Zoals de meeste andere bibliotheken sluit de centrale bibliotheek ieder jaar haar deuren voor de bestandsopname, de reorganisatie, het schoonmaken en de vakantie van het personeel. De maand augustus wordt daarvoor als de meest geschikte periode aangemerkt en dat zal ook wel zo blijven. De meeste onderzoekers zijn van de sluitingstijd in augustus op de hoogte en hebben er begrip voor.

Alle aspecten die met de toegankelijkheid van de bibliotheek te maken hebben, worden regelmatig onder de loep genomen. Voor de eerste keer is in 1995 de bibliotheek voortdurend op iedere voor externe bezoekers bestemde dag open geweest, namelijk op maandag, dinsdag en donderdag van 10 tot 17 uur en op vrijdag van 10 tot 16.30 uur. De Commissie wil de toegang tot de centrale bibliotheek voor het publiek zoveel mogelijk uitbreiden.

Wanneer de centrale bibliotheek van tevoren een schrijven van een onderzoeker ontvangt met het verzoek documenten

in te zien die elders moeilijk te verkrijgen zijn en wanneer het duidelijk is dat de onderzoeker geconfronteerd wordt met lange reistijden en moeilijke beschikbaarheid, wordt er alles aan gedaan een oplossing voor dit geval te vinden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2665/95**van Miguel Arias Cañete (PPE)****aan de Commissie***(2 oktober 1995)**(96/C 51/67)*

Betreft: Overschrijding in Spanje van de regionaal vastgestelde niet-bevloeide landbouwgronden

Tijdens het huidige oogstjaar zal in Spanje de vastgestelde oppervlakte van niet-bevloeide landbouwgronden niet worden overschreden omdat slechts steun is gevraagd voor 7 817 ha.

Omdat echter de basiscijfers per regio zijn opgedeeld, zullen vijf van de zeventien autonome gemeenschappen hun opgegeven oppervlakten overschrijden.

Acht de Commissie, gezien het bovenstaande, het niet onnodig om tijdens dit oogstjaar de in de communautaire voorschriften voorziene boetes op te leggen? En zo ja, denkt zij de communautaire voorschriften niet te wijzigen om er in de toekomst voor te zorgen dat regionale overschrijdingen niet leiden tot de toepassing van boetes wanneer de nationale oppervlakte als totaal niet wordt overschreden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2667/95**van Miguel Arias Cañete (PPE)****aan de Commissie***(2 oktober 1995)**(96/C 51/68)*

Betreft: Boete voor overschrijding van de basisoppervlakten

Is de Commissie voornemens wijzigingen aan te brengen in de vigerende regelingen om ervoor te zorgen dat in geval van overschrijding van het nationale basiscijfer in Spanje de boetes alleen worden toegepast voor die autonome gemeenschappen waar de regionale basisoppervlakten zijn overschreden en die de algemene overschrijding hebben veroorzaakt?

**Gecombineerd antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2665/95 en E-2667/95
*(31 oktober 1995)***

De onderverdeling van het Spaanse grondgebied in verschillende basisarealen in het kader van het Regioplan valt uitsluitend onder de bevoegdheid van de Spaanse autoriteiten.

De Raad heeft de Commissie gevraagd zo snel mogelijk na te gaan wat de gevolgen zouden zijn van een wijziging van de regelgeving om de Lid-Staten de gelegenheid te bieden één enkel nationaal basisareaal toe te passen, met behoud van de mogelijkheid om eventuele sancties bij overschrijding van die oppervlakte geheel of gedeeltelijk te concentreren op de regio's van de Lid-Staten die voor de genoemde overschrijding verantwoordelijk zijn.

Bij dat onderzoek zal de Commissie rekening houden met het effect van een dergelijke wijziging op de gelijke behandeling van de producenten, met de feitelijke toepassing van het systeem van het basisareaal, en met de consequenties ten aanzien van de beheersing van de productie, de begroting en de internationale verbintenissen van de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2666/95**van Miguel Arias Cañete (PPE)****aan de Commissie***(2 oktober 1995)**(96/C 51/69)*

Betreft: Overschrijding in Spanje van de regionaal vastgestelde bevloeide landbouwgronden

De als basis vastgestelde oppervlakte voor bevloeide landbouwgronden voor andere gewassen dan maïs zal tijdens dit oogstjaar in Spanje worden overschreden met meer dan 280 000 ha; het basiscijfer voor maïs is echter niet bereikt.

Is de Commissie met het oog hierop en gezien de voortduurende droogte die Spanje teistert waardoor de verbouw van maïs niet kan worden uitgebreid, niet van mening dat in Spanje interne compensatie moet worden verleend tussen de twee basisoppervlakten voor bevloeide landbouwgronden tijdens dit oogstjaar en zo ja, denkt de Commissie de communautaire voorschriften in de toekomst niet te wijzigen door de twee basisoppervlakten voor bevloeide landbouwgronden in Spanje samen te trekken?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie
*(25 oktober 1995)***

Op grond van de regeling inzake de compensatiebedragen voor de producenten van granen, oliehoudende zaden en eiwathoudende gewassen mogen de Lid-Staten bij de berekening van de overschrijding van het basisareaal voor „andere gewassen dan maïs” het eventuele saldo van het basisareaal voor maïs in mindering brengen.

In 1993/1994 en 1994/1995 heeft Spanje van deze mogelijkheid gebruik gemaakt om het effect van de maatregelen die bij overschrijding van het basisareaal van toepassing zijn, te verzachten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2668/95**van Gérard Deprez (PPE)****aan de Commissie***(2 oktober 1995)**(96/C 51/70)*

Betreft: Richtlijn 64/433/EEG en verwarring over de herkomst van slachtvee

Ik dank de Commissie voor haar antwoord op mijn schriftelijke vraag E-1620/95 ⁽¹⁾.

In dit antwoord komt de Commissie evenwel met geen enkele oplossing voor de verwarring die kan ontstaan bij de klant tussen het gezondheidskeurmerk — verbonden met de aanduiding van de plaats van produktie van het vlees — en een keurmerk met betrekking tot de herkomst van het dier.

Zoals reeds werd aangegeven in mijn vraag E-1620/95 kan deze verwarring aanleiding geven tot problemen: zo zou een Franse vleesgrossier een in Moeskroen, België, gelegen slachthuis de rug willen toekeren omdat zijn klanten weigeren vlees te kopen dat weliswaar uit Frankrijk afkomstig is, maar is voorzien van het stempel „België — 129 — EEG”.

Zou niet kunnen worden overwogen om een tweede stempel aan te brengen dat verwijst naar de plaats van herkomst van het dier of aangeeft dat het vlees uit het buitenland komt, naast het stempel met de aanduiding van de slachtplaats? Kan de Commissie een wijziging van de huidige bepalingen ter zake voorstellen? Zo niet, waarom niet?

⁽¹⁾ PB nr. C 273 van 18. 10. 1995, blz. 27.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(6 november 1995)

Zoals is vermeld in het antwoord op de eerdere schriftelijke vraag van het geachte Parlementslid over hetzelfde onderwerp, namelijk vraag E-1620/95, geeft het gezondheidsmerk op vers vlees aan dat het vlees onder hygiënische omstandigheden in een geregistreerde inrichting is geproduceerd en dat het is geïnspecteerd en geschikt voor menselijke consumptie is bevonden. De geografische oorsprong van het dier waarvan het vlees is verkregen, blijkt niet uit dit merk.

Het gezondheidsmerk geeft aan in welke Lid-Staat de betrokken inrichting ligt om deze snel te kunnen identificeren, mocht dat nodig zijn. De Commissie heeft in het verleden met de Lid-Staten de mogelijkheid besproken het bestaande gezondheidsmerk te vervangen door een communautair merk zonder die verwijzing naar het land van de inrichting. Daartoe zou de lijst van de geregistreerde inrichtingen echter op centraal niveau moeten worden beheerd en bijgehouden, wat veel zou kosten zonder dat de

oorsprong van de herkomst van vlees efficiënter zou verlopen.

De Commissie is geen voorstander van een tweede stempel om de oorsprong van het geslachte dier aan te geven. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat nationale oorsprongsmerken een inbreuk op artikel 30 van het EG-Verdrag vormen en ook de Commissie is van mening dat er op een eengemaakte markt geen plaats is voor dergelijke merken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2672/95**van Susan Waddington (PSE)****aan de Commissie***(4 oktober 1995)**(96/C 51/71)*

Betreft: Harmonisatie van BTW op toeristische dienstverlening

Het feit dat de Britse Regering niet ten volle gebruik maakt van de belastingakkoorden in de Europese Unie, op grond waarvan de Lid-Staten een verlaagd BTW-tarief kunnen hanteren voor tal van toeristische diensten, betekent een concurrentienadeel voor de Britse toeristenbranche. Een recent rapport bevat een raming dat alleen al door een verlaging van de BTW op overnachtingen met 8 % in vier jaar tijd 38 000 nieuwe banen zouden ontstaan, het Britse betalingsbalanstekort bij reizen en toerisme met 3 miljard pond sterling zou dalen en 419 miljoen pond sterling extra in de schatkist zou stromen.

Wat onderneemt de Commissie teneinde de Britse Regering aan te moedigen om ten volle gebruik te maken van voornoemde bepalingen?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(3 november 1995)

De Commissie heeft de noodzaak, de Europese toeristenindustrie te bevorderen door middel van een begunstigde belastingheffing, reeds erkend. Bij de voorbereiding van de overgangsregelingen BTW, is zulks geschied door categorieën zoals „door hotels en dergelijke inrichtingen verstrekte accommodatie, met inbegrip van het verstrekken van vakantieaccommodatie en de verhuur van percelen op kampeerterreinen en in caravanparken” alsook enkele andere activiteiten in verband met het toerisme, zoals „het verlenen van toegang tot shows, schouwburgen, circussen, kermessen, amusementsparken, concerten, musea, dieren- en tuinen, bioscopen, tentoonstellingen en soortgelijke culturele evenementen en voorzieningen” in het kader van het verminderde BTW-tarief dat de Lid-Staten kunnen toepassen. Zoals wel bekend is, is het niettemin aan elke Lid-Staat om te besluiten of hij al dan niet gebruik wil maken van deze keuzemogelijkheid. In het verleden heeft het Verenigd

Koninkrijk zich steeds terughoudend opgesteld wat de gebruikmaking van verlaagde BTW-tarieven betreft.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2676/95

van Sérgio Ribeiro (GUE/NGL)

aan de Commissie

(4 oktober 1995)

(96/C 51/72)

Betreft: Discriminatie van vrouwen bij aanwerving

De vakbond „Sindicato dos Bancários do Sul e Ilhas” te Lissabon heeft op 11 mei 1991 bij het Europese Parlement een verzoekschrift ingediend betreffende discriminatie van vrouwen bij aanwerving door de bank „Banco Comercial Português”, dat als volgnummer kreeg nr. 598/91. Deze onderneming lijkt bij voorkeur mannen in dienst te nemen, daar zij op 2 946 werknemers slechts 22 vrouwen in dienst zou hebben (een percentage van 0,7 % terwijl het gemiddelde in de sector bij 30 % ligt).

Overeenkomstig het advies van de Juridische Dienst van het Europees Parlement van 22 juli 1993 zou de Commissie in het licht van haar verplichtingen die voortvloeien uit artikel 155 van het EEG-Verdrag en gezien de passiviteit van de Portugese autoriteiten tegenover deze duidelijke schending van een communautaire richtlijn, in strijd met het advies van haar eigen raadgevende organen, indien noodzakelijk een beroep wegens nalaten, als geregeld in artikel 169 van het EG-Verdrag, moeten indienen.

Het standpunt van de Commissie wijkt af van dat van het Europees Parlement en heeft tot gevolg dat communautaire richtlijnen die gericht zijn op verwezenlijking van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot arbeidsmarkt, opleiding en promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden, verder kunnen worden geschonden. Kan de Commissie mededelen hoe zij dit standpunt motiveert?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(6 december 1995)

De indiener van het verzoekschrift verklaart dat de „Banco Commercial Português” slechts 22 vrouwen in dienst heeft tegen 2 946 mannelijke werknemers en dat deze cijfers in voldoende mate aantonen dat er bij de aanwerving sprake is van discriminatie op grond van geslacht in de zin van Richtlijn 76/207/EEG.

De Commissie heeft zich in augustus 1991 tot de Portugese overheid gewend voor een reactie op deze zaak. In haar antwoord van januari 1992 heeft de Portugese overheid de Commissie laten weten dat zij niet in staat was in deze zaak tussenbeide te komen, aangezien er geen bewijs was geleverd voor de genoemde discriminatie.

Na diepgaande analyse van de feiten heeft de Commissie geen juridische basis kunnen vinden om tussenkomst te rechtvaardigen.

De Commissie verzoekschriften van het Parlement heeft het verzoekschrift in september 1992 onderzocht en heeft besloten de Juridische Dienst van het Parlement om advies te vragen, dat in juli 1993 is uitgebracht. Dit advies herinnert eraan dat de bank in kwestie een privé-onderneming is en dat Richtlijn 76/207/EEG correct is omgezet in Portugees recht bij Decreet nr. 329/79. Het advies concludeert echter dat het beroep wegens niet-nakoming (artikel 169 van het EG-verdrag) het enige middel is waarvan de Commissie gebruik zou moeten maken om op communautair niveau tussenbeide te komen, aangezien de passiviteit van de Portugese overheid ten opzichte van de niet-naleving van de communautaire richtlijn in dit geval een niet-nakoming van het communautaire recht zou betekenen.

Tijdens de vergadering van de Commissie verzoekschriften van 22 november 1993 heeft de Commissie deze argumentatie afgewezen door erop te wijzen dat de Commissie de Lid-Staat pas door middel van de procedure volgens artikel 169 van het EG-verdrag kan manen zijn communautaire verplichtingen na te komen, wanneer de overtreding is begaan door deze Lid-Staat zelf. In het onderhavige geval is de overtreding niet vastgesteld, aangezien dan op zijn minst bekend zou moeten zijn hoeveel vrouwelijke sollicitanten zijn gepasseerd voor door de bank aangeboden banen. Bovendien zou de overtreding, ook al zou ze vaststaan, begaan zijn door een privé-onderneming. De Commissie is van mening dat Portugal niet verantwoordelijk kan worden gehouden voor het discriminatoire gedrag van zijn privé-ondernemingen en vindt bijgevolg dat het niet tussenbeide komen van de Portugese overheid geen inbreuk op het communautaire recht is. Daarentegen is het de verantwoordelijkheid van de Portugese burgers die zich benadeeld voelen via de rechter aanspraak te maken op de rechten die hun door Richtlijn 76/207/EEG zijn toegekend, gelet op het feit dat deze correct in hun nationale recht is omgezet.

Op grond van deze duidelijke en definitieve stellingname heeft de Commissie geconcludeerd dat het verzoekschrift in kwestie ongegrond is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2692/95

van José Valverde López (PPE)

aan de Commissie

(4 oktober 1995)

(96/C 51/73)

Betreft: Omzetting richtlijn inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het in de handel brengen van aquicultuurdieren en cultuurprodukten

Kan de Commissie mededelen of de Spaanse Regering Richtlijn 91/67/EEG ⁽¹⁾ inzake veterinairerechtelijke voor-

schriften voor het in de handel brengen van aquicultuurdieren en -produkten in nationale wetgeving heeft omgezet?

(¹) PB nr. L 46 van 19. 2. 1991, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2694/95

van José Valverde López (PPE)

aan de Commissie

(4 oktober 1995)

(96/C 51/74)

Betreft: Omzetting richtlijn betreffende het in de handel brengen van gewasbeschermingsmiddelen in Spanje

Kan de Commissie mededelen of de Spaanse Regering Richtlijn 91/414/EEG (¹) betreffende het in de handel brengen van gewasbeschermingsmiddelen in nationale wetgeving heeft omgezet?

(¹) PB nr. L 230 van 19. 8. 1991, blz. 1.

Gecombineerd antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2692/95 en E-2694/95
(6 november 1995)

De Richtlijnen 91/67/EEG en 91/414/EEG zijn in Spaans recht omgezet en de betrokken Spaanse maatregelen zijn aan de Commissie medegedeeld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2697/95

van José Valverde López (PPE)

aan de Commissie

(4 oktober 1995)

(96/C 51/75)

Betreft: Omzetting richtlijn voorwaarden voor fruitgewassen en teeltmateriaal in Spanje

Kan de Commissie mededelen of de Spaanse Regering Richtlijn 93/48/EEG (¹) tot vaststelling van het schema met de voorwaarden waaraan de fruitgewassen die voor de fruitteelt worden gebruikt en teeltmateriaal daarvan overeenkomstig Richtlijn 92/34/EEG van de Raad moeten voldoen, in nationale wetgeving heeft omgezet?

(¹) PB nr. L 250 van 7. 10. 1993, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie
(16 november 1995)

In juni 1995 heeft Spanje de Commissie de maatregelen meegedeeld die het ter uitvoering van Richtlijn 93/48/EEG

heeft vastgesteld. De nationale wetgeving voorziet in de vaststelling van de schema's met de voorwaarden waaraan fruitgewassen voor de fruitteelt en teeltmateriaal daarvan moeten voldoen, zoals is bepaald in artikel 4 van Richtlijn 92/34/EEG van de Raad (¹).

(¹) PB nr. L 157 van 10. 6. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2702/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(4 oktober 1995)

(96/C 51/76)

Betreft: Jachthaven bij Ayi Charalambis op Mykonos

Op het eiland Mykonos wil men bij Ayi Charalambis, een wijk van de hoofdstad, een jachthaven aanleggen. Volgens klachten van meer dan 800 burgers „wordt met deze jachthaven de reeds overbelaste, qua architectuur beschermde, stad ontoelaatbaar aangetast op het gebied van het milieu (afvalwater, vervoer van brandstoffen, bevoorrading) en van ruimtelijke ordening (aantasting van het natuurlijke en stedenbouwkundige uiterlijk en van de mariene omgeving)”. Een jachthaven bij Ayi Charalambis zal door het tweede communautair bestek worden gefinancierd; de aanbesteding is op handen.

1. Is er een milieu-effectrapportage opgesteld aan de hand van de bijzonder strikte voorschriften die vereist zijn voor een plaats met mondiale toeristische uitstraling zoals Mykonos, waar de fraaie bebouwing de voorname trekpleister vormt, een en ander gezien tegen de achtergrond van de overbelasting die reeds bestaat in deze traditionele stad?
2. Zijn er alternatieve oplossingen onderzocht, en zo ja, waarom is gekozen voor Ayi Charalambis en zijn de andere mogelijkheden verworpen?
3. Kan de Commissie in samenwerking met de Griekse autoriteiten nagaan of een jachthaven voor overwintering, bevoorrading en reparaties kan worden opgenomen in de nieuwe haven van Tourlos (zoals in het onderzoek van Avgoustinos wordt opgesteld, Griekse Bank voor industriële ontwikkeling, 1993), zodat het eiland een grote moderne en functionele jachthaven kan krijgen met vooruitzichten op de lange termijn en met de mogelijkheid ook toeristen met hoge inkomens te gerieven, waarbij tegelijkertijd zijn traditionele karakter wordt geëerbiedigd, met als gevolg dat het „Spanje-effect” vermeden kan worden en Mykonos een van de unieke vakantie-eilanden blijft met een Europese en internationale uitstraling?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2703/95**van Mihail Papayannakis (GUE/NGL)****aan de Commissie***(6 oktober 1995)**(96/C 51/77)*

Betreft: Aanleg van een jachthaven bij Ayi Charalambis op Mykonos

Volgens een protestbrief van 845 inwoners van Mykonos zal op 24 oktober 1995 de aanleg van een jachthaven bij Ayi Charalambis (een wijk van de hoofdstad Mykonos) worden aanbesteed.

Met deze jachthaven zou de reeds overbelaste hoofdstad van Mykonos, die onder monumentenzorg valt, ontoelaatbaar worden belast, met velerlei gevolgen voor het milieu (afvalwater, vervoer van brandstoffen, bevoorrading, transport enz.) en voor de ruimtelijke ordening (aantasting op grote schaal van het natuurlijk en architectonisch landschap).

De keuze van Ayi Charalambis toont het fragmentarische, ongeorganiseerde en ondoeltreffende karakter van de nationale toeristische industrie aan.

Er bestaan vooruitzichten en een vergunning voor de aanleg van een grote jachthaven, voor reparatie en overwintering, bij Tourlos op Mykonos.

Tevens is er sprake van hevige protesten van de burgerij van Mykonos en van ecologische organisaties tegen een jachthaven bij Ayi Charalambis.

Voorts wordt in proefschriften en onderzoeken van experts van de Egeïsche Universiteit zowel de inhoud als de strekking van dit bijeengeraapte ontwikkelingsmodel afgewezen.

Tenslotte wordt de aanleg van de jachthaven met ruimte voor 240 jachten door het ROP voor de Zuid-Egeïsche Zee (tweede communautaire bestek) gefinancierd voor een bedrag van 2,5 miljard drachme.

Kan de Commissie met het oog op het bovenstaande meedelen of de noodzakelijke milieu-effectrapportage is opgesteld en overeenkomstig Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ tijdig openbaar is gemaakt; kan zij tevens aangeven hoe zij in het kader van haar bevoegdheden denkt op te treden, zodat de bouw van de jachthaven bij Ayi Charalambis wordt afgewend en voor de reeds goedgekeurde alternatieve

oplossing in Tourlos wordt gekozen, welke laatste overigens door hetzelfde programma wordt gefinancierd?

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

Gecombineerd antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie**op de schriftelijke vragen E-2702/95 en E-2703/95***(22 november 1995)*

Op dit ogenblik is voor het project in Tourlos of dat in Ayi Charalambis geen communautaire cofinanciering toegezegd.

Het project in Tourlos heeft uitsluitend betrekking op een haven en werd voorgesteld in het kader van het operationeel vervoerprogramma 1994—1999 (een onderdeel van het communautair bestek voor Griekenland, 1994—1999). De Commissie gaat nu na welke havens prioritair moeten worden opgenomen in het vorengenoemde programma of in het operationeel programma voor de zuidelijke Egeïsche Zee, 1994—1999. Daartoe heeft de Commissie een studie gefinancierd en zij heeft de Griekse autoriteiten in een brief gevraagd het Tourlos-project nader toe te lichten.

De Griekse autoriteiten hebben geen formele aanvraag ingediend voor cofinanciering van het jachthavenproject in Ayi Charalambis. Mochten ze dit wel doen, dan zal de Commissie de zaak onderzoeken. Het project kan namelijk niet worden gefinancierd zolang het niet uitvoerig is onderzocht, ook qua uitvoerbaarheid en wat de gevolgen voor het milieu betreft.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2708/95**van Stephen Hughes (PSE)****aan de Commissie***(6 oktober 1995)**(96/C 51/78)*

Betreft: Communautaire initiatieven — Urban

Kan de Commissie naar aanleiding van schriftelijke vraag E-593/95 ⁽¹⁾ meedelen hoeveel aanvragen er in het kader van het Urban-initiatief zijn ingediend door het Verenigd Koninkrijk, of er vooruitgang is geboekt bij de goedkeuring van deze initiatieven en wanneer ze de resultaten van haar onderhandelingen met de Britse autoriteiten zal publiceren?

⁽¹⁾ PB nr. C 196 van 31. 7. 1995, blz. 39.

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**
(3 november 1995)

Het Urban-programma voor Noord-Ierland is op 27 februari 1995 goedgekeurd.

Wat Engeland, Schotland en Wales betreft, hebben de Britse autoriteiten het aantal stedelijke gebieden waarvoor een programma is ingediend, op verzoek van de Commissie beperkt tot 14.

Bij de procedure om deze 14 programma's goed te keuren is aanzienlijke vooruitgang geboekt. Er zijn vergaderingen gehouden met partners in elk gebied en met de nationale autoriteiten. De Commissie wacht nog op een definitief voorstel van de Britse autoriteiten voor de verdeling van de financiële middelen uit de Structuurfondsen over de 14 gebieden. Zij wacht ook nog op herziene versies van de programma's waarin rekening is gehouden met de resultaten van de besprekingen. De Commissie hoopt deze Urban-programma's vóór het einde van het jaar te kunnen goedkeuren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2714/95
van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)
aan de Commissie
(6 oktober 1995)
(96/C 51/79)

Betreft: Stillegging van een spoorwegverbindingsproject tussen Ferrol en As Pontes de García Rodríguez

Uit de pers vernemen wij dat de Commissie een project van de Spaanse Regering steunt in het kader waarvan het EFRO 62,5 % van de kosten op zich neemt voor de aanleg van een spoorwegverbinding tussen de haven van Ferrol en de stad As Pontes de García Rodríguez in de provincie La Coruña, Galicië. De bedoeling van de verbinding is steenkool te vervoeren naar de thermische centrale Endesa.

In verband met de stillegging van genoemd project en de dringende noodzaak om het weer op gang te brengen, verzoeken wij de Commissie om de volgende inlichtingen:

Is de Commissie op de hoogte van het project?

Heeft zij een verslag opgesteld waarin voor subsidieverlening gepleit wordt, en voor welk bedrag?

Kan zij de redenen opgeven waarom het project is stilgelegd?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**
(3 november 1995)

Het betrokken project is de Commissie op dit moment niet bekend. Het is niet aan haar voorgelegd met het oog op een eventuele medefinanciering door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2720/95
van Mathias Reichhold (NI)
aan de Commissie
(6 oktober 1995)
(96/C 51/80)

Betreft: Dubbele heffing van tolgeld in Oostenrijk: overtreding van de communautaire mededingingsregels

De Oostenrijkse minister van Vervoer Ditz overweegt naast de bestaande tolgelden voor tunnels een algemeen tolgeldvignet in te voeren.

Is deze maatregel die vooral voor het MKB in Kärnten, Tirol, Beieren en Noord-Italië een buitensporige belasting betekent, in strijd met de communautaire mededingingsregels?

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**
(9 november 1995)

Aangezien het in dit stadium een project betreft dat tot dusverre niet door de Oostenrijkse Regering is goedgekeurd en waarvan niet alle details bekend zijn, zou het voorbarig zijn om nu al een oordeel te vellen over de mate waarin de beoogde maatregelen verenigbaar zijn met het Gemeenschapsrecht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2727/95
van Christoph Konrad (PPE)
aan de Commissie
(6 oktober 1995)
(96/C 51/81)

Betreft: Tenuitvoerlegging van de overeenkomst van 9 februari 1994 over het heffen van tolgeld voor het gebruik van bepaalde wegen met zware bedrijfsvoertuigen en van Richtlijn 93/89/EEG over belasting en tolgeld

Kan de Commissie mededelen,

1. of haar gevallen bekend zijn die erop wijzen dat de overeenkomst van 9 februari 1992 over het heffen van

tolgeld voor het gebruik van bepaalde wegen met zware bedrijfsvoertuigen en Richtlijn 93/89/EEG ⁽¹⁾ betreffende belastingen en tolgeld niet juist werden toegepast,

2. of het met name waar is dat genoemde regelingen in sommige Lid-Staten niet, zoals was overeengekomen, op 1 januari 1995, maar deels na dit tijdstip of nog helemaal niet in werking zijn getreden, en
3. of zij er aanwijzingen voor heeft dat de Lid-Staten, in strijd met de bepalingen van artikel 92 van het EEG-Verdrag, rechtstreeks of indirect compensaties hebben verleend voor de op hun onderdanen geheven belastingen (o.a. door verlaging van de motorvoertuigenbelasting voor de door deze regelingen getroffen voertuigen)?

(¹) PB nr. L 279 van 12. 11. 1993, blz. 32.

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie
(15 november 1995)**

1. Tot op heden hebben Denemarken, Duitsland, Griekenland, Spanje, Luxemburg, Portugal en het Verenigd Koninkrijk aan de Commissie de nationale maatregelen tot omzetting van Richtlijn 93/89/EEG medegedeeld. België heeft slechts partiële maatregelen medegedeeld. De Commissie gaat nu na of deze teksten in overeenstemming zijn met de richtlijn. In dit stadium kan niet worden vooruitgegaan op de resultaten van deze analyse.

Aangezien de Gemeenschap geen partij is bij de overeenkomst van 9 februari 1994, een internationale conventie tussen vijf Lid-Staten, is de Commissie niet in staat de juiste toepassing van de bepalingen van deze conventie te waarborgen zoals dit bij communautaire voorschriften het geval is. Zij onderzoekt echter wel of de nationale maatregelen overeenstemmen met de richtlijn. De Commissie is niet op de hoogte van gevallen waarin de overeenkomst niet volgens de voorschriften zou worden toegepast, ook al bestaan er zekere verschillen tussen de interpretaties van bepaalde Lid-Staten.

2. Zoals hoger vermeld, hebben sommige Lid-Staten de Commissie nog niet op de hoogte gebracht van de voorschriften die zij ter uitvoering van de richtlijn hebben aangenomen. Dat betekent dat de Commissie niet weet of die Lid-Staten de desbetreffende voorschriften per 1 januari 1995 geheel of gedeeltelijk ten uitvoer hebben gelegd. De Commissie heeft die Lid-Staten verzocht haar op de hoogte te brengen. In voorkomend geval zal zij een onderzoek instellen in het kader van artikel 169 van het EG-Verdrag.

3. Het onderzoek naar de overeenstemming van de directe en indirecte compensaties met het Verdrag kadert in de ruimere analyse van de conformiteit van de nationale maatregelen.

Een verlaging van de motorvoertuigenbelasting vormt op zich geen inbreuk op het Gemeenschapsrecht op voorwaarde dat het in de richtlijn vastgestelde minimumpercentage wordt gerespecteerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2734/95

van Cristiana Muscardini (NI)

aan de Commissie

(6 oktober 1995)

(96/C 51/82)

Betreft: Herstructurering informatica-industrie Olivetti

Ondanks de door de Italiaanse Staat gesteunde initiatieven van de afgelopen jaren ten gunste van de groep Olivetti en de daarmee verbonden ondernemingen is men er zeker niet in geslaagd duizenden werknemers te beschermen tegen het verlies van hun arbeidsplaats; integendeel, het aantal werknemers bij de groep Ivrea is van 53 000 in 1990 (waarvan 27 000 in Italië) gedaald tot 41 000 in 1992 (waarvan 20 000 in Italië), met een overschot aan personeel dat in 1992 alleen in Italië al 2 500 bedroeg en met een verlies van 650 miljard lire.

Tekorten die te wijten zijn aan slecht beheer, zoals in het geval Olivetti, mogen niet gedekt worden door onttrekking van middelen aan de staatskas via op zijn minst gezegd handige manoeuvres.

1. Is de Commissie bereid een richtlijn op te stellen waarin de balans van de Europese informaticamarkt wordt opgemaakt en de oorzaken van de crisis worden vastgesteld?
2. Is de Commissie bereid een onderzoek in te stellen naar de informaticamarkt in Italië om na te gaan welke mogelijkheden er bestaan voor een positieve ontwikkeling ervan?
3. Is de Commissie bereid een uitgebreide studie te laten verrichten om na te gaan of de door de groep De Benedetti verkregen financieringen, zowel in Italië als in Europa, inderdaad aangewend zijn voor het doel waarvoor zij waren bestemd?
4. Is de Commissie bereid een richtlijn op te stellen voor het behoud van de duizenden arbeidsplaatsen bij Olivetti die thans mede gezien het onkundige beheer op het spel staan?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(23 november 1995)

De Commissie beschouwt de sector informatietechnologie niet alleen als een belangrijk onderdeel van de Europese industrie, maar ook als een essentieel element van de ontwikkeling van de informatiemaatschappij.

De economische crisis en de achteruitgang van de investeringen van het begin van de jaren negentig hebben, te zamen met een aanzienlijke prijsdaling en intensieve concurrentie, geleid tot verliezen bij een groot aantal informatiebedrijven en deze bedrijven gedwongen tot pijnlijke herstructureringsingrepen. Uit een analyse van de markt blijkt dat in deze sector, na een dieptepunt in 1993, in 1994 het herstel is ingezet, dat zich ook in 1995 voortzet. In Europa verloopt dit herstel echter trager dan in de Verenigde Staten.

De Commissie heeft verschillende initiatieven, waaronder een globaal actieprogramma (Europe's way to the information society), genomen ter voorbereiding van het kader voor de wetgeving en de markt dat noodzakelijk is voor de ontwikkeling van de informatiemaatschappij en ter bevordering van de ontwikkeling van nieuwe toepassingen.

Met de richtsnoeren voor het communautaire industriebeleid wordt beoogd een gunstig klimaat te scheppen voor alle vormen van economische bedrijvigheid en de particuliere investeringen te stimuleren, echter zonder rechtstreeks sectorieel ingrijpen.

De statistieken met betrekking tot deze sector wijzen erop dat de huidige groei van de sector informatietechnologie zich niet in alle Lid-Staten in hetzelfde tempo voltrekt: de groei is groter in de Noordse landen en in Groot-Brittannië en blijft achter bij het gemiddelde in de zuidelijke Lid-Staten, met inbegrip van Italië. De Commissie is van mening dat, in het bijzonder in Italië, al het mogelijke moet worden gedaan om de markten zoveel mogelijk open te stellen en de liberalisering van telecommunicatiediensten en -infrastructuur te bespoedigen, teneinde de marktkrachten te mobiliseren en de particuliere investeringen te stimuleren.

Afgezien van de onmiddellijk als zodanig herkenbare overheidsmaatregelen ten gunste van de groep Olivetti is de Commissie niet op de hoogte van alle steun die deze onderneming in Italië of in andere Lid-Staten heeft ontvangen. Dit is te wijten aan het feit dat de onderneming een beroep kan doen op zowel algemene regelingen, die openstaan voor alle ondernemingen in een Lid-Staat, als op steun krachtens horizontale of regionale steunregelingen welke zijn goedgekeurd door de Commissie en in het kader en uit hoofde waarvan de Lid-Staten vrij zijn steun te verlenen zonder deze afzonderlijk bij de Commissie aan te melden.

Wat de controle op de aanwending van door een onderneming ontvangen financiering betreft, werkt de Commissie samen met de Lid-Staten. Over het algemeen dienen de begunstigde ondernemingen, ongeacht of het nationale of communautaire steun betreft, periodiek verslag uit te brengen over het verloop van het project waarvoor zij financiële steun hebben ontvangen. Voor de hogerge-noemde gevallen betreft het O & O-programma's waarvoor de uitbetaling van de subsidies bepaald wordt door de bevindingen van het ministerie dat belast is met de controle op de voortgang van het project of, in het geval van communautaire programma's, van de Commissie.

De Commissie is momenteel niet op de hoogte van gevallen waarin openbare middelen op onjuiste wijze zijn aangewend voor andere dan de goedgekeurde doelstellingen. Als het geachte Parlements lid echter op de hoogte is van exacte feiten, is de Commissie bereid op basis daarvan een onderzoek in te stellen (naam van de betrokken onderneming, bedrag van de financiering en overheidsinstantie die de steun uitkeert, datum van de uitbetaling, oorspronkelijk voorziene en daadwerkelijke aanwending).

De initiatieven die gericht zijn op het behoud van arbeidsplaatsen, die ten gevolge van de slechte positie van een onderneming dreigen te verdwijnen, zijn over het algemeen nationaal van aard en bestemd voor afzonderlijke ondernemingen. Deze initiatieven hangen samen met herstructureringsmaatregelen. Deze plannen omvatten vaak staatssteun.

Indien dit het geval is, dienen deze voorafgaand bij de Commissie te worden aangemeld teneinde haar in staat te stellen zich uit te spreken over de verenigbaarheid ervan met het Verdrag. Tot op heden is bij de Commissie geen herstructureringsplan voor de onderneming Olivetti ingediend.

Met betrekking tot de collectieve ontslagen van werknemers zij het geachte Parlements lid verwezen naar Richtlijn 92/56/EEG van de Raad van 24 juni 1992 houdende wijziging van Richtlijn 75/129/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgeving van de Lid-Staten betreffende collectieve ontslagen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2743/95

van Florus Wijsenbeek (ELDR)

aan de Commissie

(12 oktober 1995)

(96/C 51/83)

Betreft: TIR-carnet

Is het de Commissie bekend dat het systeem van de TIR-zone enkele ernstige tekortkomingen vertoont, waardoor de afhandelende organisatie IRU (International Road Union) in ernstige moeilijkheden is komen te verkeren?

Beseft de Commissie dat het systeem in ernstige mate fraudegevoelig is, omdat de borg die betaald moet worden door de vervoerders in geen verhouding staat tot de inklaringskosten van met name accijnsgoederen?

Acht de Commissie zich geroepen op enigerlei wijze voor dit probleem een oplossing te vinden, bijvoorbeeld door de verplichting van controle aan de buitengrens en hernieuwd onder zegel afsluiten van lading van vervoer buiten de Unie?

Zou de Commissie een voorstel kunnen doen om daarbij voor accijnsgoederen een zodanig systeem te ontwerpen dat het de moeite niet meer loont om goederen niet in te klaren? Zo ja, hoe denkt de Commissie deze maatregelen voor te stellen c.q. in te voeren? Zo neen, waarom acht de Commissie zich niet geroepen hier iets aan te doen?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(22 november 1995)

De Commissie is zich bewust van de ernstige problemen die zich op dit ogenblik in het kader van de internationale doorvoerregeling (TIR) voordoen, en van de fraude die vooral met betrekking tot het vervoer van produkten waarop zeer hoge accijnsheffingen toepasselijk zijn, wordt gepleegd. Naar aanleiding van de toename van het aantal fraudegevallen betreffende tabak en alcohol werd het gebruik van het carnet TIR „Tabak-Alcohol” opgeschort en kan het vervoer van die produkten nu niet meer in het kader van de TIR-regeling plaatshebben.

Teneinde de TIR-regeling te kunnen handhaven, heeft de Gemeenschap haar goedkeuring gehecht aan Resolutie nr. 49 van 3 maart 1995 van de EEG/VN-werkgroep belast met douanevraagstukken op vervoergebied, die onmiddellijk is ingegaan. Die resolutie voorziet in maatregelen op korte termijn met het oog op de degelijkheid en de doeltreffende werking van de TIR-regeling ⁽¹⁾. In de resolutie wordt met name aangedrongen op de toepassing van artikel 38 van de TIR-overeenkomst, waarin wordt voorzien in de mogelijkheid om iedere persoon die zich aan ernstige inbreuken op de douanewetgeving schuldig heeft gemaakt, van de toepassing van de TIR-regeling uit te sluiten.

Overigens dient eraan te worden herinnerd dat de verzegeling van de vervoermiddelen bij de aanvang van het TIR-vervoer een van de essentiële elementen van de TIR-regeling vormt.

De Commissie is van plan om, in intensieve samenwerking met de Lid-Staten en de voor de TIR-regeling verantwoordelijke internationale instanties, zich verder bezig te houden met een algemene herziening van de TIR-overeenkomst en daarbij vooral aandacht te besteden aan het degelijker doen functioneren van het TIR-systeem en van de internationale zekerheidstelling, vooral met betrekking tot de gevoelige producten.

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 8. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2745/95

van Jannis Sakellariou (PSE)

aan de Commissie

(12 oktober 1995)

(96/C 51/84)

Betreft: Verandering van vestigingsplaats van industriële ondernemingen door de steunverlening van de Europese Unie

1. Is de Commissie zich ervan bewust dat industriële ondernemingen die, daartoe aangemoedigd door de mogelijkheid steun te ontvangen uit de Structuurfondsen van de Europese Unie, voornemens zijn in Ierland te investeren en inderdaad ten uitvoer te leggen, daarna niet zelden (waarschijnlijk door de lagere met de produktie en de lonen verbonden indirecte kosten in Ierland) hun oorspronkelijke vestigingsplaats in de Duitse Bondsrepubliek „afwikkelende”?
2. Is het de Commissie bekend dat zulks gebeurd is bij de American Home Productions Cooperation of de firma Wyeth in Wolfrahtshausen (Beieren)?
3. Acht de Commissie dergelijke praktijken in de geest van de steunverlening uit de Structuurfondsen wenselijk of in de zin van de steun aan investeringen overeenkomstig doelstelling 1? Is de Commissie ook niet van mening dat het hier in feite om een misbruik van EU-steun gaat?

4. Wat denkt de Commissie hiertegen te doen? Voor het geval zij niets denkt te ondernemen, om welke redenen?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies

namens de Commissie

(10 november 1995)

De Commissie verzamelt bij de betrokken instanties de nodige inlichtingen om de vragen van het geachte Parlementslid te kunnen beantwoorden. De Commissie zal niet nalaten het geachte Parlementslid in kennis te stellen van het resultaat van haar naspeuringen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2748/95

van Mark Watts (PSE)

aan de Commissie

(12 oktober 1995)

(96/C 51/85)

Betreft: Telematica in de vervoersector

Kan de Commissie, gelet op het feit dat veiligheid een van de voornaamste doelstellingen is in het kader van de telematica in de vervoersector en mede in het licht van de evaluatie door DG XIII Vervoer van de voorstellen voor de eerste ronde van het vierde kaderprogramma, een antwoord geven op de volgende vragen:

1. Hoeveel projecten die vermindering van het aantal verkeersslachtoffers tot voornaamste doel hebben, werden toegekend?
2. Welke veiligheidsproblemen worden in het kader deze projecten bestudeerd?
3. Welk percentage van het totale budget voor de sector telematica in het vervoer moet aan deze veiligheidsprojecten worden besteed?

Antwoord van de heer Bangemann

namens de Commissie

(15 november 1995)

Naar aanleiding van de eerste uitnodiging tot het indienen van voorstellen werd steun toegekend aan acht telematicavoorstellen die hoofdzakelijk betrekking hebben op werkzaamheden op het gebied van verkeersveiligheid. Verwacht wordt dat de daaruit voortvloeiende projecten eind 1995 of begin 1996 zullen starten.

Een aanzienlijk aantal andere projecten heeft betrekking op verhoogde mobiliteit en het gebruik van het openbaar vervoer en zal dus een belangrijke weerslag hebben op de vermindering van het aantal verkeersslachtoffers. Nog andere projecten gaan in op veiligheidsaspecten van het openbaar vervoer.

In de acht projecten komen de volgende onderwerpen aan bod:

- ondersteuning en waarschuwing van de bestuurder, betreffende de beheersing van het voertuig ten aanzien van onderlinge afstand, traject, aanbevolen snelheid en snelheidsbeperkingen en de mens-machine-interactie van ingebouwde apparatuur,
- toezicht op de toestand van de bestuurder en waarschuwing om potentieel gevaarlijke situaties zoals slaperigheid, vermoeidheid en gezondheidsproblemen te detecteren,
- beheersing van het voertuig in noodsituaties met inbegrip van veilige automatische besturing en het tot stilstand brengen van de auto,
- automatische en handbediende noodoproepen en waarschuwingen voor het omringende verkeer in geval van nood,
- bijzondere behoeften van ouderen en mindervaliden,
- automatisch opsporen van incidenten.

De steun die voor deze projecten werd uitgetrokken, vertegenwoordigt 21 % van het totale bedrag voor telematica in de vervoersector. In dit cijfer zijn de bijdragen van werkzaamheden op veiligheidsgebied van andere projecten niet inbegrepen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2762/95

van Edouard des Places (EDN)

aan de Commissie

(3 oktober 1995)

(96/C 51/86)

Betreft: Europese regeling voor schape- en geitenvlees en premierechten

Het houden van schapen en geiten speelt een belangrijke rol bij de instandhouding van het landelijk gebied in de armste regio's van de Europese Unie.

In Verordening (EEG) nr. 3567/92 ⁽¹⁾ is de huidige regeling voor de premierechten in deze sectoren vastgelegd.

Het blijkt dat strikte toepassing van de in de artikelen 6 en 7 van deze verordening vastgestelde drempels de mogelijkheden beperkt voor het overdragen of afstaan van niet gebruikte of niet volledig gebruikte premierechten; hierdoor ontstaan „dode” quota die gedurende een bepaalde tijd heel goed door naburige producenten zouden kunnen worden gebruikt.

Verder beperkt artikel 11 van deze verordening de mogelijkheden voor overdracht van rechten uit de nationale reserve.

Door harmonisering van de procedures en termijnen voor het indienen van de verklaringen in verband met de compenserende premie en van de vraag naar en het aanbod van definitieve of tijdelijke premierechten (artikelen 7 en 9

van de verordening) zou een objectieve analyse van de toewijzing van de rechten mogelijk zijn.

Overweegt de Commissie het Parlement een versoepeling van Verordening (EEG) nr. 3567/92 voor te stellen waarmee deze problemen kunnen worden opgelost?

⁽¹⁾ PB nr. L 362 van 11. 12. 1992, blz. 41.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(24 oktober 1995)

De Commissie is zich ervan bewust dat met de communautaire regeling inzake de rechten op premies voor ooien en geiten niet kan worden voorkomen dat sommige rechten ongebruikt blijven of onderbenut worden. Dit houdt verband met het feit dat de toekenning op bepaalde voorwaarden van premierechten aan de producenten voor dezen niet de verplichting meebrengt om deze rechten voor 100 % te gebruiken, zulks om een kuddebeheer in het licht van de ontwikkeling van de natuurlijke en economische omstandigheden mogelijk te maken.

De Commissie heeft echter wel bepalingen met betrekking tot niet-gebruikte rechten vastgesteld. Zo is bepaald dat, als een producent gedurende twee opeenvolgende verkoopseizoenen minder dan 50 % van zijn rechten gebuikt, het in het laatste verkoopseizoen niet-gebruikte deel aan de nationale reserve wordt toegevoerd behalve in naar behoren gemotiveerde uitzonderingsgevallen. Dit draagt ertoe bij dat „dode” rechten beschikbaar worden gesteld door definitieve of tijdelijke overdracht aan andere producenten.

Om de mobiliteit van „dode” rechten nog te vergroten heeft de Commissie echter onlangs beslist dat de producenten vanaf het verkoopseizoen 1996 elk jaar ten minste 70 % van hun rechten zullen moeten gebruiken. Gebruiken zij een kleiner deel, dan zal het niet-gebruikte deel worden toegevoegd aan de nationale reserve.

De door het geachte Parlementslid genoemde drempels zijn ingevoerd om administratieve redenen. De bedoeling is te voorkomen dat de nationale overheidsdiensten te veel werk krijgen door talrijke aanmeldingen van de overdracht van premierechten voor een gering aantal dieren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2763/95

van Vassilis Ephremidis (GUE/NGL)

aan de Commissie

(3 oktober 1995)

(96/C 51/87)

Betreft: Afschaffing van het melkquotum voor Griekenland

De Europese Unie heeft voor Griekenland een melkquotum van 625 000 ton vastgesteld. Dit is niet in overeenstemming

met de produktiemogelijkheden van de Griekse veeteelt — die veel groter zijn — en heeft tot gevolg dat de Griekse veetelers boeten krijgen opgelegd en dat er grote hoeveelheden verse melk in Griekenland worden ingevoerd. De drastische daling van de melkprijs voor de producent en de sterke stijging van de produktiekosten hebben, in combinatie met de negatieve gevolgen van de GATT, een rampzalige uitwerking op het inkomen en de levensstandaard van de Griekse veetelers.

Kan de Commissie meedelen of zij van plan is het genoemde discriminerende quotum voor Griekenland af te schaffen, overwegende dat het land een sterk tekort aan verse melk heeft en slechts 60 % van de behoeften kan dekken; zo niet, kan zij dan dit quotum tenminste optrekken tot het capaciteitsniveau van de Griekse veeteelt en tegelijkertijd de besluiten voor medeverantwoordelijkheidsboeten voor de veetelers intrekken en maatregelen voor steun, modernisering en ontwikkeling van deze branche treffen?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(7 november 1995)

De referentiehoeveelheden per Lid-Staat zijn vastgesteld op basis van de produktie van koemelk in het verleden. Andere factoren, zoals het produktievermogen van elke Lid-Staat of de zelfvoorzieningsgraad, zijn bij de berekening van de referentiehoeveelheid niet in aanmerking genomen. Gewezen dient echter te worden op het enorme belang van de schapen- en geitenhouderij voor de produktie van melkprodukten in Griekenland. De produktie van schape- en geitemelk is in dit land 70 % groter dan die van koemelk en voor schape- en geitemelk geldt geen enkele produktiebeperking.

De bijzondere situatie op de Griekse markt, vooral wat de problemen inzake de voorziening met consumptiemelk betreft, is door de Commissie herhaaldelijk bestudeerd en daarover zijn verslagen aan de Raad uitgebracht ⁽¹⁾. In 1995/1996 heeft de Raad een verhoging van het Griekse quotum met 100 000 ton definitief goedgekeurd. Deze verhoging was al sinds 1993/1994 voorlopig toegekend. Als gevolg daarvan zijn de melkleveranties in Griekenland gestegen van 549 000 ton in 1992 tot 562 800 ton in 1993, 601 500 ton in 1994 en 633 300 ton in 1995. Het is mogelijk dat deze stijging van de melkproduktie heeft geleid tot een geringe daling van de aan de producenten betaalde melkprijs, die echter nog steeds de hoogste van de Gemeenschap is. Voorts worden de moeilijkheden bij de voorziening met consumptiemelk voor een deel toegeschreven aan de stijging van de produktie van uit koemelk vervaardigde kaas. Mede in verband met deze stijging hebben de Commissie en de Raad bij de bespreking van het prijzenpakket voor het verkoopseizoen 1995/1996 afwijzend gereageerd op het verzoek het Griekse quotum nogmaals met 125 000 ton te verhogen.

Omdat in Griekenland de totale gegarandeerde hoeveelheid voor het melkprijsjaar 1994/1995 is overschreden, zullen de

Griekse producenten de extra heffing moeten betalen. Om de bovengenoemde reden is het de Commissie niet mogelijk welke wijziging van de desbetreffende regeling dan ook aan de Raad voor te stellen.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 147 def. en doc. COM(94) 64 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2764/95

van Blaise Aldo (UPE)

aan de Commissie

(3 oktober 1995)

(96/C 51/88)

Betreft: De orkaan Luis op de Caraïbische eilanden

De Commissie kent ongetwijfeld de gevolgen van de orkaan Luis die in september de eilanden Guadeloupe en Martinique heeft verwoest, waarbij negen doden zijn gevallen. Volgens de prefect is de volledige bananenproduktie op Guadeloupe en Martinique verloren gegaan. Volgens dezelfde bron is in Guadeloupe 17 à 30 % van de rietsuikerproduktie verloren gegaan. 70 % van de woningen op St. Maarten is verwoest en bijna even zoveel op Saint-Barthélémy. De jachthavens zijn volledig verwoest, evenals de meeste vissershavens in het gebied. Ook de rede van Basse-Terre is volledig verwoest. Het wegnemen heeft zware schade opgelopen en de schade aan het milieu, hoewel deze altijd moeilijker te beoordelen is, is aanzienlijk; het is van belang dat de Commissie hiermee rekening houdt.

Welke maatregelen denkt de Commissie, gezien het bovenstaande, te nemen om hulp te verlenen aan deze regio's die zo vaak door orkanen worden verwoest en die al een aanzienlijke ontwikkelingsachterstand hebben ten opzichte van de andere Europese regio's? Kan de Commissie bij de behandeling van de GMO voor bananen rekening houden met deze buitengewone situatie, door de produktie op de Franse Antillen, met name de produktie van bananenvijgen, niet nog zwaarder te sanctioneren?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(23 oktober 1995)

De Commissie heeft zo snel mogelijk, namelijk al op 13 september, belist om een bedrag van 700 000 ecu uit te trekken voor spoedhulp aan de getroffen bevolking op Guadeloupe. Nadat de storm Iris over Martinique was geraasd, had de Commissie besloten om 500 000 ecu voor spoedhulp aan de getroffen bevolking op dat eiland toe te

kennen. Met deze humanitaire en symbolische spoedhulp wil zij onmiddellijk een tastbaar bewijs van de solidariteit van de Gemeenschap met de burgers in een van de meest afgelegen gebieden van de Unie leveren door hen bij te staan met geldelijke steun of goederen om in de eerste levensbehoeften te voorzien. De hulp is niet bestemd om de materiële schade aan particulier of overheidsbezit te herstellen of te vergoeden.

Overeenkomstig de verordening inzake de gemeenschappelijke marktordening voor bananen mogen de producenten om hun contingent te kunnen opnemen, bananen uit derde landen invoeren.

In het kader van doelstelling 1 (regio's met ontwikkelingsachterstand) heeft de Gemeenschap aan Guadeloupe 345 miljoen ecu en aan Martinique 330 miljoen ecu uit de Structuurfondsen toegekend. Deze bedragen moeten met name bijdragen tot de verbetering van de infrastructuur en de modernisering van de landbouwbedrijven, vooral in de bananensector. Voor Guadeloupe wordt momenteel een wijziging van het in 1994 goedgekeurde programma onderzocht om rekening te houden met de door de twee wervelstormen veroorzaakte schade. Voorts kunnen in het kader van het communautaire initiatief Regis, op grond waarvan binnenkort aan elk van de twee gebieden bijstand ten bedrage van 63,8 miljoen ecu zal worden verleend, maatregelen worden gefinancierd om bepaalde risico's in verband met wervelstormen te voorkomen (verbetering van de installaties, weersvoorspelling, oprichting van een garantiefonds voor door klimaatfactoren aangerichte schade in de bananensector).

Het voor de periode 1994—1999 vastgestelde communautaire programma voor structuurmaatregelen in de visserijsector in Guadeloupe voorziet met name in de verbetering van de infrastructuur van de vissershavens. De op dit gebied, en voor de hele sector, vastgestelde prioriteiten kunnen, in het kader van het partnerschap met de nationale en regionale autoriteiten, worden herzien om bij te dragen in de kosten van investeringen die als gevolg van de door de stormen veroorzaakte schade urgenter zijn geworden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2766/95

van Ioannis Theonas (GUE/NGL)

aan de Commissie

(3 oktober 1995)

(96/C 51/89)

Betreft: Langdurig werklozen in Griekenland in grote moeilijkheden

De langdurig werklozen in Griekenland, wier aantal de laatste tien jaar zeer sterk is toegenomen, hebben met grote

problemen te kampen. Zij komen niet in de werkloosheidsregisters voor omdat zij geen recht op een werkloosheidsuitkering hebben, zij zijn bij geen enkele instantie tegen ziektekosten verzekerd en velen van hen hebben niet lang genoeg gewerkt om recht op een pensioen te hebben. De sociale uitsluiting van deze burgers en hun gezinnen is de bittere realiteit die zij op zijn laatst na één jaar werkloosheid ervaren.

Is de Commissie, zij het bij benadering, op de hoogte van het aantal langdurig werklozen in Griekenland; zijn haar door Griekse instanties programma's voor medefinanciering voorgelegd ter verbetering van de levensomstandigheden en vooral ter verzekering van uitkeringen, medische verzorging en pensioenrechten voor deze personen; welke maatregelen denkt zij in het algemeen te treffen om een antwoord te vinden op de ernstige problemen van deze categorie werklozen die grote moeite hebben het hoofd boven water te houden?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(22 november 1995)

Griekenland was, met Italië en Nederland, een van de slechts drie Lid-Staten waar het aandeel langdurig werklozen in de periode 1987—1990 is gestegen, ondanks een daling van het totale aantal werklozen. In de periode 1990—1994 is dit aandeel verder gestegen, evenals in de meeste andere Lid-Staten. De gegevens in de enquête naar de arbeidskrachten worden beschouwd als een nauwkeurige en vergelijkbare maatstaf voor zowel werkloosheid als langdurige werkloosheid. Dit komt doordat zij zijn afgeleid van enquêtes onder huishoudens en derhalve onafhankelijk zijn van administratieve regels met betrekking tot de registratie als werkloze of het recht op een uitkering.

Volgens de gegevens van Eurostat was de langdurige werkloosheid in Griekenland in 1994 zeer hoog en maakte deze bijna 50 % uit van het totaal aantal werklozen. Meer dan 40 % van de langdurig werklozen is meer dan twee jaar werkloos.

In het kader van het tweede communautair bestek en meer in het bijzonder in het operationele programma voor voortgezette opleiding en ter bevordering van de werkgelegenheid is een maatregel gepland ten bedrage van 141,2 miljoen ecu, die uitsluitend is gericht op de herintegratie van deze werklozen door middel van opleiding in nieuwe bekwaamheden. Bovendien wordt steun verleend bij de indienstneming voor zover ondernemingen werklozen uit die categorie aanwerven voor een periode van tenminste zeven maanden.

Hierbij mag niet uit het oog worden verloren dat de Lid-Staten, wat de werkloosheidsuitkeringen en de toekenning daarvan betreft, vrij zijn hun eigen systeem van

verzekering tegen werkloosheid te organiseren, met de beperking dat het communautaire recht (met name Richtlijn 79/7/EEG ⁽¹⁾) met betrekking tot de gelijke behandeling van mannen en vrouwen in acht moet worden genomen.

⁽¹⁾ PB nr. L 6 van 10. 1. 1979.

omkleed advies hebben ontvangen en voordat de Commissie de zaak nogmaals voor het Hof brengt. Het effect van de procedure van artikel 171 dient daarom niet enkel te worden beoordeeld aan de hand van het aantal verzoekschriften aan het Hof of van het aantal uitspraken van het Hof.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2767/95

van Lilli Gyldenkilde (GUE/NGL)

aan de Commissie

(3 oktober 1995)

(96/C 51/90)

Betreft: Milieu-arrest

De Commissie maakte in juli 1994 bekend, dat zij wegens de gebrekkige naleving van het arrest van het Hof van Justitie op milieugebied voornemens is systematisch gebruik te maken van artikel 171 van het Verdrag. Kan de Commissie in dit verband mededelen welke initiatieven zij ter zake sinds juli 1994 heeft genomen en wanneer zij zaken ter fine van het opleggen van boetes voor het Hof van Justitie zal brengen?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(9 november 1995)

De Commissie voert artikel 171 van het EG-Verdrag uit door middel van een stapsgewijze procedure, bestaande uit een schriftelijke aanmaning, een met redenen omkleed advies en een verzoekschrift aan het Hof van Justitie. Elk van deze stappen gaat gepaard met een beslissing van de Commissie. Een boete kan enkel door een uitspraak van het Hof worden opgelegd, nadat de Commissie de zaak heeft voorgebracht.

Sinds 1994 is voor milieuzaken herhaaldelijk een beroep gedaan op de procedures van artikel 171, maar tot nu toe is geen enkele zaak voor het Hof gebracht. De Commissie overweegt verzoekschriften aan het Hof te richten en boetes te vragen voor de gevallen waarin eerdere procedurestappen geen resultaat hebben opgeleverd.

Er dient te worden opgemerkt dat in de praktijk Lid-Staten dikwijls de betreffende uitspraak van het Hof nakomen nadat ze een schriftelijke aanmaning of een met redenen

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2768/95

van Stanislaw Tillich (PPE)

aan de Commissie

(12 oktober 1995)

(96/C 51/91)

Betreft: Verdeling van de middelen van het programma Synergy voor 1995

Kan de Commissie mededelen hoe de middelen van het programma Synergy in 1995 besteed zijn, en daarbij met name een uitsplitsing geven naar land c.q. landengroep?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(15 november 1995)

De uit hoofde van het programma Synergy per 11 oktober 1995 aangegane betalingsverplichtingen beliepen 6 550 215 ecu. Daarnaast waren er op diezelfde datum voor een bedrag van 4 412 000 ecu ingewachte of in evaluatie zijnde projecten.

De uitsplitsing per regio is als volgt:

(in ecu)

	Projecten waarvoor betalingsver- plichtingen zijn aangegaan	Geplande projecten
Afrika	45 700	—
Latijns-Amerika	1 139 654	80 000
Azië	909 902	400 000
Gemeenschap van onafhanke- lijke Staten, Midden- en Oost- Europa, Zwarte Zee	2 096 591	2 200 000
Middellandse-Zeegebied	1 571 330	1 442 000
Horizontale activiteiten	787 038	290 000
Totaal	6 550 215	4 412 000

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2772/95

van Anne McIntosh (PPE)
aan de Commissie
(12 oktober 1995)
(96/C 51/92)

Betreft: Bescherming van de rechten van de burgers van de Europese Unie

Handel in levende dieren is kennelijk legaal, maar de Commissie moet ook begrijpen dat burgers er recht op hebben op een normale manier te leven.

Het leven van de mensen in Brightlingsea wordt ernstig verstoord door de handel in levende dieren, daar de veetransporten vrijwel langs hun voorraam en in de onmiddellijke nabijheid van de school voorbijkomen.

Wat denkt de Commissie te ondernemen ter bescherming van deze rechten, die de burger immers voor het Europese Hof van Justitie kan doen gelden?

Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie
(14 november 1995)

De Commissie is inderdaad van mening dat de verzending van levende dieren uit het Verenigd Koninkrijk naar andere Lid-Staten via de haven van Brightlingsea legaal is, voor zover daarbij de voorschriften van Richtlijn 91/628/EEG ⁽¹⁾ inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/29/EG ⁽²⁾, in acht genomen worden.

Volgens de Commissie verstoort de aanwezigheid van veewagens op de wegen naar de haven op zich het leven van de plaatselijke bevolking niet meer dan de aanwezigheid van vrachtwagens die andere producten vervoeren.

Uiteraard is het de Commissie bekend dat een deel van het ongemak veroorzaakt werd door demonstranten, die zich tegen het vervoer van dieren naar andere Lid-Staten verzetten en daarbij soms het in de wet vastgelegde recht op vreedzaam protest te buiten zijn gegaan. De verstoring van de openbare orde bij deze incidenten is in de eerste plaats een aangelegenheid die onder de bevoegdheid van de plaatselijke politie en rechtsmacht valt.

Daarom acht de Commissie zich niet gerechtigd om iets ten behoeve van de inwoners van Brightlingsea te ondernemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2783/95

van Honor Funk (PPE)
aan de Commissie
(5 oktober 1995)
(96/C 51/93)

Betreft: Hoogte BTW en voorbelasting op landbouwprodukten in de Lid-Staten van de Europese Unie

De Commissie heeft op 13 december 1994 een voorstel tot wijziging van Richtlijn 77/388/EEG ⁽¹⁾ betreffende de belasting op landbouwprodukten ⁽²⁾ en op 12 juli 1995 een voorstel voor een verordening inzake eventuele verlening van nationale steun ter compensatie van inkomensverliezen in de landbouw als gevolg van koerswijzigingen in andere Lid-Staten ⁽³⁾ ingediend. Op grond van het laatstgenoemde voorstel kunnen bepaalde Lid-Staten nationale steun voor een bepaalde periode verlenen. Een van de mogelijkheden voor de verlening van nationale steun zou een verhoging van het voorbelastingforfait kunnen zijn.

Kan de Commissie mededelen:

1. Welke BTW-tarief thans geldt voor de landbouwprodukten in de Lid-Staten van de Europese Unie?
2. In welke Lid-Staten de voorbelasting c.q. het voorbelastingssysteem wordt toegepast?
3. Welke rechtstreekse invloed de BTW-regeling en eventuele voorbelastingsregelingen voor landbouwprodukten op het inkomen van de boeren heeft?
4. Voor welke land- en tuinbouwprodukten de bestaande BTW-regelingen leiden tot markt- en concurrentiedistorsies tussen twee of meer Lid-Staten van de Europese Unie?

⁽¹⁾ PB nr. L 340 van 11. 12. 1991.

⁽²⁾ PB nr. L 148 van 30. 6. 1995.

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1.

⁽²⁾ Doc. COM(94) 584 (PB nr. C 389 van 31. 12. 1994, blz. 14).

⁽³⁾ Doc. COM(95) 343 (PB nr. C 252 van 28. 9. 1995, blz. 7).

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie
(22 november 1995)**

1. Volgens de informatie van de Lid-Staten worden thans de volgende BTW-tarieven op landbouwprodukten toegepast:

	B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	A	P	FI	S	UK
(¹)	6 12 20,5	25	7 15	8	4 7	5,5 20,6	0 2,5 12,5 21	4 10 16	3	6	10	5 17	12	21	0
(²)	6	25	7	8	7	5,5	12,5	10	3	6	10	5	12	12	17,5
(³)	20,5	25	15	18	16	20,6	21	16	12	17,5	20 12	5	22	25	17,5
(⁴)	20,5	25	7	8	7	5,5	21	19	3	6	10	17	22	25	17,5
(⁵)	6 12	25	7	4 8	7	5,5	0	16	3	6	10	5	22	25	0
(⁶)	20,5	25	15	18	16	20,6	21	19	15	17,5	20	17	22	25	17,5

(¹) = Levensmiddelen (vallen onder artikel 12, lid 3, onder a) en bijlage H bij de Zesde BTW-richtlijn (77/388/EEG)).

(²) = Landbouwprodukten (vallen onder artikel 12, lid 3, onder a) en bijlage H van de Zesde BTW-richtlijn (77/388/EEG)).

(³) = Wijn.

(⁴) = Snijbloemen en sierplanten.

(⁵) = Snijbloemen en planten die bestemd zijn voor de bereiding van levensmiddelen.

(⁶) = Normaal tarief (ter vergelijking).

0 = Nultarief (vrijstelling met teruggaaf van voorbelasting).

2. Alle Lid-Staten, met uitzondering van Denemarken, Zweden en Finland, passen thans een forfaitaire regeling voor landbouwproducenten toe. De forfaitaire compensatiepercentages worden door de Lid-Staten vastgesteld aan de hand van macro-economische statistieken betreffende uitsluitend de forfaitair belaste landbouwers.

3. De forfaitaire regeling kan het inkomen van forfaitair belaste landbouwers op twee manieren beïnvloeden:

- De Lid-Staten die een forfaitaire regeling voor landbouwproducenten toepassen, kunnen de forfaitaire compensatie terugbrengen tot nihil. Indien Lid-Staten van deze mogelijkheid gebruikmaken, worden forfaitair belaste landbouwproducenten niet, of niet volledig, gecompenseerd voor de voorbelasting.
- Het forfaitaire compensatiepercentage is bedoeld om de voorbelasting voor de hele forfaitair belaste landbouwsector te compenseren. In het algemeen mogen de Lid-Staten de forfaitaire regeling niet gebruiken om aan de forfaitair belaste landbouwers gezamenlijk bedragen terug te betalen die hoger zijn dan de voorbelasting. Het is evenwel mogelijk dat in individuele gevallen forfaitair belaste landbouwers een compensatie ontvangen die lager of hoger is dan het werkelijke bedrag van de door hen voldane voorbelasting.

Iedere forfaitair belaste landbouwer heeft het recht te kiezen voor toepassing van de normale BTW-regeling.

4. Volgens een studie die in 1994 voor de Commissie is gedaan naar veranderingen in de grensoverschrijdende aankopen na de afschaffing van de belastinggrenzen per 1 januari 1993, kon geen aanzienlijke concurrentievervalsing worden geconstateerd. Een van de belangrijkste bevindingen van de studie inzake landbouwprodukten was dat er wel grensoverschrijdende aankopen van levensmiddelen plaatsvinden. Er wordt evenwel geconcludeerd dat dit altijd het geval is geweest en dat dit derhalve niet te wijten is aan de totstandbrenging van de interne markt. Het enige geval van concurrentievervalsing als gevolg van uiteenlopende BTW-tarieven in de landbouw- en tuinbouwsector waarvan de Commissie op de hoogte is, betreft snijbloemen en planten. In deze sector is melding gemaakt van fraude. Overeenkomstig artikel 12, lid 3, onder d), van de Zesde Richtlijn heeft de Commissie een voorstel voor een richtlijn van de Raad ingediend (¹), dat onlangs in de Raad en in het Parlement is behandeld. Er is tot dusverre nog geen beslissing genomen.

(¹) Doc. COM(94) 584.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2784/95**van Susan Waddington (PSE)****aan de Commissie***(5 oktober 1995)**(96/C 51/94)*

Betreft: Het EVA-programma en het gebruik van chimpansees voor onderzoekdoeleinden

In recente persberichten wordt gewezen op het lijden van chimpansees die voor laboratoriumproeven worden gebruikt in het kader van het programma EVA (Europees Vaccin tegen Aids) in een onderzoeksinstituut in Nederland ⁽¹⁾. Kan de Commissie, overwegende dat het vijfde milieu-actieprogramma tot doel heeft het gebruik van dieren voor experimentele doeleinden tegen het jaar 2000 met 50 % te verminderen, en dat wetenschappelijk niet onomstotelijk vaststaat dat het gebruik van chimpansees voor dit soort onderzoek bevorderlijk is, mededelen welke stappen zij heeft genomen tot invoering en ontwikkeling van vervangende methoden, zoals computersimulatiemodellen, alvorens het gebruik van chimpansees te initiëren?

Kan de Commissie garanderen dat er een grondig onderzoek zal worden ingesteld naar deze vermeende mishandeling van chimpansees door het betrokken instituut en dat zij, wanneer deze beschuldigingen waar blijken te zijn, haar steun voor dit specifieke project zal intrekken en ervoor zal zorgen dat zo iets niet meer zal gebeuren?

⁽¹⁾ The Sunday Times, 6. 8. 1995.

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(14 november 1995)

In het vierde kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling wordt uitdrukkelijk gewezen op het belang van de ontwikkeling van methoden ter vervanging van dierproeven. Bij de specifieke onderzoekprogramma's Biomed en Biotech werd deze doelstelling opgenomen in de werkprogramma's, en met name op het gebied van de farmatotoxicologie, waar in vitro-methoden met celstammen werden ontwikkeld in samenwerking met het Europees Centrum voor de Validatie van Alternatieve Methoden voor dierproeven (Ecvam). Het onderzoek naar vervangende methoden is tevens een van de prioriteiten van het GCO in Ispra.

Wanneer dierproeven onvermijdelijk zijn, moet het onderzoek worden uitgevoerd in omstandigheden waarbij een maximum aan gegevens wordt verzameld met een minimum aantal dieren en waarbij de teelt- en huisvestingsvoorwaarden aangepast zijn aan de noden van de dieren. Ten aanzien van primaten zijn het „European primate resources network” en het „Primate vaccin evaluation network”, netwerken die financiële steun van de Gemeenschap ontvangen, er op gericht de coördinatie tussen onderzoekcentra te verbeteren om deze doelstellingen te realiseren.

Het onderzoekcentrum van Rijswijk in Nederland, dat genoemd wordt in het door het geachte Parlementslid aangehaalde artikel, neemt deel aan een onderzoekproject naar de ontwikkeling van vaccins en de behandeling tegen aids in het kader van het Biomed-programma.

In de selectiefase werd dit project, zoals alle projecten van het programma, onderworpen aan een wetenschappelijke en ethische evaluatie door onafhankelijke deskundigen waarbij de verantwoording van het gebruik van dierproeven en de kwestie van het welzijn van de dieren in aanmerking werden genomen.

Aan de hand van een jaarlijkse evaluatie kan de vordering van het onderzoek en de omstandigheden waarin de dierproeven plaatsvinden worden gevolgd en kan dus worden nagegaan of de bewering dat de dieren worden mishandeld terecht zijn. De verdere financiering is afhankelijk van deze jaarlijkse evaluatie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2791/95**van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)****aan de Commissie***(16 oktober 1995)**(96/C 51/95)*

Betreft: Besluit van het Comité van beheer voor de katoensector

De besluiten van het Comité van beheer voor de katoensector van de Europese Unie zijn desastreus voor de Griekse producenten.

1. Waarom werd het quotum vastgesteld op 1 031 000 ton, terwijl er eerder sprake was van 1 120 000 ton? De medeverantwoordelijkheidsheffing stijgt hierdoor tot 66 drachme.
2. Waarom werd de minimumprijs voor de producent vastgesteld op 244 drachme, wat nog 10 drachme minder is dan de prijs van vorig jaar?
3. Waarom werd het voorschot van 40 % tot 27,5 % van de streefprijs teruggebracht?
4. Zal de Commissie na deze scherpe aanval op de katoenproducenten de besluiten van het Comité van beheer voor de katoensector opnieuw onderzoeken en herzien en daarbij rekening houden met de terechte eisen van de katoenproducenten?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(10 november 1995)

Overeenkomstig de besluiten van de Raad in verband met de hervorming van de steunregeling voor katoen stelt de

Commissie het voorschot vast met inachtneming van enerzijds de geraamde produktie en anderzijds het te verwachten steunbedrag. Het voorschot mag echter nooit meer dan 40 % van de streefprijs, d.i. 42,50 ecu/100 kg, bedragen.

Bij toepassing van deze beide criteria kan in Griekenland voor het verkoopseizoen 1995/1996 niet het maximumvoorschot van 42,50 ecu/100 kg worden toegekend. De Griekse katoenproduktie is namelijk zo groot dat een hoger voorschot dan 29,210 ecu/100 kg bijna het peil zou bereiken van het steunbedrag dat in Griekenland toegekend moet worden wanneer de wereldmarktprijzen nog verder zouden aantrekken en de geraamde produktie ruim overschreden zou worden, zoals vroeger regelmatig het geval was.

Volgens de Commissie strookt het vastgestelde voorschot derhalve zowel met de letter als met de geest van de wijzigingen in de steunregeling waartoe de Raad onlangs besloten heeft. Bovendien hebben deze wijzigingen ten doel de doeltreffendheid van de regeling voor de producenten te verbeteren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2798/95

van Imelda Read (PSE)

aan de Commissie

(16 oktober 1995)

(96/C 51/96)

Betreft: Ruimtevaart en reclame

Heeft de Commissie enigerlei voornemen toezicht op reclame op ruimtesondes uit te oefenen?

De recente voorstellen betreffende de in Zweden te lanceren ruimtesonde „Maxus” geven in dit opzicht namelijk aanleiding tot ernstige bezorgdheid.

Antwoord van de heer Monti

namens de Commissie

(29 november 1995)

De Commissie heeft geen voornemens om toezicht te houden op reclame op ruimtesondes. Zij is van oordeel dat reclame op ruimtesondes onder de jurisdictie zou vallen van de Lid-Staat waar de raket zal worden gelanceerd, omdat de reclame duidelijk zou zijn bedoeld voor en worden gezien door toeschouwers die op de lanceerbasis aanwezig zijn of naar de televisie-uitzending van de lancering kijken.

In het door het geachte Parlements lid genoemde specifieke voorbeeld zou het, aangezien de lanceerbasis zich in Zweden bevindt, aan de Zweedse autoriteiten zijn om te bepalen of reclame op ruimtevaartuigen strookt met de nationale wetbepalingen inzake reclame van die Lid-Staat.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2807/95

van Jesús Cabezón Alonso (PSE) en

Juan Colino Salamanca (PSE)

aan de Commissie

(16 oktober 1995)

(96/C 51/97)

Betreft: Criteria voor het meten van de werkloosheid

In het antwoord van de Commissie op vragen 1948/95 en 1949/95 ⁽¹⁾ zegt de Commissie dat zij niet voornemens is andere initiatieven op dit gebied te nemen („om de criteria voor het meten van de werkloosheid ... nader aan te passen”).

Kan de Commissie voor het geval in deze richting via enkele initiatieven geen vooruitgang wordt geboekt mededelen hoe op homogene wijze een gemeenschappelijke methode voor het beoordelen van de aanbevelingen, de acties en de resultaten van de Europese Unie in de strijd tegen de werkloosheid kan worden gevonden?

⁽¹⁾ PB nr. C 300 van 13. 11. 1995, blz. 31.

Antwoord van de heer De Silguy

namens de Commissie

(8 december 1995)

In haar antwoord op de schriftelijke vragen E-1948/95 en E-1949/95 heeft de Commissie erop gewezen dat zij geen initiatieven overweegt om de in de Lid-Staten gehanteerde werkloosheidscijfers te harmoniseren, omdat zij van mening is dat de keuze van de indicatoren uit hoofde van het subsidiariteitsbeginsel de taak van de Lid-Staten is.

De Commissie streeft wel naar de harmonisatie van de werkloosheidscijfers die zij aan de hand van de resultaten van de communautaire enquête naar de arbeidskrachten opstelt. Deze enquête wordt elke maand gepubliceerd en wordt gebruikt voor het beheer en de evaluatie van de acties van de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2823/95

van Gijs de Vries (ELDR)

aan de Commissie

(16 oktober 1995)

(96/C 51/98)

Betreft: Schending Europese wetgeving overheidsaanbestedingen

Volgens NRC Handelsblad (18 september 1995) heeft de gemeente Rotterdam willens en wetens nagelaten de Europese wetgeving inzake overheidsopdrachten na te leven bij de toekenning van een opdracht tot vervanging van een automatiseringssysteem ter waarde van bijna 5 miljoen

gulden (meer dan tien maal de drempelwaarde van de EU-voorschriften).

1. Is deze informatie juist?
2. Heeft de Commissie besloten de artikel 169-procedure tegen de gemeente Rotterdam in te leiden?

Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie
(4 december 1995)

Richtlijn 93/36/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen is van toepassing op overheidsopdrachten waarvan het geraamde bedrag, BTW niet meegerekend, 200 000 ecu of meer bedraagt. Overeenkomstig artikel 9, lid 2, van de richtlijn dienen deze opdrachten te worden geplaatst volgens een gunningsprocedure na de bekendmaking van een aankondiging in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*. Over het algemeen moet een openbare of niet-openbare procedure worden toegepast, en een procedure van gunning via onderhandelingen mag alleen worden gebruikt onder de in de richtlijn zeer nauw omlijnde voorwaarden.

Bij besluit van 31 augustus 1995 heeft de gemeenteraad van Rotterdam, dat op voorstel van burgemeester en wethouders van 22 augustus 1995 werd genomen, een bedrag van 4 843 350 Hfl. (2 152 384 ecu) voor de aanschaf van computerapparatuur voor de Dienst Sociale zaken en werkgelegenheid uitgetrokken. Dit voorstel toont aan dat de gemeente met onderhandelingen was gestart en een eerste overeenkomst had gesloten met een leverancier, „L & T”. Ook blijkt eruit dat de gemeente de levering van dit materiaal als dringend beschouwde, gezien de inwerkingtreding op 1 januari 1996 van de nieuwe wet op de sociale bijstand, die een wijziging van het gebruikte computersysteem nodig maakt.

Volgens het standpunt van de Commissie ter zake kan de spoedeisende aard van de zaak slechts dan worden aanvaard ter billijking van de procedure van gunning via onderhandelingen zonder voorafgaande publikatie van een aankondiging van een overheidsopdracht, wanneer aan de voorwaarden voor gebruikmaking van deze procedure is voldaan. Zulks kan alleen het geval zijn wanneer de procedure voortvloeit uit gebeurtenissen die voor de aanbestedende dienst niet te voorzien waren. Het in werking treden van een nieuwe wet, waarvan men van tevoren op de hoogte is, kan niet als zodanig worden aangemerkt.

De gemeente Rotterdam had deze opdracht voor de levering van computerapparatuur dan ook moeten gunnen via een openbare of niet-openbare procedure, na voorafgaande publikatie van een aankondiging. Aangezien deze procedure niet is gevolgd, is bij het plaatsen van de opdracht inbreuk gemaakt op de bepalingen van Richtlijn 93/36/EEG; de Commissie zal, op grond hiervan, de zaak onderzoeken in het kader van de procedure van artikel 169 van het EG-Verdrag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2847/95

van Johanna Maij-Weggen (PPE)

aan de Commissie

(18 oktober 1995)

(96/C 51/99)

Betreft: Komende verkiezingen op 12 november in Guatemala

In Guatemala worden op 12 november 1995 verkiezingen gehouden. De recente moord op de voorzitter van het Kerkelijke Mensenrechtencomité, Manuel Saquie, heeft veel onrust veroorzaakt onder de bevolking. In het verlengde hiervan vreest men verdere intimidaties rondom de verkiezingen.

Om deze reden vragen verschillende NGO's om internationale waarnemers naar de verkiezingen te sturen.

Is de Commissie bereid om op dit verzoek in te gaan en samen met de Lid-Staten te zorgen voor een adequate groep waarnemers bij deze verkiezingen?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(20 november 1995)

De Commissie is zich ten volle bewust van het belang van de politieke verkiezingen van 12 november 1995 voor Guatemala en meent derhalve dat het sturen van internationale waarnemers om getuige te zijn van het goede verloop van deze gebeurtenis in hoge mate gewenst is.

Er is in die geest besloten om een delegatie van waarnemers van de Gemeenschap te sturen bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten (leden van de nationale parlementen, deskundigen, leden van de niet-gouvernementele organisaties, enz.), van het Parlement en van de Commissie.

De Commissie en de ambassades van de Lid-Staten in Guatemala zullen de Europese delegatie logistieke steun verschaffen en de coördinatie met de internationale delegaties van waarnemers waarborgen, die in handen is van de Organisatie van Amerikaanse Staten.

De nationale niet-gouvernementele organisaties die eventueel geïnteresseerd zijn in deelneming aan de waarnemingsmissie vallen onder de verantwoordelijkheid van de nationale autoriteiten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2854/95**van Nikitas Kaklamanis (UPE)****aan de Commissie***(11 oktober 1995)**(96/C 51/100)**Betreft: Kozloduy*

Kan de Commissie meedelen, gezien de brief van commissaris Van den Broek aan de Bulgaarse Regering waarin hij onder meer zijn ongerustheid uit over de „herinbedrijfstelling van blok 1 van Kozloduy zonder de nodige voorzorgsmaatregelen”, of het waar is dat de gelden die tot dusverre zijn verstrekt voor de modernisering van de kerncentrale, zijn verkwest voor andere doeleinden dan waarvoor zij gegeven zijn?

Zijn mijn inlichtingen gegrond dat de Bulgaarse Regering, in plaats van de centrale uiterlijk in 2000 te sluiten, besloten heeft deze tot 2020 te laten werken?

Welke voorzorgsmaatregelen zal de Europese Unie nemen voor het geval zich een ongeluk zoals in Tsjernobyl voordoet ten behoeve van een van haar Lid-Staten, Griekenland, dat onmiddellijk aan Bulgarije grenst?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(5 december 1995)

De middelen die in het kader van de Phare-programma's aan Bulgarije zijn toegekend voor het verbeteren van de veiligheid van de kerncentrale van Kozloduy zijn gebruikt met inachtneming van het mandaat van de G-7 dat tot doel heeft:

- de veiligheid van de centrale, zowel wat de werking als de aan de centrale aangebrachte wijzigingen betreft, te verbeteren. Dit houdt met name in dat de nodige studies moeten worden uitgevoerd om de toestand van de centrale te evalueren en aanpassingen aan te geven;
- de voor de veiligheid vereiste uitrusting aan te schaffen;
- de Bulgaarse autoriteiten die bevoegd zijn op het vlak van de nucleaire regelgeving bijstand te verlenen door te zorgen voor de overdracht van technologie, methodes en een „veiligheidscultuur”.

De Commissie heeft met de Bulgaarse autoriteiten contact opgenomen om te protesteren tegen het opnieuw opstarten van blok I voordat de door Europese deskundigen noodzakelijk geachte tests zijn uitgevoerd en om erop aan te dringen dat dit blok wordt gesloten om die tests mogelijk te maken.

De Commissie heeft steun verleend voor drie opleidingscursussen in Griekenland over „noodmaatregelen voor de omgeving in geval van kernongevallen” (twee hiervan hebben reeds plaatsgehad en de derde zal in december 1995 plaatsvinden). Aan deze opleiding zullen ook Bulgaarse onderdanen deelnemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2860/95**van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)****aan de Commissie***(21 oktober 1995)**(96/C 51/101)**Betreft: Stedelijk initiatief in Spanje*

Gedurende de periode 1994—1999 zal Spanje uit de Structuurfondsen rond 26 400 miljoen peseta ontvangen voor de cofinanciering van 17 projecten voor de opheffing van sociale en economische problemen in arme stadsgedebten en -zones van Cadiz, Malaga, Huelva, Sevilla, Badajoz, Cartagena, Valencia, Toledo, Valladolid, Salamanca, Langreo, La Coruña, Vigo, Sabadell, Badalona, Baracaldo en Madrid. De goedgekeurde projecten omvatten plannen voor de economische en sociale wederopleving, nieuwe gebouwen, milieu en structuur waarbij de totale geschatte investering van het programma ongeveer 40 430 miljoen peseta zal bedragen.

Kan de Commissie een lijst verstrekken van de projecten die Spanje heeft ingediend voor dit stedelijk programma en de 17 projecten die inderdaad werden goedgekeurd in concreto noemen?

Welke criteria heeft de Commissie gehanteerd bij de goedkeuring van de 17 projecten?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(28 november 1995)

De Commissie heeft van de Spaanse autoriteiten geen ander project ontvangen dan dat voor de 17 door het geachte Parlementslid genoemde steden.

De bij de goedkeuring van het operationele Urban-programma voor Spanje gehanteerde criteria zijn die welke aangegeven zijn in de mededeling aan de Lid-Staten houdende vaststelling van de richtsnoeren voor operationele programma's die de Lid-Staten worden verzocht op te stellen in het kader van een communautair initiatief voor stedelijke gebieden — Urban ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 180 van 1. 7. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2865/95**van Cristiana Muscardini (NI)****aan de Commissie***(21 oktober 1995)**(96/C 51/102)**Betreft: Reumatische ziekten*

Reumatische ziekten zijn wegens hun sterke verbreiding en de rechtstreekse en indirecte kosten die zij veroorzaken een van de grootste medisch-sociale problemen, die waarschijnlijk niet zeer bekend zijn en waar weinig aandacht aan wordt besteed.

Momenteel zijn meer dan 120 reumatische ziekten bekend. De nauwkeurige kennis van al deze vormen is niet alleen uit louter theoretische belangstelling, maar ook wegens het aanzienlijke klinische belang, onontbeerlijk. Onderzoekingen maakten een jaarlijkse kostenraming mogelijk, die in 1991 alleen voor Italië voor reuma ongeveer 16 miljard lire bedroeg. Hierbij komen nog nevenkosten die bijvoorbeeld in de Verenigde Staten heel wat hoger liggen dan de rechtstreekse kosten (9 miljard US-dollar tegenover 4 miljard US-dollar).

Kan de Commissie naar aanleiding van het bovenstaande maatregelen treffen om:

1. in de Europese Unie systematisch de verschillende reumatische ziekten na te gaan,
2. een programma op te zetten om de zieken weer in het beroepsleven op te nemen, teneinde de zwaarst wegende kosten te verminderen,
3. ervoor te zorgen dat reumapatiënten worden ingedeeld in de categorie die riskeert te worden gehandicapt?

Antwoord van de heer Flynn**namens de Commissie***(12 december 1995)*

De Commissie is zich terdege bewust van het belang van reuma, artritis en andere aandoeningen van het bewegingsapparaat, met inbegrip van de diffuse ziekten van het bindweefsel, die aanleiding kunnen geven tot grote problemen voor de patiënten in kwestie, die gezondheidsdiensten en voor de samenleving als geheel.

Deze aandoeningen zijn inderdaad het vaakst de oorzaak van handicaps onder de volwassen bevolking en vormen de belangrijkste oorzaak van beperkte mobiliteit en de op een na belangrijkste oorzaak van functionele beperkingen onder volwassenen van 18 jaar en ouder. Deze ziekten doen een groot beroep op de beschikbare middelen, zowel de personele als de financiële.

Ziekten van het bewegingsapparaat zijn echter in de mededeling van de Commissie betreffende het actie kader

op het gebied van de volksgezondheid ⁽¹⁾, waarin staat wat de beleidsterreinen van de Gemeenschap voor de middel-lange termijn zijn, niet tot prioriteit verklaard vanwege de schaarse financiële middelen die op het gebied van de volksgezondheid beschikbaar zijn.

Aangezien zij echter samenhangen met bepaalde gezondheidsdeterminanten als voeding, lichaamsbeweging en de woon- en werkomgeving, kunnen zij het onderwerp worden van activiteiten die in het kader van het toekomstige communautaire actieprogramma inzake gezondheidsbevordering, -voorlichting, -opvoeding en -opleiding zullen worden ondernomen. ⁽²⁾.

Bovendien kunnen gegevens over dergelijke ziekten zeer wel voorkomen in het toekomstige communautaire actieprogramma voor gezondheidsmonitoring ⁽³⁾. Dit programma heeft betrekking op de drie initiatieven die in de vraag worden genoemd.

Uit hoofde van het biomedisch en gezondheidsonderzoek-programma — Biomed I — (1990—1994), thema II.5 „Verouderingsproces, leeftijdsgebonden gezondheidsproblemen en handicaps”, wordt een project betreffende de experimentele basis van immuuntherapie van chronische artritis gesteund. Verder maken reumatische ziekten expliciet deel uit van het Biomed-2-programma (1994—1998) binnen thema 4.4 „Onderzoek naar chronische ziekten, ouder worden en ouderdomsproblemen”. Verscheidene Europese netwerken van onderzoekers op dit gebied zullen door dit programma worden gesteund.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 559.

⁽²⁾ PB nr. C 216 van 21. 8. 1995.

⁽³⁾ Doc. COM(95) 449 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2866/95**van Gijs de Vries (ELDR)****aan de Commissie***(21 oktober 1995)**(96/C 51/103)**Betreft: Trage afhandeling klacht*

Op 1 september 1994 stelde ik de Commissie een vraag over de behandeling van een Nederlands onderdaan door de Britse belastingautoriteiten (schriftelijke vraag E-1680/94) ⁽¹⁾. Op 13 oktober 1994 antwoordde de Commissie de als bijlage bij de vraag verstrekte inlichtingen te hebben geregistreerd als klacht in het kader van artikel 169 van het EG-Verdrag. Tot op heden heeft de Commissie noch de betrokken EU-burger, mevrouw B. Crutch-Van der Linden, noch mijzelf op enigerlei wijze geïnformeerd over het verloop van de procedure.

Wat heeft de Commissie gedaan aan de behandeling van deze klacht en op welke datum?

Welke maatregelen zal de Commissie nemen om te verzekeren dat in het vervolg aan de afhandeling van parlementaire vragen prioriteit wordt toegekend?

(¹) PB nr. C 30 van 6. 2. 1995, blz. 5.

**Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**
(29 november 1995)

Na de als bijlage bij de voorgaande vraag van het geachte Parlements lid verstrekke inlichtingen als klacht te hebben ingeschreven, heeft de Commissie diverse keren contact gehad met de Britse autoriteiten die ontkennen dat de bepalingen van het Verdrag toepassing zouden vinden op de fiscale behandeling van het Britse pensioen van de klaagster, die woonachtig was in Japan. De Commissie zal voor het einde van het jaar op de klacht beslissen en over een eventueel onderzoek in het kader van de procedure van artikel 169 van het EG-Verdrag. De klaagster zal hiervan zo spoedig mogelijk op de hoogte worden gebracht.

Gezien het feit dat de voorgaande vraag tot de registratie van een klacht heeft geleid en dat de Commissie het geachte Parlements lid daarvan mededeling heeft gedaan, valt moeilijk in te zien, welke verdere maatregelen de Commissie naar aanleiding van schriftelijke vraag E-1680/94 had moeten nemen. De Commissie behandelt de parlementaire vragen zo snel mogelijk, terwijl ze in ieder geval zorg draagt voor volledige en betrouwbare antwoorden. Volgens opgaven van het Parlement bedroeg in de eerste negen maanden van 1995 de gemiddelde antwoordtermijn van de Commissie voor de prioritaire vragen 4 weken en 4 dagen en voor de overige vragen 6 weken en 3 dagen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2871/95
van Winifred Ewing (ARE)
aan de Commissie
(21 november 1995)
(96/C 51/104)

Betreft: Onderzoek van de gevolgen van de zomertijd

Toen de Zevende Richtlijn inzake de zomertijd werd goedgekeurd, gaf de Commissie aan Parlement en Raad de toezegging een onderzoek bekend te maken naar de tenuitvoerlegging van de regelingen in verband met de zomertijd. Dit onderzoek moet dit jaar verschijnen.

Kan de Commissie bevestigen dat zij de uitkomst van dit onderzoek binnenkort bekendmaakt?

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**
(20 november 1995)

Overeenkomstig de door haar ten tijde van de vaststelling van Richtlijn 94/21/EG van het Parlement en de Raad (¹) inzake de bepalingen op het gebied van de zomertijd aangegane verbintenis, heeft de Commissie opdracht gegeven voor een studie over de toepassing van de zomertijd, in het bijzonder over de economische en niet-economische effecten ervan. De definitieve resultaten van deze studie moeten begin januari 1996 beschikbaar komen en zullen, tezamen met de conclusies van de op 25 september 1995 georganiseerde hoorzitting van de bij de zomertijd betrokken sectoren en organisaties, worden verwerkt in het verslag dat de Commissie heeft toegezegd vóór 1 januari 1996 aan het Parlement en de Raad te zullen voorleggen.

(¹) PB nr. L 164 van 30. 6. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2893/95
van Iñigo Méndez de Vigo (PPE)
aan de Commissie
(21 oktober 1995)
(96/C 51/105)

Betreft: Protest tegen Japan

De Commissie heeft onlangs bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Japan formeel protest aangetekend tegen de discriminerende praktijken waarvan Europese vaartuigen in de Japanse havens het slachtoffer zijn.

Kan de Commissie medelen om welke praktijken het gaat en of zij enig antwoord van de Japanse Regering heeft ontvangen?

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**
(23 november 1995)

De Commissie heeft op 14 september 1995 namens de Gemeenschap en haar Lid-Statens een mondelinge nota over de problemen in de Japanse havens bij het Japanse Ministerie van Buitenlandse Zaken ingediend. Deze problemen worden veroorzaakt door eisen van de Japanse havenverkeersvereniging (een instantie die onder toezicht van de Japanse Regering opereert), die met name betrekking hebben op de tarieven die in rekening worden gebracht voor het wegen en meten van containers bij uitvoer en op voorafgaand overleg bij eventuele wijzigingen in de diensten van rederijen die Japanse havens aandoen.

De Commissie heeft gesteld dat zij van mening is dat deze eisen handelsbelemmeringen inhouden die wellicht onverenigbaar zijn met de GATT en dat zij ook relevant zijn voor de doelstelling van de GATT om onnodige handelsbelemmeringen in de dienstensector te voorkomen. Bovendien

lijken deze eisen strijdig te zijn met het Japanse mededingingsrecht. De Commissie heeft de Japanse instanties verzocht de nodige maatregelen te nemen om deze situatie recht te zetten. Zij heeft zich het recht voorbehouden deze kwestie bij de Wereldhandelsorganisatie of op een andere manier nader aan de orde te stellen.

De Commissie heeft tot op heden nog geen reactie van de Japanse Regering op deze nota ontvangen. De kwestie zal in het kader van komende bilaterale contacten nader aan de orde worden gesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2896/95

van Bartho Pronk (PPE)

aan de Commissie

(26 november 1995)

(96/C 51/106)

Betreft: Sociale dialoog met midden- en kleinbedrijf (aanvullende vraag)

Op 19 september 1995 heeft commissaris Flynn namens de Europese Commissie mijn schriftelijke vraag 2019/95 ⁽¹⁾ beantwoord. De Commissie stelt terecht dat er geen formeel systeem bestaat om vertegenwoordigers van organisaties van sociale partners te erkennen. Ook zegt de Commissie dat het slechts haar taak is de raadpleging van de sociale partners op Europees niveau te bevorderen en de dialoog tussen hen te vergemakkelijken. Dit conform artikel 3, lid 2, van de Overeenkomst betreffende de sociale politiek.

1. Wat is de uitleg van lid 2 in dit verband? Deze bepaling verplicht de Commissie ertoe de sociale partners te raadplegen, hetgeen toch impliceert dat er een noodzaak voor representativiteitscriteria bestaat. Hoe zou de Commissie anders weten wie te consulteren?
2. Is de Commissie derhalve bereid zo spoedig mogelijk tot het opstellen van criteria voor de toepassing van artikel 3, lid 2, te komen?
3. Is de Commissie bereid dit conform eerdere toezeggingen van commissaris Flynn bij de aanneming van het verslag Reding te doen via een interinstitutioneel akkoord?

⁽¹⁾ PB nr. C 300 van 13. 11. 1995, blz. 36.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(7 december 1995)

1 en 2. Teneinde artikel 3, leden 2 en 3, van de Overeenkomst betreffende de sociale politiek ten uitvoer te leggen, heeft de Commissie criteria opgesteld die haar in staat stellen te bepalen welke sociale partners zij moet raadplegen voordat zij voorstellen op het gebied van sociale politiek (Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement inzake de tenuitvoerlegging van het protocol betreffende de sociale politiek, punt 24) kan doen ⁽¹⁾.

De lijst van organisaties die de Commissie aan de criteria vindt voldoen, is reeds bekendgemaakt (Bijlage II bij bovengenoemde mededeling).

De Commissie heeft al aangegeven bereid te zijn de criteria te herzien naar aanleiding van de voorbereiding van de mededelingen die in het vooruitzicht zijn gesteld in het sociaal actieprogramma voor de middellange termijn (1995—1997) ⁽²⁾, met name de mededeling over de ontwikkeling en het functioneren van de sociale dialoog (9.1.1).

3. Reeds tijdens de bespreking van de door mevrouw Reding voorgelegde verslagen heeft de Commissie de bereidheid getoond een interinstitutionele overeenkomst met het Parlement en de Raad te sluiten over de uitvoering van de Overeenkomst betreffende de sociale politiek. Hierbij bevestigt zij deze bereidheid.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 600 def.

⁽²⁾ Sociaal Europa nr. 1/95, Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen, Luxemburg, 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2897/95

van Christian Rovsing (PPE)

aan de Commissie

(26 oktober 1995)

(96/C 51/107)

Betreft: Maatregelen tegen publikatie van onjuiste statistische gegevens

De persoon die bij de Commissie verantwoordelijk is voor de periodieke verantwoording die wordt afgelegd over steunmaatregelen van de overheden in de Gemeenschap, heeft tegenover het Deense dagblad Børsen (van 21 september 1995) toegegeven dat het cijfermateriaal in het laatste jaarlijkse verslag inzake overheidssteun aan onder meer de scheepsbouw verkeerd kan worden geïnterpreteerd en gebreken vertoont die correcties vereisen in de jaarlijkse verantwoording, die in 1996 uitkomt. Acht de Commissie het bevredigend dat men een heel jaar moet wachten om toegang te krijgen tot correct opgesteld cijfermateriaal over een voor tal van Lid-Staten zo belangrijke materie, en hoe denkt de Commissie ervoor te zorgen dat de statistische gegevens die zij registreert en openbaar maakt (of dit nu gebeurt aan de hand van gegevens van de Lid-Staten of van eigen materiaal van de Commissie) wordt gekenmerkt door een zodanige mate van nauwkeurigheid en geloofwaardigheid dat zij de basis kunnen vormen voor een politieke standpuntbepaling?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(24 november 1995)

De Commissie heeft kennis genomen van de discussie in de Deense pers over staatssteun en in het bijzonder over steunverlening aan de scheepsbouw in Denemarken, waarbij cijfers betreffende de steunintensiteit, uitgedrukt in procenten van de toegevoegde waarde in de scheepsbouwsector, worden vergeleken met de strikte plafonds die bij de Zevende Richtlijn betreffende de steunverlening aan de

scheepsbouw ⁽¹⁾ zoals gewijzigd bij Richtlijn 94/73/EG ⁽²⁾ zijn vastgesteld voor aan scheepsbouwcontracten gekoppelde steun.

De door de Commissie gebruikte gegevens worden door de betrokken Lid-Staten verstrekt en gecontroleerd. De cijfers inzake de toegevoegde waarde in de scheepsbouwsector zijn afkomstig van Eurostat.

In het vierde verslag wordt bovenbedoelde intensiteit aangegeven en wordt bovendien uitgelegd dat deze niet dient te worden vergeleken met de plafonds die bij de richtlijn zijn vastgesteld.

De Commissie zal zich erover beraden hoe het hoofdstuk over de steunverlening aan de scheepsbouw kan worden herzien in het volgende overzicht van de steunmaatregelen van de Lid-Staten teneinde het bovengenoemde punt beter te doen uitkomen.

⁽¹⁾ PB nr. L 380 van 31. 12. 1990.

⁽²⁾ PB nr. L 351 van 31. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2905/95

van Peter Crampton (PSE)

aan de Commissie

(26 oktober 1995)

(96/C 51/108)

Betreft: Harmonisatie van de veiligheidsnormen voor zwembaden

Is de Commissie voornemens gemeenschappelijke veiligheidsnormen in te voeren voor openbare en particuliere zwembaden in de Europese Unie?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(7 december 1995)

Zwembaden vallen evenals alle andere bouwwerken onder de werkingssfeer van Richtlijn 89/106/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake voor de bouw bestemde produkten ⁽¹⁾.

De produkten die bij de bouw van zwembaden worden gebruikt moeten het mogelijk maken dat deze voldoen aan de eisen op het gebied van veiligheid, gebruik, hygiëne, bescherming van de gezondheid en het milieu. De mededeling van de Commissie betreffende de basisdocumenten van Richtlijn 89/106/EEG van de Raad ⁽²⁾ geeft aan wat de belangrijkste eisen zijn.

De doeltreffende tenuitvoerlegging van deze richtlijn berust op de goedkeuring van normen die op dit moment nader uitgewerkt worden. Zolang deze normen, die nog moeten worden goedgekeurd, nog niet bestaan, is het volgens de richtlijn aan de Lid-Staten alle noodzakelijke maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat zwembaden aan bovengenoemde essentiële eisen voldoen.

Verder wordt de gezondheid en de veiligheid van werknemers die werkzaam zijn in zowel openbare als privé-zwembaden, geregeld door Richtlijn 89/391/EEG ⁽³⁾ en de op grond daarvan vastgestelde bijzondere richtlijnen.

De Commissie is niet van plan andere acties op dit terrein te ondernemen.

⁽¹⁾ PB nr. L 40 van 11. 2. 1989.

⁽²⁾ PB nr. C 62 van 28. 2. 1994.

⁽³⁾ PB nr. L 183 van 29. 6. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2919/95

van Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)

aan de Commissie

(26 oktober 1995)

(96/C 51/109)

Betreft: Onderzoekreactor Garching — hoogverrijkt uranium

Naar verluidt liggen voor de Duitse onderzoekreactor Garching 400 kg hoogverrijkt uranium (HEU) als brandstof klaar. Een dienovereenkomstig aanbod zou door het Euratom-voorzieningsagentschap zijn gedaan.

1. Heeft het Euratom-voorzieningsagentschap een dergelijk aanbod gedaan? Zo ja, wanneer is dit aanbod voorgelegd en hoe luidt het?
2. Indien het Voorzieningsagentschap een dergelijk aanbod heeft gedaan, uit welke voorraden is dan het in Garching te gebruiken HEU afkomstig?
3. Wat is het oordeel van de Commissie over het Amerikaanse standpunt het gebruik van hoogverrijkt uranium in onderzoekreactoren niet meer toe te staan?
4. Wat is het standpunt van de Commissie tegenover de mogelijkheid, HEU uit voorraden uit de voormalige Sovjet-Unie in Europese onderzoekinstallaties te gebruiken, en zijn er reeds gesprekken in deze richting gevoerd?

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie**

(4 december 1995)

1 en 2. Op grond van artikel 52 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom) heeft het Voorzieningsagentschap van Euratom een uitsluitend recht om contracten te sluiten voor de levering van erts, grondstoffen of bijzondere splijtstoffen, afkomstig uit landen binnen of buiten de Gemeenschap.

De ondernemers onderhandelen zelf over hun overeenkomst tot levering om ze daarna voor ondertekening aan het Agentschap te overleggen, dat onderzoekt of de overeenkomst wel in overeenstemming is met de bepalingen van het

Euratom-Verdrag, met het afgeleide recht of met andere relevante bepalingen op dit gebied.

Het Agentschap heeft geen offerte uitgebracht tot levering aan de reactor van Garching.

3. De Commissie is er voorstander van lichtverrijkt uranium in de onderzoeksreactoren te gebruiken. Desondanks ziet het er op dit moment zo uit dat om technische redenen bepaalde reactoren alleen met hoogverrijkt uranium kunnen werken. In dit verband wordt erop gewezen dat ook in de Verenigde Staten door een aantal onderzoeksreactoren hoogverrijkt uranium wordt gebruikt.

4. Tegenwoordig kunnen de landen van de voormalige Sovjet-Unie als betrouwbare leveranciers van splijtstoffen worden aangemerkt. Het is dus denkbaar dat ze een mogelijke voorzieningsbron kunnen vormen voor de reactor van Garching.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2931/95

van **Caroline Jackson (PPE)**

aan de Commissie

(21 oktober 1995)

(96/C 51/110)

Betreft: Overtredingen van de vogelrichtlijn op Chios

In oktober 1995 meldde het door de BBC uitgezonden „Wildlife Magazine” dat aan de zuidoostkust van Chios ieder jaar ca. 5 miljoen trekvogels worden gevangen of afgeslacht. Schijnbaar hebben de Griekse autoriteiten de Commissie in 1992 verteld dat strikt de hand wordt gehouden aan de vogelrichtlijn, maar desondanks heeft de Commissie een inbreukprocedure tegen Griekenland op gang gebracht.

Kan de Commissie thans mededelen hoe deze zaak ervoor staat? Waarom gaat zij niet vaardiger te werk?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(15 november 1995)

De Commissie heeft indertijd een procedure ingeleid tegen Griekenland omdat de jachtwetgeving van dit land de desbetreffende communautaire wetgeving niet nakwam doordat de jacht op bepaalde uit hoofde van Richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾ niet-bejaagbare soorten werd toegestaan zonder dat werd voldaan aan de in de richtlijn bedoelde voorwaarden om hiervan af te wijken.

Griekenland heeft zijn wetgeving vervolgens in de zin van de richtlijn gewijzigd, zodat de Commissie de desbetreffende procedure heeft geseponeerd.

Overigens heeft de Commissie onlangs een klacht ontvangen over de incidenten die zich op het eiland Chios hebben voorgedaan en zij zal zich in dit verband tot de Griekse instanties wenden.

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2932/95

van **Mary Banotti (PPE)**

aan de Commissie

(27 oktober 1995)

(96/C 51/111)

Betreft: Tomatentelers en tuinders

Is het de Commissie bekend dat de tomatentelers en tuinders in de noordelijke landen in grote moeilijkheden verkeren vanwege de overheidssteun die de tomatentelers en tuinders in Spanje ontvangen?

Kan de Commissie mededelen of er voor de tomatentelers en tuinders in de zuidelijke Lid-Staten speciale of extra subsidie beschikbaar is?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(28 november 1995)

De Commissie is niet op de hoogte van op grond van de artikelen 92 en 93 van het EG-Verdrag verleende nationale steun voor de tomatenteelt en de tuinbouw in Spanje of in andere zuidelijke Lid-Staten.

Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2328/91 ⁽¹⁾ verleent de Commissie wel steun voor bedrijfsinvesteringen. Deze steun is niet produktgebonden en hiervoor geldt voor alle Lid-Staten dezelfde grondslag.

In het kader van operationele programma's voor gebieden van doelstelling 1 heeft de Commissie het Spaanse verzoek tot medefinanciering van een programma voor herstructurering van de tomatensector in Spanje afgewezen.

⁽¹⁾ PB nr. L 218 van 6. 8. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2935/95**van Bernie Malone (PSE)****aan de Commissie***(27 oktober 1995)**(96/C 51/112)*

Betreft: Moord op pasgeboren meisjes in de deelstaat Bihar in India

In de Britse media zijn recentelijk berichten verschenen over pasgeboren meisjes die in de deelstaat Bihar in India worden vermoord door vroedvrouwen voor een beloning die vaak niet hoger is dan 50 roepie (1 pond sterling). Tevens heeft Adithi (een door Unicef gefinancierde organisatie) een onderzoek uitgevoerd waaruit blijkt dat meer dan 85 vroedvrouwen zich aan deze praktijken schuldig maken.

Kan de Commissie meedelen of genoemde deelstaat enige steun ontvangt van de Europese Unie en is de Commissie het ermee eens dat deze berichten schokkend zijn en nauwkeurig onderzocht moeten worden en dat de Europese Unie onmiddellijk actie moet ondernemen om aan deze praktijken een einde te maken?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(20 november 1995)

De berichten in de media over onmenselijke praktijken in India ten opzichte van pasgeboren meisjes zijn inderdaad buitengewoon ernstig en moeten los worden gezien van gerechtvaardigde pogingen om te bevorderen dat de betrokkenen zelf bepalen hoeveel kinderen en hoeveel tussenruimte tussen de verschillende geboorten zij wensen.

De Regering van India heeft in de Vierde Wereldconferentie over vrouwen, die van 4 tot 15 september 1995 in Beijing werd gehouden, een zeer positieve rol gespeeld. In de slotverklaring van Beijing wordt bevestigd dat de regeringen bereid zijn „alle mogelijke maatregelen te nemen om alle vormen van discriminatie tegen vrouwen en jonge meisjes te elimineren”. Met verwijzing naar de hiervoor genoemde berichten heeft de Commissie de Regering van India om details verzocht over concrete acties die zij onderneemt om een einde te maken aan dergelijke praktijken.

Bihar is met 174 000 km² de negende Staat in India qua grootte van het grondgebied, en met ruim 86 miljoen inwoners de tweede qua omvang van de bevolking. Bihar is een van de minst ontwikkelde Staten waarin slechts 39 % van de bewoners kan lezen en schrijven. De Gemeenschap heeft in 1986 een project voor opslag op het platteland gefinancierd ten belope van 21 miljoen ecu, om arme boeren bij de landbouwproductie en marketing bij te staan. De achtergebleven plattelandsgebieden profiteren zowel van het door de Gemeenschap gefinancierde programma voor lager onderwijs (150 miljoen ecu), waarbij speciale aandacht wordt gegeven aan het onderwijs voor meisjes, als van de gecofinancierde projecten van niet-gouvernementele organisaties.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2947/95**van Christine Crawley (PSE)****aan de Commissie***(9 november 1995)**(96/C 51/113)*

Betreft: Sarah Balabagan

Is het de Commissie bekend dat het 15-jarige Filippijnse dienstmeisje Sarah Balabagan onlangs door een gerechtshof van de Verenigde Arabische Emiraten ter dood is veroordeeld voor het doden van haar werkgever die haar op brute wijze had verkracht? Is het de Commissie tevens bekend dat het hof van de VAE in een eerder proces Sarah schadevergoeding voor de verkrachting had toegekend maar haar tevens tot zeven jaar voor dood door schuld had veroordeeld; dat de terdoodveroordeling in het tweede proces betekent dat het bewijsmateriaal inzake verkrachting daarmee volledig terzijde is geschoven?

Welke stappen kan de Commissie nemen om te voorkomen dat de VAE deze onmenselijke straf voltrekt?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(20 november 1995)

De Commissie heeft de zaak van de Filippijnse onderdaan Sarah Balabagan in de Verenigde Arabische Emiraten (VAE) nauwlettend gevolgd.

Het geachte Parlements lid is er beslist van op de hoogte dat een Hof in de VAE haar in hoger beroep heeft veroordeeld tot 1 jaar gevangenisstraf, deportatie na betaling van 41 000 US-dollar en 100 zweepslagen. Dit vonnis herroept de eerdere uitspraak van oktober 1995 waarin zij ter dood werd veroordeeld na schuldig te zijn bevonden aan moord met voorbedachten rade.

De Commissie hoopt dat de gratieverzoeken van Sarah Balabagan, haar familie, de familie van het slachtoffer en de Regering van de Filippijnen haar nog een jaar in de gevangenis en de lijfstraf van 100 zweepslagen zullen besparen. De Commissie is van oordeel dat lijfstraffen onaanvaardbaar zijn, in het bijzonder op een meisje van 16 jaar, en spreekt de hoop uit dat deze straf niet ten uitvoer wordt gelegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2952/95**van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)****aan de Commissie***(9 november 1995)**(96/C 51/114)*

Betreft: Steun van de Europese Unie voor industriële projecten in China

In het antwoord op mijn schriftelijke vraag E-2376/95 ⁽¹⁾ van 2 oktober 1995 van Sir Leon Brittan werd waarschijnlijk per abuis de vraag over de Europese firma's, de leidende firma's van en de deelnemende ondernemingen aan deze projecten niet beantwoord. Kan de Commissie deze vraag alsnog beantwoorden?

⁽¹⁾ Zie bladzijde 13 van dit Publikatieblad.

Antwoord van Sir Leon Brittan**namens de Commissie***(28 november 1995)*

De meeste gegevens inzake de bedrijven die aan industriële ontwikkelingsprojecten in China deelnemen, zijn te vinden in een ieder jaar krachtens artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 319/92 van de Raad ⁽¹⁾ opgesteld verslag, dat aan het Parlement wordt toegezonden.

⁽¹⁾ PB nr. L 35 van 12. 2. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2961/95**van Martina Gredler (ELDR)****aan de Commissie***(9 november 1995)**(96/C 51/115)*

Betreft: De beslissing van het Europese Hof van Justitie vereist een herziening van de richtlijn tot gelijke behandeling van mannen en vrouwen

Het Europese Hof van Justitie heeft vastgesteld dat de quotaregeling die benoemingen van vrouwen bevordert, een inbreuk vormt tegen de huidige richtlijn tot gelijke behandeling van mannen en vrouwen. Kan de Commissie, na de eerste afwijzende actie van commissaris Flynn, mededelen:

- wanneer zij voornemens is een herziening van de richtlijn tot gelijke behandeling van mannen en vrouwen in te dienen;
- of zij voornemens is de richtlijn zodanig te veranderen dat een „positieve discriminatie” van vrouwen mogelijk wordt gemaakt;

- of zij voornemens is gespecialiseerde niet-gouvernementele organisaties, zoals de Europese Vrouwenlobby, bij het besluitvormingsproces te betrekken?

Antwoord van de heer Flynn**namens de Commissie***(7 december 1995)*

De Commissie heeft altijd een zeer gunstige houding ten aanzien van positieve actie voor vrouwen ingenomen en was van mening dat artikel 2, lid 4, van Richtlijn 76/207/EEG ⁽¹⁾ bedoeld was om de Lid-Staten een grote speelruimte te geven met betrekking tot de actie die zij wensten te ondernemen, aangezien dat verder gaat dan strikt wettelijke gelijkheid van behandeling, teneinde in de praktijk tot werkelijke gelijkheid te komen.

Daarom was haar standpunt, dat tijdens de behandeling van de zaak Kalanka voor het Hof van Justitie naar voren werd gebracht, dat een Lid-Staat of regio het recht heeft een positieve-actieregeling te hanteren teneinde het doel, namelijk het bevorderen van de deelname van vrouwen in speciale rangen of sectoren en in het bijzonder in banen op hogere niveaus, te bereiken.

Hoewel het Hof het ermee eens is dat de bestaande wettelijke normen onvoldoende zijn om alle vormen van ongelijkheid in de praktijk uit te bannen, heeft het duidelijk het door de deelstaat Bremen toegepaste beginsel van automatisme veroordeeld als onverenigbaar met artikel 2, lid 4, van Richtlijn 76/207/EEG.

Dientengevolge gaat de Commissie na welke mogelijkheden er zijn tot verduidelijking van de normen tot toepassing van positieve-actieregelingen, met inbegrip van quota, in het licht van het arrest van het Hof in de zaak Kalanka.

De op het gebied van gelijke kansen werkzame non-gouvernementele organisaties zullen hun opvattingen over dit onderwerp kunnen uitspreken in het kader van het raadgevend comité waarin zij als waarnemers vertegenwoordigd zijn.

⁽¹⁾ PB nr. L 39 van 14. 2. 1976.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2975/95**van Carlos Robles Piquer (PPE)****aan de Commissie***(9 november 1995)**(96/C 51/116)*

Betreft: Aralmeer

De presidenten van de Republieken Kazachstan, Kirgizistan, Tadzjikistan en Oezbekistan hebben in de Oezbekistaanse

stad Nukus een verklaring ondertekend over het Aralmeer dat, zoals bekend, zich in een steeds slechter wordende toestand bevindt. De verklaring betreft eveneens de duurzame ontwikkeling van het bekken van dit binnenmeer waar meer dan 30 miljoen mensen leven.

Kan de Commissie, gezien de initiatieven genomen onder auspiciën van de Verenigde Naties, waarover de deelnemers zich prijzend hebben uitgelaten, mededelen hoe en in welke omvang zij steun verleent voor een verbetering van de ecologische, economische en sociale situatie in dit gebied van Centraal-Azië?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**
(5 december 1995)

Om de moeilijke situatie in de Centraalaziatische Republieken te boven te komen, concentreert Tacis zich op diverse sectoren van de economie. In de sector voedsel en landbouw zijn in het kader van Tacis bijvoorbeeld 29 projecten uitgevoerd.

Wat het gebied rond het Aralmeer betreft, hebben de vijf Centraalaziatische Republieken de Gemeenschap in 1992 benaderd om hulp bij de verbetering van de waterhuishouding en geïntegreerde systemen voor de produktie van landbouwgewassen. De Commissie is, evenals de andere binnentalantale donoren, tot de conclusie gekomen dat de rampzalige milieusituatie van het Aralmeer en de omliggende wetlands en deltagebieden te maken heeft met problemen die voor het gehele bekken van het Aralmeer gelden, en heeft daarom een regionaal project opgezet voor de verbetering van de land- en waterhuishouding van het bekken. Voor dit project getiteld „Waterhuishouding en landbouwproduktie in de Centraalaziatische Republieken”, dat de milieucrisis rond het Aralmeer moet verzachten, is een subsidie van 4,5 miljoen ecu via Tacis beschikbaar gesteld. De looptijd is twee jaar vanaf 1 februari 1995.

De algemene doelstellingen van dit project, dat zich op de gehele regio richt, zijn:

- het bieden van een administratief en technisch kader voor het ontwikkelen van beleid en het opzetten van ontwikkelingsprogramma's met betrekking tot watergebruik, -verdeling en -huishouding in het bekken van het Aralmeer;
- het verlenen van bijstand bij het opzetten van een institutionele structuur voor het ontwikkelen en uitvoeren van beleid ten aanzien van waterverschdeling en -huishouding.

De Gemeenschap heeft in het kader van het regionale Tacis-actieprogramma 1995 nog eens 1 miljoen ecu uitgetrokken om haar activiteiten met betrekking tot het Aralmeer voort te zetten en te intensiveren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2976/95

van Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie

(9 november 1995)

(96/C 51/117)

Betreft: Mogelijke overeenkomst over de Spratly-eilanden

Naar het zich laat aanzien wordt aangestuurd op een overeenkomst rond de Spratly-eilanden, wanneer althans een artikel van de heren Valencia, Van Dyke en Ludwig, dat in de International Herald Tribune van 10 oktober 1995 werd gepubliceerd, juist is.

Kan de Commissie, in aansluiting op eerdere vragen over dit onderwerp, mededelen of zij eventuele initiatieven heeft genomen of voorstellen aan de Raad heeft gedaan in die zin dat de Europese Unie deelneemt aan het zoeken naar een vredelievende oplossing van het vraagstuk, aangezien de schepen van de Unie met hun bemanningen er alle belang hebben dat de veiligheid en de vrijheid van de scheepvaart, waarover in genoemd persartikel sprake is, wordt gegarandeerd?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**
(4 december 1995)

Het conflict rond de Spratly-eilanden, een zeer belangrijke maritieme zone voor het internationale scheepvaartverkeer, is een kwestie die voor de Commissie van grote betekenis is. De consequenties van een blokkade in het gebied zou ernstige gevolgen hebben voor de handel tussen de Gemeenschap en Oost-Azië, die thans zeer belangrijk is geworden.

Aangezien de Commissie overtuigd is van de noodzaak van een vreedzame en onderhandelde oplossing, heeft zij van nabij de ontwikkeling gevolgd van acties ter bevordering van de dialoog in verband met dit geschil. Zo werd de verklaring van Manilla van juli 1992, die goedgekeurd is door de landen van de Associatie van Zuidoostaziatische Staten (Asean) en door China is erkend, toegejuicht. Een Europese verklaring waarin de tegenover elkaar staande partijen werden opgeroepen om de dialoog voort te zetten en waarin haar voortdurende gehechtheid aan de verklaring van Manilla tot uitdrukking werd gebracht, is snel gekomen na de botsingen tussen China en de Filipijnen, die de spanningen in de regio in februari hebben doen oplopen.

Wat de geuite bezorgdheid betreft dat Europa geen actieve rol zou spelen bij het oplossen van het conflict, wordt het geachte Parlementslid verzocht kennis te nemen van de Europese reacties op de laatste ontwikkelingen van het conflict over de Spratly-eilanden. Toen de spanning in de regio in februari van dit jaar toenam, is er snel begin maart een Europese verklaring uitgebracht waarin de partijen bij het geschil werden opgeroepen de dialoog voort te zetten en waarin de voortdurende gehechtheid van de Unie aan de verklaring van Manilla van 1992 tot uitdrukking werd gebracht. Aangezien de Spratly-eilanden een van de belangrijkste veiligheidskwesties van de regio behelzen en een zeer belangrijke zone vormen voor het internationale scheep-

vaartverkeer, is en blijft de Unie actief betrokken bij de ontwikkelingen op het gebied van de veiligheid in de regio op de bevoegde regionale forums, zoals het Asean Regional Forum (ARF). Daarnaast wordt het thema ook behandeld bij bilaterale gelegenheden, zoals bijvoorbeeld de ministeriële vergadering EU-Asean, waar de Unie een algemene regionale discussie aanmoedigt op basis van de verklaring van Manilla en het internationale recht. Het is van essentieel belang dat de geschillen op vreedzame wijze in het kader van onderhandelingen worden opgelost.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2978/95

van Karl Olsson (ELDR)

aan de Commissie

(9 november 1995)

(96/C 51/118)

Betreft: De situatie op de eiermarkt in Zweden

Door hun veterinaire regelgeving (salmonella) vormen Finland en Zweden een relevante markt voor eieren. Momenteel worden eieren uit andere Lid-Staten praktisch niet op de Finse en Zweedse eiermarkt toegelaten.

In 1994 was de productie in Finland hoger dan de binnenlandse vraag, terwijl de productie in Zweden daar onder lag. In 1994 groeide de eierproductie in Finland ten opzichte van het jaar daarvoor met 3 % tot 71,7 miljoen kilo. Het overschot voor 1995 wordt geschat op ongeveer 20 000 ton per jaar. Dit betekent een productiegroei van ongeveer 5 tot 10 %. De productprijs van Finse eieren nam in augustus 1995 toe van 2,00 tot 3,50 FM. De overheidssteun aan Finse eierproducenten wordt geschat op 4,00 Zkr.

In Finland geproduceerde eieren die op de binnenlandse markt worden verkocht, kosten 14,50 Zkr., terwijl de prijs van Finse eieren in Zweden 9,25 Zkr. bedraagt (week 35/95). In dezelfde periode lagen de groothandels prijzen voor eieren in Zweden ver boven het gemiddelde van de Europese Unie. In 1995 vertegenwoordigde de eierexport vanuit Finland naar Zweden (1 793 ton tussen januari en augustus) minder dan 2,5 % van de Zweedse markt.

Conform het Verdrag betreffende de toetreding van Finland tot de Europese Unie (besluit van de Raad van de Europese Unie van 1 januari 1995 houdende aanpassing van de documenten betreffende de toetreding van nieuwe Lid-Staten tot de Europese Unie ⁽¹⁾) mag Finland gedurende de overgangsperiode nationale steun verlenen aan de producenten van landbouwgrondstoffen die vallen onder het gemeenschappelijk landbouwbeleid. De hoeveelheid steun aan de Finse eierproducenten werd door de Commissie goedgekeurd overeenkomstig bovengenoemde bepalingen betreffende nationale steunmaatregelen, in het bijzonder artikel 138 daarvan.

Gaat de Commissie, gezien de marktverstoringen in Zweden ten gevolge van de lage prijzen van de Finse eieren, wat nog

wordt verergerd door de nationale steun aan de Finse eierproducenten, deze kwestie onderzoeken teneinde te verzekeren dat de bepalingen van artikel 138 van het Toetredingsverdrag en de artikelen 91—94 van het Verdrag van Rome worden nageleefd?

⁽¹⁾ PB nr. L 1 van 1. 1. 1995, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3032/95

van Jörn Svensson (GUE/NGL)

aan de Commissie

(9 november 1995)

(96/C 51/119)

Betreft: Eierproductie

Tijdens de toetredingsonderhandelingen kreeg Finland toestemming tot het verlenen van nationale steun aan de eierproductie. Zweden, dat tegelijkertijd onderhandelingen voerde, verzocht niet om toestemming voor deze subsidie. Momenteel worden eieren uit Finland in Zweden op de markt gebracht tegen een gesubsidieerde prijs die bovendien onder de prijs ligt die de consument in Finland betaalt. Als achtergrondinformatie zij vermeld dat iedere kip in Zweden over tenminste 600 cm² hokoppervlak dient te beschikken en in Finland over 480 cm².

Strookt de hierboven uiteengezette procedure met het beleid van de Unie inzake gelijke concurrentievoorwaarden en dierenbescherming?

Gecombineerd antwoord van de heer Fischler

namens de Commissie

op de schriftelijke vragen E-2978/95 en P-3032/95

(21 november 1995)

De Commissie is op de hoogte van de door de geachte Parlementsleden bedoelde situatie. In samenwerking met de autoriteiten van de betrokken Lid-Staat, volgt zij de marktontwikkeling op de voet waarbij in het bijzonder wordt gelet op het niveau van de prijzen en van de handel in eieren.

Er zij op gewezen dat zowel de nationale steun voor eierproducenten in Finland als de voor kippenhokken voorgeschreven minimumafmetingen, die in Zweden groter zijn dan in Finland, in overeenstemming zijn met de communautaire wetgeving, respectievelijk met artikel 138 van de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Zweden en Finland, en met Richtlijn 88/166/EEG van de Raad ⁽¹⁾ tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van legkippen in batterijen.

⁽¹⁾ PB nr. L 74 van 19. 3. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2987/95**van Irene Crepaz (PSE)****aan de Commissie***(9 november 1995)**(96/C 51/120)*

Betreft: Genot van in een Lid-Staat rechtmatig verworven aanspraken op moederschapsverlof en moederschapsgeld in een andere Lid-Staat van de Europese Unie

1. Kan de Commissie de volgende informatie, die ik van de bevoegde Oostenrijkse instanties ontvang, bevestigen?

— Verordening (EEG) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ heeft betrekking op sociale-zekerheidsregelingen voor gezinnen, doch toegesneden op gezinsuitkeringen.

— Het is aan de Lid-Staten om aanspraken op moederschapsverlof en moederschapsverlof hierin op te nemen.

De Oostenrijkse regeling:

Wanneer Oostenrijkse vrouwen hun aanspraken op moederschapsverlof en moederschapsverlof in het EU-buitenland willen kunnen doen gelden, is het noodzakelijk in Oostenrijk woonachtig te zijn. De steun kan zonder probleem twee maanden lang in het buitenland worden ontvangen, doch hiervoor is speciale toestemming nodig, die het betrokken arbeidsbureau moet verlenen. Bovendien moet de vader van het kind in een andere Lid-Staat verblijf houden en de vrouw hem na willen reizen.

2. Strookt deze situatie met het EG-recht, of is dit in strijd met het vrij verkeer van werknemers en de overeenkomst betreffende het sociaal beleid waarin een passende sociale bescherming als doel is opgenomen?

3. Wordt er gewerkt aan een wijziging van Verordening (EEG) nr. 1408/71? Zo ja, hoe wordt deze gewijzigd?

⁽¹⁾ PB nr. L 149 van 5. 7. 1971, blz. 2.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(7 december 1995)

De geachte Afgevaardigde refereert aan een bepaalde Oostenrijkse gezinsuitkering, „Karenzgeld”, en aan de voorwaarden waaronder deze uitgevoerd kan worden.

Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de sociale-zekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, heeft in haar materiële werkingssfeer betrekking op de gezinsuitkeringen met inbegrip van de kinderbijslag.

Overeenkomstig artikel 5 van de verordening dienen de Lid-Staten in verklaringen betreffende de werkingssfeer bekend te maken welke wettelijke regelingen en stelsels worden bedoeld. Deze verklaringen hebben volgens de jurisprudentie van het Hof van Justitie slechts een indicatieve en geen constitutieve strekking. Het Hof van Justitie

benadrukt steeds dat met de term prestatie in de zin van de verordening de prestaties worden bedoeld die telkens in verband met het in de titel van het bewuste hoofdstuk aangeduide risico worden verricht.

De Commissie is van mening dat de bedoelde uitkering, „Karenzgeld”, beschouwd kan worden als een gezinsuitkering in de zin van de verordening en deze analyse wordt, afgaande op de reacties van de Oostenrijkse Regering, door haar gedeeld.

De voorwaarden om in aanmerking te komen voor een bepaalde gezinsuitkering wanneer de betreffende persoon niet in de Lid-Staat verblijft, worden duidelijk uiteengezet in de verordening. Volgens deze regel kan iemand die niet in Oostenrijk verblijft maar die wel onder het Oostenrijkse sociale-zekerheidsstelsel valt, bijvoorbeeld omdat hij grensarbeider is, altijd aanspraak maken op de gezinsuitkering, aangezien hij aan alle andere voorwaarden voldoet. Deze communautaire regels prevaleren boven het nationale recht. Als de betreffende persoon niet meer onder de Oostenrijkse wetgeving valt omdat hij de Lid-Staat heeft verlaten zonder daar een beroepsbezigheid uit te oefenen, dan schrijft het communautaire recht niet voor dat de gezinsuitkering kan worden uitgevoerd. In die gevallen is alleen het nationale recht van toepassing.

Volgens de informatie die door de geachte Afgevaardigde is aangedragen, lijkt het erop dat zij refereert aan situaties van personen die niet langer onder de Oostenrijkse wetgeving vallen. Onder deze voorwaarden is de toepassing van het Oostenrijkse nationale recht niet in tegenspraak met het communautaire recht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2991/95**van Glyn Ford (PSE)****aan de Commissie***(13 november 1995)**(96/C 51/121)*

Betreft: Minimumleeftijd voor aanspraak op een weduwenpensioen

Wat is de mening van de Commissie over de situatie van Britse weduwen onder de 45 jaar die bij de dood van hun echtgenoot te jong worden beschouwd om voor een weduwenpensioen in aanmerking te komen, ongeacht de duur van hun huwelijk?

Beschikt de Commissie over vergelijkende gegevens voor andere Lid-Staten?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(8 december 1995)

De Commissie kan in de door de geachte Afgevaardigde opgeworpen kwesties niet tussenbeide komen, aangezien

het vaststellen van de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een weduwnpensioen uitsluitend onder de bevoegdheid van de Lid-Staten valt.

Wat de vergelijkende gegevens in de verschillende Lid-Staten betreft, wordt de laatste uitgave van Missoc aan de geachte Afgevaardigde alsmede aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden. In deze uitgave zijn in hoofdstuk VIII, dat over de uitkeringen aan de nabestaanden gaat, de gegevens per 1 juli 1995 opgenomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2993/95

van Glyn Ford (PSE)

aan de Commissie

(13 november 1995)

(96/C 51/122)

Betreft: Tsjernobyl

Wat is de mening van de Commissie over de huidige veiligheid van de resten van de reactor in Tsjernobyl? Is de Commissie, gezien de recente berichten, tevreden over de huidige situatie? Zo nee, welke plannen heeft de Commissie dan om financiële hulp beschikbaar te stellen ter wille van een veilig milieu in de toekomst?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(6 december 1995)

Na het ongeval in Tsjernobyl (26 april 1986) hebben de autoriteiten van de voormalige Sovjet-Unie de restanten van de ontplofte reactor 4 omhuld met wat bekend staat als de sarcofaag of „Ukritye” om te beletten dat nog radioactief materiaal blijft vrijkomen. Dit omhulsel kan op langere termijn niet als veilig worden beschouwd.

In augustus 1993 heeft de Regering van Oekraïne een decreet uitgevaardigd met het oog op het verrichten van een uitvoerbaarheidsstudie voor het vaststellen van een concept dat veilig is voor het milieu. De Commissie heeft in het kader van haar programma Tacis 3 miljoen ecu toegekend voor de financiering van deze studie. Het desbetreffende contract is gegund aan Alliance, een combinatie gevormd door Campenon Bernard, Bouygues en SGN uit Frankrijk, AEA Technology and Taywood Engineering uit het Verenigd Koninkrijk en Walter Bau uit Duitsland.

Op grond van de bevindingen van deze studie hebben de Commissie en de Oekraïense autoriteiten overeenstemming bereikt over een follow up-programma dat onder meer een nieuwe evaluatie van de op korte en lange termijn vereiste maatregelen omvat.

De resultaten van deze acties zullen bijkomende elementen opleveren voor een definitief besluit van de Oekraïense autoriteiten inzake de verdere aanpak van de problemen in verband met reactor 4 van Tsjernobyl.

De Tacis-bijstand is in overeenstemming met de algemene besprekingen tussen de G-7 en Oekraïne over een omvattend programma ter ondersteuning van de sluiting van de kerncentrale van Tsjernobyl tegen het jaar 2000.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3013/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(13 november 1995)

(96/C 51/123)

Betreft: Beroep van advocaat

Het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad om het makkelijker te maken dat een advocaat permanent werkzaam is in een andere Lid-Staat dan waar hij is afgestudeerd ⁽¹⁾, stelt advocaten in staat om voorlopig en voor een periode van maximaal vijf jaar hun beroep uit te oefenen met de oorspronkelijke titel, maar gaat ervan uit dat de migrerende advocaat zich in de loop van een overgangsperiode van niet langer dan vijf jaar inwerkt in het rechtstelsel en de beroepsorganisatie van het ontvangende land, opdat hij, na afloop van deze periode, erkend kan worden en bevestigd kan krijgen dat hij volledig is ingewerkt en geïntegreerd.

De migrerende advocaat moet daartoe zelf om inschrijving bij de autoriteiten van de ontvangende staat verzoeken.

Wij zijn het eens met de opzet van deze richtlijn, maar vragen de Commissie of zij deze grens van vijf jaar niet onlogisch en onrechtvaardig acht.

⁽¹⁾ PB nr. C 218 van 24. 5. 1995, blz. 6.

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(1 december 1995)

De tijdslimiet van vijf jaar, die in het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en van de Raad ter vergemakkelijking van de permanente uitoefening van het beroep van advocaat in een andere Lid-Staat dan in die waar de beroepskwalificatie is verworven, is vastgelegd voor de uitoefening met de oorspronkelijke beroepskwalificatie, is geen maximum- maar een minimumperiode. Met andere woorden: dit artikel geeft de Lid-Staten de mogelijkheid een langere overgangsperiode, of zelfs geen enkele tijdslimiet, voor te schrijven. In ieder geval moeten de Lid-Staten ervoor zorgen dat de verworven rechten van reeds gevestigde advocaten in acht worden genomen.

Indien het voorstel ongewijzigd werd goedgekeurd, zou dit een stap in de juiste richting betekenen in de Lid-Staten waar de uitoefening van het beroep met de oorspronkelijke kwalificatie niet is toegestaan. Ook zou het, bij gebrek aan een uitspraak van het Hof van Justitie in deze specifieke kwestie, een garantie bieden tegen uiteenlopende interpretaties betreffende artikel 52 van het EG-Verdrag.

De Commissie zal in het licht van het advies van het Parlement over dit voorstel voor een richtlijn nagaan of deze tijdslimiet in het gewijzigd voorstel dat zij zal goedkeuren niet moet worden geschrapt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3022/95

van Iñigo Méndez de Vigo (PPE)

aan de Commissie

(13 november 1995)

(96/C 51/124)

Betreft: Anti-dumpingrecht voor uit Turkije ingevoerde tassen en textielwaren

De Europese tassen- en textielindustrie wordt bedreigd door de afzet tegen dumprijzen van uit Turkije ingevoerde producten.

Het verlies van een deel van de afzetmogelijkheden en de aanzienlijke daling van de prijzen als gevolg van deze import heeft vele bedrijven ertoe verplicht het aantal werknemers te reduceren en in sommige gevallen zelfs hun deuren te sluiten.

Is de Commissie van plan maatregelen te treffen om het voortbestaan van de communautaire tassen- en textielbedrijven te garanderen door de invoering van een anti-dumpingtarief voor de import van dergelijke producten uit Turkije?

Antwoord van Sir Leon Brittan

namens de Commissie

(13 december 1995)

Met betrekking tot tassen zij vermeld dat er door de Commissie op 13 april 1995 na een klacht van de bedrijfstak van de Gemeenschap een anti-dumpingprocedure was ingeleid tegen de invoer van zakken en tassen van polyethyleen en polypropyleen van oorsprong uit India, Indonesië en Thailand. De klacht bevat geen enkele verwijzing naar de invoer van dit produkt uit Turkije, zodat deze invoer daarom nu niet wordt onderzocht.

Met betrekking tot weefsels lopen er thans twee procedures. In de eerste procedure, voor synthetische weefsels, wordt door de bedrijfstak van de Gemeenschap geen melding gemaakt van invoer uit Turkije. In de tweede betreft het weefsels van katoen van oorsprong uit China, India, Indonesië, Pakistan en Turkije. De Commissie is als gevolg van technische moeilijkheden nog niet in staat geweest een conclusie te bereiken over het feit of aan de voorwaarden voor de instelling van enige soort maatregelen is voldaan.

De Commissie zal elke klacht onderzoeken van een sector van de bedrijfstak van de Gemeenschap die van mening is

dat schade wordt geleden door de invoer met dumpingprijzen uit een derde land en zal alle noodzakelijk geachte maatregelen ten uitvoer leggen, overeenkomstig de regels van de WTO, om de voorwaarden van eerlijke handel te herstellen in geval bevestiging van dit soort schade wordt verkregen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3039/95

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(15 november 1995)

(96/C 51/125)

Betreft: Richtlijn over de ondernemingsraden

Waarom zijn er in de richtlijn over de Europese ondernemingsraden geen bepalingen opgenomen inzake speciale maatregelen met betrekking tot de vertegenwoordiging van vrouwen?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(22 december 1995)

Overeenkomstig artikel 2, lid 1, onder d), van Richtlijn 94/45/EG⁽¹⁾ worden als werknemersvertegenwoordigers beschouwd „de vertegenwoordigers van de werknemers volgens de wetgeving en/of gebruiken van de Lid-Staten”. Dit komt overeen met het door de Commissie ingenomen en door de Raad onderschreven standpunt dat een harmonisering van de nationale stelsels van werknemersvertegenwoordiging niet gerechtvaardigd zou zijn.

De enige (impliciete) referentie in de richtlijn naar het door de geachte Afgevaardigde te berde gebrachte vraagstuk staat in overweging nr. 16:

„Overwegende dat overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel het aan de Lid-Staten is om te bepalen wie de werknemersvertegenwoordigers zijn en met name, indien zij zulks adequaat achten, te zorgen voor een evenwichtige vertegenwoordiging van de verschillende categorieën van werknemers.”

De Lid-Staten moeten dus bij de omzetting van deze richtlijn zelf bepalen wie als „werknemersvertegenwoordiger” kan worden aangemerkt. Ook dienen zij zelf de voorwaarden te bepalen voor de oprichting van de bijzondere onderhandelingsgroep en de Europese ondernemingsraad, waarbij alleen moet worden voldaan aan de criteria in verband met de geografische spreiding en de proportionaliteit ten aanzien van de aantallen werknemers in de betrokken Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB nr. L 254 van 30. 9. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3040/95**van Gerardo Fernández-Albor (PPE)****aan de Commissie***(15 november 1995)**(96/C 51/126)***SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3054/95****van Ivar Virgin (PPE)****aan de Commissie***(9 november 1995)**(96/C 51/127)*

Betreft: Ideeënwedstrijd om de werkloosheid in de Lid-Staten te verminderen

Het belangrijkste vraagstuk op sociaal-economisch gebied in de Gemeenschap is ongetwijfeld nog steeds de werkloosheid waaronder vele gezinnen gebukt gaan en die veel problemen zowel op menselijk als sociaal vlak veroorzaakt.

Daarom zou het zeer wenselijk zijn om meningen, ideeën en suggesties te verzamelen waaraan alle burgers van de Unie en eenieder individueel een bijdrage zouden kunnen leveren om genoemd probleem op te lossen.

Is de Commissie niet van mening dat het wenselijk en nuttig is om een ideeënwedstrijd uit te schrijven voor de burgers afzonderlijk alsmede voor sociaal-economische organisaties van welke aard dan ook, om te weten welke oplossingen, suggesties of maatregelen zij voorstellen om gezamenlijk dit ernstige probleem waarmee miljoenen burgers van de Europese Gemeenschap te kampen hebben, op te lossen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(8 december 1995)

De Commissie verwelkomt alle ideeën en suggesties die oplossingen aandragen voor de werkgelegenheidssituatie, met inbegrip van groot opgezette raadgevingen onder de Europese burgers.

De Commissie heeft zelf al uitgebreid advies ingewonnen. Op de oproep tot het leveren van bijdragen die in het Witboek over het Europees sociaal beleid is opgenomen ⁽¹⁾, kwam een groot aantal reacties. In veel van deze bijdragen werd het probleem van de werkgelegenheid en het scheppen van banen aangeroerd. De Commissie ontving bijdragen van organisaties op Europees, nationaal, regionaal en lokaal niveau, van organisaties van sociale partners, niet-gouvernementele organisaties, religieuze instellingen, universiteiten en onderzoekorganisaties alsook van individuele burgers ⁽²⁾.

De Commissie is van plan via verschillende sociale fora de Europese burgers te blijven betrekken bij en raadplegen over alle zaken die hen aangaan. In het bijzonder het Europees Forum over de sociale politiek, dat voor maart 1996 is gepland, zal een uitstekende gelegenheid zijn om discussies met verschillende organisaties over de kwestie van de werkgelegenheid te voeren.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 333.

⁽²⁾ Een samenvatting van de reacties is gepubliceerd in „Sociaal Europa” 2/94.

Betreft: Milieu-effectanalyses van kernproeven

De kernproeven op Mururoa kunnen een enorme belasting voor het milieu met zich meebrengen. Het grootste gevaar zijn de gevolgen die op lange termijn kunnen optreden ten gevolge van geologische veranderingen. Scheuren ten gevolge van herhaalde proeven veroorzaken instabiliteit van de ondergrond van het atol. Het ontstaan van scheuren kan een groot gevaar voor de omgeving met zich meebrengen doordat het water in de scheuren dringt en in het ergste geval radioactief materiaal naar zee voert.

Met het oog op deze eventualiteit is een rampenplan noodzakelijk. Daarom dient in de milieu-effectanalyses te worden uitgegaan van een „worst case scenario” en van een normaal verloop der gebeurtenissen. Dergelijke analyses zijn dringend geboden, daar de Franse autoriteiten gegevens inzake de beweging van de geologische structuur van de ondergrond van de atollen als geheim bestempelen.

Is de Commissie voornemens dergelijke milieu-effectrapportages uit te voeren?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(28 november 1995)

Zoals de voorzitter van de Commissie op 24 oktober voor het Parlement heeft verklaard, komt volgens een scenario voor het minst gunstige geval dat door de Franse overheid is ingediend en door de Commissie is bestudeerd, tijdens één proef 10% van de radioactiviteit die zich in het water binnen het atol bevindt in de lagune terecht. Hieruit werd besloten dat de daaruit volgende contaminatie van het water van de lagune geen gevaar voor de gezondheid inhoudt.

Bij een „normaal verloop” mag een veel trager verloop van de uitstroming in de lagune worden verondersteld en dus een nog lagere contaminatiegraad van de lagune.

Door verdunning in de oceaan na ofwel een normaal ofwel het minst gunstige verloop zal het water van de oceaan in nog mindere mate besmet zijn dan het water van de lagune.

Er mag daarom worden besloten dat noch het minst gunstige, noch een normaal verloop van de gebeurtenis een wezenlijk gevaar voor de gezondheid inhouden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3209/95**van James Fitzsimons (UPE)****aan de Commissie***(29 november 1995)**(96/C 51/128)*

Betreft: Steun van de Europese Unie aan universiteiten in Ierland

Kan de Commissie nadere bijzonderheden verschaffen over de gelden die iedere universiteit in Ierland heeft ontvangen uit de begroting van de Europese Unie voor onderzoek en ontwikkeling en uit de Structuurfondsen voor elk van de vijf afgelopen jaren (1990 t/m 1994)?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(9 januari 1996)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3253/95**van Amedeo Amadeo (NI)****aan de Commissie***(1 december 1995)**(96/C 51/129)*

Betreft: Mensenrechten — terugkeer van de stoffelijke overschotten van leden van het Huis van Savoye

Er wordt in Italië al jaren lang een discussie gevoerd over de terugkeer van de stoffelijke overschotten van leden van het Huis van Savoye (Victor Emanuel III, Helena en Umberto II) en thans schijnt de Italiaanse Regering bijzondere aandacht hieraan te schenken om het probleem op te lossen.

Het gaat hier om de afschaffing van bepaling nr. XII van de grondwet, die de terugkeer van het Huis van Savoye verbiedt.

Bijna vijftig jaar na de volksraadpleging wordt het ondenkbaar geacht dat de simplele overbrenging van stoffelijke overschotten van leden van het Huis van Savoye, die reeds lang zijn overleden, een gevaar zou kunnen vormen voor de instellingen van de Republiek. Het in stand houden van deze bepaling wettigt een absurd ostracisme jegens burgers die een gelijke juridisch-constitutionele behandeling zouden moeten hebben.

Is de Commissie bereid aandacht te besteden aan dit probleem om de eerbiediging van de mensenrechten in de Europese Unie te waarborgen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3276/95**van Spalato Belleré (NI)****aan de Commissie***(6 december 1995)**(96/C 51/130)*

Betreft: Overbrenging van de stoffelijke resten van de leden van de Italiaanse koninklijke familie naar Italië

Nu de twintigste eeuw ten einde loopt en er vijftig jaar verstreken zijn sinds het referendum dat van Italië een republiek maakte, is het gewoonweg onvoorstelbaar dat de stoffelijke resten van koning Victor Emanuel III, koningin Helena van Montenegro-Savoye en koning Umberto II, die in ballingschap gestorven en begraven zijn, niet naar Italië kunnen worden overgebracht.

Ik vraag mij in gemoede af wat dat voor zin heeft en of Italië, een van de vijftien Lid-Staten van de Europese Unie, een overgangsbepaling van de Grondwet vanuit staatsrechtelijk oogpunt onbeperkt kan handhaven.

Is de Commissie bereid zich in naam van de mensenrechten voor onze zaak in te zetten, en de kwestie niet af te doen met de opmerking dat dit een louter intern-Italiaanse aangelegenheid is? Met andere woorden, is de Commissie bereid in algemene zin haar oordeel te geven en eventueel stappen bij de betrokken Lid-Staat te ondernemen om deze op bepaalde criteria te wijzen die naar eenieders gevoelen een verplichting tot bescherming van de mensenrechten inhouden?

**Gecombineerd antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**

op de schriftelijke vragen E-3253/95 en E-3276/95*(9 januari 1996)*

De Commissie is niet bevoegd om zich uit te spreken over de aan de orde gestelde kwestie; deze ressorteert uitsluitend onder de ter zake bevoegde nationale autoriteiten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3433/95**van Erhard Meier (PSE)****aan de Commissie***(18 december 1995)**(96/C 51/131)*

Betreft: EU-steun voor Oostenrijk

Kan de Commissie meedelen hoe hoog het bedrag is van de voor de Republiek Oostenrijk in dit jaar alsmede voor de periode 1995—1999 uitgetrokken steun van de Europese Unie voor Gemeenschapsinitiatieven (Rechar, Interreg, enz.), Structuurfondsen (doelstellingen 1 t/m 5b), actieprogramma's (Leonardo, Raphael, enz.) en voor de landbouw?

Hoeveel van de voor 1995 uitgetrokken gelden zullen in dit jaar waarschijnlijk worden uitbetaald en gaat eventueel ook steun die voor 1995 is uitgetrokken maar niet werd uitbetaald, verloren?

Hoe beoordeelt de Commissie de tot nu toe ingediende Oostenrijkse projecten die voor steun in aanmerking komen, zowel kwantitatief als kwalitatief?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(10 januari 1996)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.
